

ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ
ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙ-
ΚΕΙΩΝ ΠΑΘΩΝ,
ID EST,

MOSCHIONIS MEDICI CRÆ-
ci de morbis muliebribus liber unus: cum Conradi Cesneri
viri clariss. scholijs & emendationibus, nunc primum
editus opera ac studio Caspari Vuolphy Ti-
gurini medici.

Continentur hoc libro quæ ad grauidarum & puerpe-
rarum, itemq; infantium curam pertinent C L X I I . distin-
cta capitibus multa: quædam etiam noua atq; à vete-
ribus antehac nunquam tradita: præterea medica
nonnulla alia autoris incerti.

EX BIBLIOTHECA AVGUSTANA.

BASILEAE, PER THOMAM GVA-
RINVM M.D.LXVI.

UMSF

85.28

55.511

D
CLARISSIMO VIRO D. IO-
HANNI KENTMANO MISENO ME-
dico nobis & excellenti, Casparus Vuolphius
Tigurinus Medicus

S. D.

Vm ante annos aliquot, Kentmane doctissime, Conradus Gesnerus noster, vir in omnilitrarum genere versatissimus, & de communibus studijs meritissimus, partim vt valetudinem ac vires corporis, profectionis exercitio & lucubrandi intermissione restauraret, partim negotia quædam sua facilius ac commodius exequeretur, Augustam Vindelicorum sese contulisset: ibi Medici præstantissimi D. Achillis Pyminijs Gassari opera atque auxilio, in eius urbis Bibliothecam instruclimam penetrauit. In qua tametsi librorum præcipueq; Græcorum varietate & copia admodū (vt solebat) delectatus esset: casu tamen quodā, in hunc præcipue Moschionem, seu vt alij ipsum nomināt, Mischionem recentiorem scriptorem Græcum incidit: cumq; argumenta capitum singulorū de muliebris morbis, & ijs præsertim qui grauidis ac puerperis, itēq; infantibus accidunt, diligenter perlustrasset, pro iudicij sui perspicacitate & erga Remp. literariam studio, confessim librum hunc dignum iudicauit, qui in lucem emitteretur. Igitur eodē Achille suæ fidei sponsore dato, ab amplissimo Augustanæ reipubl. Senatu, vt is, pro sua ad iuuanda bonarū literarum atque artiū studia propensione summa ac propē singulari, libri illius usum fructum sibi perlibenter concederet, minimēq; impetravit. Deinum reuersus, cùm paulo dilgentius codicem manuscriputum inspiceret, adeò deprauratum animaduertit, non circa orthographiam solum in singulis dictionibus, verū etiam circa nominum verborumq; inflexiones, quæ plerūq; perperam, aut inepte terminabantur, nonnunq; etiam constructionis neglecta ratio erat, vt cuiq; alteri describendum com

E P I S T O L A .

mittere , satis tutum illi neutiq; videretur. Ipse igitur sua pro-
 pria admota manu eū descripsit, & ipsum quo ad eius fieri po-
 tuit, emēdauit, ita vt de fideli & genuina huius autoris restitu-
 tione nemini dubitū esse possit, qui nō solū quanta linguae
 Græcæ peritia, verū etiam quam magna rerum, quæ in eo
 tractantur, cognitione & vsu Gesnerus instrūctus fuerit, co-
 gnitum habet. Ac in manifestis quidem erroribus corrigen-
 di libertate absq; notis vsus est: in cæteris vero , vbi non nihil
 dubitabat, vel in marginib; emendationes, coniecturas, &
 explicationes suas (quæ inter describendum occurrerant)
 vel in contextum ipsum, parenthesēs & notis interclusas, in-
 seruit. Ac quanquā adhuc plura superiūt plane obscura &
 dubia, in quib; ne diuinando quidem quicquam consequi
 possis (ita prorsus erant corrupta & depravata pleraq;) ta-
 men adhuc plurima vtilia, partim noua, partim rara, scitūq;
 non iucūda solūt, sed & necessaria, que satis clare dilucide-
 que & legi & intelligi possunt, complectitur. Quòd si vero
 etiam hac in parte quædam desiderabuntur, facile vtq; ex i-
 pso Latino Moschione, quē nos certis de causis Harmoniæ
 nostræ Gynæciorū coniunximus, eadem restitui aut intelli-
 gi poterunt. Atq; ex ihs omnibus, spero, magna admodum re-
 dundabit ad mortalium genus vtilitas, si his medici, obste-
 trices, nutrices, itemq; patres matresq; familiās, qui prolem
 alunt, commode recteq; vrantur. Et sanè vt in rebus omni-
 bus maxima principiorum vis est, iuxta illud Platonis de Le-
 gibus, Αρετὴ της πόλεως: ita hominis nobilissimi & ad Dei
 imaginem conditi animantis principia, circa conceptū, par-
 tum, ac primam educationem, si, qua par est, diligētia curaq;
 prosequantur illi, quorum id interest: certe ad vitam aut mor-
 tem hominis, ad secundam aut aduersam valetudinem per
 omnem deinceps ætatem, ad robur vel infirmitatem, ad for-
 man aut deformitatem, & ad alia corporum vel consertan-
 da bona, vel depellenda mala, momenti plurimum hic liber,
 τῷδι γνωσκέιν ταῦθεν, adferre potest. Quin etiam ad animi affe-
 ctiones, ad ea quæ solent ingenij accidere, ad vitae morum-
 que rationem, ad virtutes & vicia, que omnia plerūq; cor-
 porum.

porum temperaturam aut habitum sequuntur, magno adiumento erit. Id quod Heraclitus olim hoc suo dicto, ὡγηξεν, Φυλακτη, innuebat. Et Plato, nemine sponte malum fieri sentiebat, sed vel ob corporis prauum habitum vel ob rudem educationem.

Quamobrem praeclarè admodum faciet, quisquis hæc vitæ humanæ rudimenta, siue priuatim in suis aliorūmque libris, siue publicè in omnibus, quantum scripto potest, qua decet, quaçq; expedit cura & sedulitate, promouerit. Et sane eam ipsam ob causam, hunc communem laborem nostrum, gratum viris bonis probatumq; fore confidimus. Etsi enim vtrunque verendum sit nobis, ne vel ipsum Gesnerum, qui plurimum operæ & industrie in hoc autore pristinæ integratæ restituendo posuit, vt publicæ utilitati quam maxime consuleret: vel me, qui eiusdem precibus iussi: scq; adductus, adeo mendosum aut imperfectum euulgare sim ausus, non nulli sint calumniaturi: sperandum tame rursus est, plurimos quoque futuros, qui & Gesnero nostro pro tædioso illo & difficiili labore, quem quasi in Augiae stabulo repurgando subiit, & mihi, quod posteritat hunc librum non inuiderim, gratias magnas sint habituri. Fortassis etiam eruditus aliquis in Gallia, Italiaue, codicē nactus emendatiorem, & simul hac nostra editione adiutus, efficiet, vt hunc aliquando integrū perfectumq; habeamus. In Italia quidem eundem asseruari manuscriptum certo nouerat Gesnerus, eumq; frustra iam aliquoties à quibusdam plus nimio tenacibus, ne dicam inuidis possessoribus impetrare conatus est. Nec denique multū nos mouerit, quod eundem nobis aliqui fortassis, vt autoritatis exiguae scriptorem, obiijcent aut cōtemptui habebunt: modo prorsus non inutilem esse, & sub palliolo sordido, vt apud Ciceronem legitur, sapientiam quandoq; latere, vicissim nobis concedant. Nam & ipse in hoc libro utilia multa scripsit, & occasionem prebuit alijs, ad aliarum complurium rerum acriorem inquisitionem. Gesnerus igitur nosster, post habitis maleuolorum, & eorum qui potius ad reprehendendum, quam ut aliquid boni in commune cōferant, nati sunt,

E P I S T O L A.

hominum morsibus, hunc ipsum Moschionem Græcum labore suo ē tenebris euocatum, in lucem edere studuit. Princi piò enim agnouit seipsum ad rem pub.literariam, Medicam præsertim nostram iuuandā, natum: vnde cùm omnia & q[uo]d[em] & candide potius quā ambitiose ageret, quando me liores scriptores, quos certe maiori studio & multō libentius omnibus cōmunicasset, non habebat, eos quos habuit & potuit, multis cōmunes esse voluit. Deinde, cū tuo nomini, ornatissime Kentmane, hunc ipsum iam pridem dicasset, idq[ue] etiā postea publicē ea epistola, quā Callio præfixit, testatus esset, vt & promissum exolueret, & aliquo officiorum gene re, pro ihs beneficijs & muneribus, quæ in eum abs te fuerant collata, sese memore gratiūq[ue] tibi comprobaret, hunc publicādum censuit. Quod enim vicissitudine officiorum vita hominū constet, antiquitus est celebratum. At vero cùm tu iam pridem & multis preciosis rarissq[ue] fossilibus, & animaliū, stirpiumq[ue] iconibus elegantissimis missis, eum totū tibi deuinxeris: prouocasti cum (erat enim ad arnīs aq[ua] non omnino difficilis) vt ihs quibus posset rebus vicissimi tibi declararet, constantissime sese in suscepta erga te benevolentia permanere, partim quidem sponte & consuetudine nature suæ, partim vero tuis in eum perpetui & constantis amoris significati bus incitatus. Iam cùm videret eò res suas decuenisse, vt hoc tam præclarum consiliū mors esset præuentura: inter alia quæ mihi, cum letali morbo conflictans, se mortuo expedienda cōmittebat, hoc etiam in mandatis dedit, vt promissum tibi Moschionē, ego quam primū tibi, suo, meoq[ue] nomine, extremum nimirū sui erga te amoris, & primū meq[ue] erga te obseruatiq[ue] testimonium, dedicarem. Ego, licet inuitus onus hoc in me recipere, quod vt ego tibi ignotus essem, sic mihi vicissimi esset notissima doctrina & eruditio tua, ac propterea doctrinæ præstantieq[ue] tuæ reuerentia deterreter: vicit tamen & officiū & pietas, quam præceptor i de me præclare merito debebam, vt & in hoc, & in alijs non paucis, voluntati eius obtemperarem. Itaq[ue] cùm Thomas Guarinus typographus Basiliensis optimus idemq[ue] diligentissimus, alios non-

E P I S T O L A.

nonnullos huius argumenti libros esset editurus, existimauis
 commodissimā fore occasionem, qua noster hic eisdem ad-
 di posset. Interea dum in eam cogitationē incumbo, simulq;
 circumspicio, qua commodissima via ac ratione hospes hic,
 ab homine tibi incognito trāmissus, abs te susciperetur: per-
 opportune D. Achillis P. Gallari medici, tui meiq; amantissi-
 mi, literæ ad me perferuntur, quibus tuum erga me quanuis
 ignotum, & nullis vnc̄ officijs aut beneficij prouocatū, stu-
 dium atq; voluntas promptissima, significatur. Quin & eadē
 reipsa quoq; ita se habere paulò post, missis scilicet & e suc-
 cino purissimo ingeniosis operib; & alijs quibusdā rebus
 fossilibus, ita egregie sum expertus, ut plane mihi persuade-
 am, neq; me tibi deinceps amplius ignotū, neq; hoc quod pa-
 ro munusculum ingratum fore. Pro vtroque igitur, eas quas
 possum tibi ago & habeo, vtinam possim referre, gratias in-
 gentes. Quòd si ea tibi à me referri gratia posset, quam ego li-
 benter redderē, credem mihi, cognosceres & in hominem me-
 morē gratumq; tua te studia contulisse, & me, de quo bene
 sentires, cuique benigne facere inciperes, non indignissimū
 omnino fuisse. Interea Kentmane excellentissime, hunc Mo-
 schionem, exiguū licet mutus, partim quidem Gesneri tui,
 qui summa te semper cum obseruantia & syncero animo co-
 luit, partim etiam meo nomine, quali tui in me studij & vo-
 luntatis spōsorem, meaq; erga te obseruantiae quasi monu-
 mentum perpetuū, benigne suscipias: donec, quod excellēs
 doctrina, virtus eximia, præstans liberalitas & beneficentia
 merentur, alijs aliquando modis & significationibus gratitu-
 dinis, quāti te faciam, declarēm. Quod vt facias, meq; quod
 cepisti, porrò ames, te etiam atque etiam maiorem in modū
 oro. Vale. Tiguri Heluetiorum metropoli.

VIII. Calend. Iulij. anno Salutis

M. D. L X V I .

ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΓΥ

ΝΑΙΚΕΙ'ΩΝ ΠΑΘΩΝ ΒΙ ΒΛΙ'ΟΝ.

Κιφαλαιον α. Τί ιστι μᾶς;

ΤΗΝ Η παντὸν τὴν γυναικεῖων πραγματῶν δεῖδεν γραπτοῖς,
αλλὰ μην καὶ τὸ ιατρικὸν γυμναστικὸν εμπειρεῖος: ἡ πιστὸν
ἀπασῶν τὰς αρρένων λυσιτελῆς θεραπευτὴς, ὅπως
μή εἰπει τοι ερχόμενος, μητέ λάλεσ, μητέ φιλαργυρος: ἀλλὰ Κ-
ΦΗ, καὶ σωφρών, καὶ σωτηρέα, καὶ θύγαρισθν, @ φιλέωνος:
εἰ πιστὸν τὴν ιδίᾳ φοντίδι τὰς γυναικεῖς κυβερνήσεις.

β. Η μήτρα πόσοις οὐδέμασι καλεῖται:

Αρχοντῶν ἀδι τεισιν ὄνομάσιν ἐρημεῖν ἐστί. πρεσβύτερον μὲν ἀντεῖπεν οπαὶ
γυναικεῖς σὺν τῷ ιδίῳ τόκε μητέρες γυνονται, μήτρα. Πατέρας δὲ τοῖς Ελληνοῖς μήτρη.
ὑσδρά περισσαγορδύεται, τατειν ἐρατωτόρα: ἡ πιστὸν τὴν οὐτι-
ρεων τέτακται. Η ὅπερ εἴς ἐνδεικη ἐπικακογράμμην πήσα τὰς πρέσεις, καὶ μηδε
τὰς ἀμειψές τὸν ήλικιν, τὴν δέ τοι τοκεν τοὺς γυναικεῖς πήρεται. Καὶ πα-
ρεῖ πιστὸς Ελληνοῖς δελφύς εἴηται, ὅπερ αδελφός ποιεῖ, καὶ παῖτες ἐκ μασ δελφύς.
γεννῶνται.

γ. Ποῦ κατέται μήτρας:

Ἀναμεταξὺ τὴν δύο κετυλεῖν αἰδετόρον, ὑφ' ἔωντος ἔχεσσαι τὸ κυπρίον καὶ
τὸν κοίτην, ὑπὸ δεινοῦ μήτρας φύσιν. α ποίτην uidetur nominare τὸν ἰδρυαν. Ο^τ
β φύσιμην φύσιν, τὸν κύτην.

δ. Ο πειστὸν μήτρας:

Νεύρωδης, καὶ ἔζυγοι μὲν τοὺς σαρκεῖν: ἀλλὰ μην καὶ νεύροις @ φλεψι.

ε. Πέσσος χιτῶνας ἔχει μήτρας:

Ἐκ δύο δηλωδῆ χτῶνων σωισταὶ. ο εἰς ἔωντον λειότορος δέι, καὶ λευ-
κῆς, καὶ σκληρός, καὶ νεύρωδης. ἐπειδὲν μήτρας φραχῆς, δρυθρός, μαλακές,
σαρκωδης. ἐφ' οἷς πλέγμασι τὰ πάντα οικτέχονται, ὅπως ἐγκολληθῶσι τὴ-
τὸ μήτρας χτῶνος ἐκ λεπτοτάτην ὑμέλιων καὶ ιδύεων.

τ. Ποιεῖται σχηματισμοὶ μήτρας:

Γράπτον μὲν ταῦτα παρέλιν δέινη ιατρικὴ κλοικαρή. Ἄλλ' ὅπως
ἐπιχειρεῖται μήτρας γυνώσκεται καὶ διχρέως νοεῖται διωνεῖσθαι, τὰς αὐ-
τὴν γενίας, ἵνα ποιεῖται εἴκαστα γραμματικά αἵτορεῖταις ἐκ στίχημά.

Στήμα.

Τράχη.

Αὐχλός.

Χερία.

Ωμός.

Πλάγια.

Βάθος.

Βάσις.

Κάτω.

Ο που θίνει τὸ πέφρον τελείμανοι
Α. τὸ σώμα λέγεται, ὃπερ θίνει πέρ τὸ
κύσταρικάδες καὶ μαλακούς μηδὲ τὸ
κύνη, τυλοθές καὶ βύρυχοντορον. Εντα
δέ θίνει τὸ Β. ὃ τραχιλες λέγεται. οπα
θίνει τὸ Σ. ὃ αὐχλός λέγεται. Η πάσα δῆ
αὐτὴν ωδεσιν χρέον λέγεται. Εκεῖνο
δῆ ὁ μηδὲ τὸ σενώτορον οὐ δρογγύλεται
ωλατιανῶναι αρχεται, οπα θίνει τὸ Δ.
ὅ ωμος λέγεται. Εντα δέ θίνει τὸ Ε. τὰ
ωλαγία λέγονται. ὅπα δῆ ὁ δρογγύλεται συγκεκλιται (συγκέκλι-
δαι) καὶ εἰνι σκέτο Φ. βαλός πεσαγρύνεται. ὅπα δέ θίνει τὸ Ζ. βα-
σιος λέγεται μεγιστή. Πάσαι δῆ κενοτης εκείνης οὐ ζει. μέσω ουτας θίνει η γαστή,
βαλός λέγεται.

Γ. Πού τοινυκαντι τὸ σέμα οὐ μήτρας;

Ἐν τοις μέσω κολπῷ τὸ γυναικεῖον. Καὶ αὐτὸς ὁ κολπὸς ὑμέλωδής, ιβνεώδής,
καὶ μερὶσσοι αἵτεροι ομοιοιν θίνει, αἵδον δῆ βύρυχοντορον, καὶ εἴωθεν σενώτορον
θίνειν: εὐ ω ὁ σωστοιασμες τὴν αἰδερέν καὶ αφροδίσιος χρήσις ἀρτελεῖται.
τὴν ιντικήλειτο πλεσαγρύνεται.²

a. Deest vocabulum. Latinus interpres ba-
bet, quem finum vulgus eunnon appellat.

η. Τὸ περιστορον αποτελεῖται σπιθαίνεται;

Ουχ ἀπαστινέπονης, οὐτα τὰ πλευραὶ τὸ μαστιγιατον. ὅμοιος μὲν

θεῖον δέηται αὐτό τοι σέμα οὐ μήτρας;

Παρά τὰς πλευρας ἡδονή σημαίνει τὸ πλαστειας οὐκ θίνει, (πέρ τὸ κύσταρικά
δεις καὶ μαλακον:) πλαστα δῆ τὰς γυναικεῖς, οὐκ θίνει τετοκεστ, (πλαγῆς
καὶ βύρυχοντορον.)

ι. Οποίων μεγίσσει οὐδὲν ιγκικλεισμένη;

Κακῶς εἴωθεν θίνει τὸ ξαλέν μόρος τὸ ωτος.

ια. Οι ερχεται τὸ γυναικεῖον πέντε τεθμένεις

Πλαστον τὸ αἰχνον, οὐδὲν ποτέ γε μόρος ειστοι πεθμένοι. καὶ εἴσοι δρογ-
γύλει εἰς οσονδηποτεν, πέρ τὰς ίδιας βαλοταις ωλατιανοι. Καὶ ιχνοτοροι,
καὶ εἰπεταρμοι εἰς τὸ κειλιν πέρ, οὐδὲν γυναικεῖς τὸ απερμα εἰς τεθμέ-
νοι. Καὶ εισ πεθμένοι εἰς τὰ ωλοταις ωλαγία τὸ μήτρας: καὶ ὡδὶ τὰ αρθρα ε-
ικοι οὐδὲν χαμηλοι, πέρ τὸ κύνεως τραχιλον ζεύγιαται.

Πρίγκιπες κατά την γενικήν.

3

ιβ. Πότε παθήσουν τη γενικήν;

Η καθαρούς τη συλλογής εμβρέχει σ' αυτήν τη γενικήν το * δχμα, ή τη τό δχρονικήν αιώνα παγκόσμιαν. Ο τοιαύτη φυσικώς δέ τη μητρας φορετή. οι πνεύσεις εχόντες ορθωδοξίαν, ωδή τελετού της ιμβρας παταρέζει.

ιγ. Πότε έργητη η καταγενήσις;

Εκ τότε, οτι ο πότε παθήσουν τη σωματίδη την τελετή αθροίζεται [αντανάκλαση] καὶ ποτρέπεται; καὶ τη σῶμα καθαρίζεται. Ἀλλὰ μίαν καὶ ἐμμικνίου εἴσιται.

ιδ. Πότε αρχιθάμεσι μίαν;

Η πρώτη καθαρούς σωματίδης ἡ [τοιαύτη] πεπαρθείσης μενάρτη την αἰκινωτήν αρχήν δέχεται. Νέσι ἡ [θεῖον, ἀλλας δέ] βεραδύτορον, ομοιωτὸς ἡ το πλευράν της εἰς τὸν πεπαρθείσην αἰκινωτὸν αρίσταν: ότε μέν τον πεγκτήνον περὶ την παρα-

ρακ.

ii. Οπόσω [χρόνῳ] αἱματικαθαρίσῃς αἱ γυναῖκες;

Ου πάσαι επίτης, ἀλλὰ καὶ τὴ φύσιν έκαπην διαφέρουσι, καὶ κατὰ τὰς ἀλικίας ομοιωτὸς ἡ μητρωπλεύραιν περὶ δύο μηνῶν [πρέστες δύο ἡμέρας] ηγετείσιν.

ιε. Οποῖαι δοὺς αἱ πλεύσικαθαρίσιν ποιεῖσσαι;

Αἵτινοι κρήται Β:ςοι, Καταπλακόδεσσι, Καὶ δέκανην πλεύρας, πλεύσιοι αἱματικαθαρίσιν. οἱ οὐεντοί δέ ἡδὶ τῶν καθημορίναις πλεύσιοι γυμναλούνται εἰς θρήγων, δὲ λίγῳ αἱματικαθαρίσονται.

ιγ. Οποῖαι μίτρης καθαρίσις;

Ουκ ἀεὶ δλίγω, ἀλλὰ ὅπῃ τὴ δλίγω αρρέχεται οὐκέταροις, καὶ ὅπῃ τὴ δλίγω πελψή. τῇ γοινικαῖ φθορούμενή, Καταπλακόδεσσι, οστανίς επαμένον δέχεται τη σωματίδης, Καὶ μέτα ταῦτα ἡ [τοπική] πρέστες τη γυμνασίαν γλωσσιώδης ηγετείσιν, ομοιωτὸς νεαγονον δύο, οὐκέτε δέκανην πλεύσιοις, ἀλλας δέροις, [καμποῖς] οὐαὶ ἀλλας ἡδὶ πλεύσιοις ζωμετενεχθωσιν. ^{καὶ τοτε πολλά, τοτε πολλά.} a magno ἀπό πολλά, b από πολλά. e alijs uero temporibus pro diuerso genere iuendi modus etiam purgationis uariat.

ιι. Πόσαις ομήριοις αἱ γυναῖκες καθαρίσονται;

Ου πάσαις ἐπίστης: ἀλλαζέντος ἡ πλεύσιοι, οὐεντοί δέ δλίγαις ιμβράς, ομοιωτὸς πλεύσιοις ἡδὶ τεισίν ιμβράς, οὐδὲ πλεύσιοις καθαρίσονται.

ιδ. Ποιαὶ ἄστροι αἱ κατὰ φύσιμοι παθητέμεναι;

Διλέποτι αἱ κέρατα, Καὶ αἱ γρατίδες, καὶ ἐκεῖναι αἱ λευκές [σωματίδης] μεγάλες φωνεῖσι: καὶ αἱ λευκές βαρεῖσθαι ποστήματα ουρών, καὶ ἐκεῖναι αἱ λευκές εἰς γαστήρι την κακόνας,

πολλούσιον μηδέ εργάζεται στον πρωτότυπον. Οι δύο γράμματα διέφερον από την απόδοση τους, πρώτη γράμματα και δεύτερη γράμματα, πρώτη γράμματα της απόδοσης των φωνών, δεύτερη γράμματα της απόδοσης των φωνών που παραπλήσια σημασία παραπλήσια σημασία έχει.

εξ αὐτοῦ οὗτος διόλκησεν τοὺς μη καθίστηκαν κατὰ φύσην.
γενίς μολεῖς διέτεινεν.

αθ. Πάντα τούταν ταῦτα τὸν αρνεῖσθαι τοῦτον λαλοῦσίν τοι.

Τολέθεις ή αὐτὸς τὸ πεπερικεκτικότερον. @ τοῦ μαρτύρος ἔχει τοι διφύτη
μηδέτερον αλλὰ μὲν γράμματα τῶν τε κτενών τούτων κακοῦλον μέσον γένεσθαι. Αλλα
λας δὲ, αὐτοῖς καὶ σταλέντις κακούλημα τοῦτο, τούτα γράμματα μὲν γένεσθαι.
θερόπεδος ἀνεργάτης ή ανεργάτης στρατεύην. @ διδύμωνος βασιλέων τοῦτο εἴς νεφρούς, οὐτο
τογενεῖ διδύμων μεθαντατοποιεῖται σταλέντις τοῦτο στέναστον, καὶ τὸ ταῦτα στέναστον (τοῦ
πατέρος) εκταίνεται. Εὔπειρος δὲ τοῦτο γράμματος εἰσερχεται σεμνούμονον, ἀλλα μὲν
ταῦτα πνεύμα + δρών εἰδοφενούσται. εἰστε τοῦτο αἰνομένην παραδεῖσον καὶ ναυπή^{τη},
αν. c Επιφέραρχος (θεός) πάντα γενετέντος επαργχεῖ, (h) Ἀρχ
τῶν μηδετέρων σύλληπτον πεπορευθεῖσιν γένεται δικαίον τοπού, η δι πο
αποβίτης κακταπίδην διασκεψθεῖσιν γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα
εἰστοντος. @ ὑπόθηκον τούτου τοῦτο τοῦτο γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα
θερόπεδης, ιγνώμονος τοῦτο δικαίον τοπού απότελεσμα. @ τούτου τούτου απότελεσμα
τοῦτο γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα. @ τούτου τούτου απότελεσμα

αἴρεται.

αττικός.

επιτρέπει τοῦτο γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα. @ τούτου τούτου απότελεσμα
διαλεχθεῖσται, καὶ εἰ μηρόν τοῦτο τοῦτο γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα.
α. Recipi pro genitivo ab infinito.

ηγ. Οιοτιδικόν τοῦτο γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα:

Ἐπέντεις τοῦτο γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα. @ πρᾶγμα γένεται δικαίον τοπού
διαλεχθεῖσται, καὶ εἰ μηρόν τοῦτο τοῦτο γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα.

α. Recipi pro genitivo ab infinito.

ηγ. Οιοτιδικόν τοῦτο γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα:

Ἐπέντεις τοῦτο γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα. @ πρᾶγμα γένεται δικαίον τοπού
νότι. @ διλεχθεῖσται απότελεσμα. @ τοῦ τοπού τοῦ μηρού δικαίον τοπού απότελεσμα, @
πάντα τοῦ τοπού [τοῦ πατρού στολέων], @ στρατεύης δικαίον τοπού απότελεσμα, εἰς ἀπεκδιόστητην τού
χειρού γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα. @ L. limpidū et modicū sangue. h νοτιού δικαίον τοπού απότελεσμα.

ηθ. Πάντα τοῦτο γένεται δικαίον τοπού απότελεσμα. @ παντού δικαίον τοπού απότελεσμα
Ματταὶ τὸ κακούλημα γένεται, πατερού γένεται μέντος τοῦ μηρού δικαίον τοπού απότελεσμα,

απότελεσμα,

ασμός, αὕτως ὡς οἱ τε πόλεισταις τοῖς ιατροῖς πάλαι τὸ σῶμα, μή τε φεύγωσιν αὐτοὺς, ἀντὶ τοῦ δηραπέαν τὸ σώματος. οὕτως γένια μιχθήτω. ὑγιενότερον εἶσαι οὐλήτις, μηδὲ τὸ περιέχοντα σώματος, τῷ καμάτῳ, οὐ τὴ δεινότη τοῖς οὐλαῖς τοῖς φρέσκοις οὐλαῖς, οὐ τοῖς γενεσία τοῖς οὐλαῖς, οὐ κατὰ πεπτασιν τῶν δέοντων. Αἰδημνύνη τῆς φυσικῆς ζώων σωματικοῦ φυσικῶ λόγω, καὶ αὐταγκούσας ἀρτελέτου. a Et post Et.

purgationem corporis commisceantur ambo simul.

κη. Ποια δέ τις σημεῖα διὰ συλλογῆς:

Οσάνις εἴς τὸ πέλας τὸ σωματίας φείκητις [τῇ γιανκείᾳ] ὑπεισβρέχεται, οὐδὲ τὸ σόματος μήτρας (γιανκεία) συγκλέψιν αἰδημνύνη. οὐδὲν τὸ πέλας τὸ σόματος τὸ μήτρας τὸ σόμα (καλυγενεῖσθαι) σφόδρα δύλιγον (κατανδεῖ) εἰσαρπεῖ. *a Hæc uerba melius päßim ponentur, sicut Latinus interpres babet.* b mulieris finum, Lat. interpres.

κη. Η συλλαβδόσα τὸ μέμρυον τῶν αἵρρηψεῖσθαι σεικνύει:

Οι αρχαῖοι μὲν αἵρρηψαν τὸ σέρχοντα εἶναι, εἰ ταχέως οὐ γιανκείας εἰ τὸ γαϊδεῖν εἰδέλλομεν. Οὐ τοῦ μητρὸς οὐ τοῦ εγκυμονόσας δύλιγον εἶναι, οὐ τὸ δεξιὸν μαζὸν μετρίον αὐτοῦ. Τὸ δέ διῆλυτον οὐ βραδέως οὐ νιθεάδις αρχετοῦ οὐ αὐτὴ οὐ εγκυμονόσα γυνὴ κακοχειρεῖσθαι οὐ δέρρωστος, οὐ τοῦ αρίστεροῦ μασθῖθρον οἰστηματεῖσθαι. Ήμεῖς δέ των ταέωσακτες ομοιοί εἶνοι διέρμεθα.

κη. Τί δέ πίσσω;

Ορεγεῖς τὸ σωματεῖτης προφῆτης κελεψάς την τοὺς ἐγκυμονόσους γυναικίς ουμβαίνει, σωματεῖτης χρονος, οὐ τοιενεῖτο τὴν χυμῶν οὐ κυππά.

κη. Πόθεν εἴρηται πίσσα;

Κατὰ μὲν θηλαστὸν αὐτὸν διότι σωματεῖται τοὺς ἐγκυμονόσους γυναικεῖν εἰρηφέσθαι. Κατὰ δὲ θηλαστὸν αὐτὸν τὸ δόρεά, τὸ τίνος οὐ φωνή οὐ τὰ πήδηα τοικίλα δέσθαι. Τινός δέ πέρι τοιούτου αὐτοῦ τὸ βόσφορος εἱρηκασιν, οὐδὲρ εἴ τι δέ αὐτοτοικού πολυχρηματίστως οὐ ποικιλλός πούειται. a laedium grane.

κη. Πόθεν τῷ μητρὶ σωματεῖται τοὺς ἐγκυμονόσους οὐ πίσσας:

Al. n. 11 *a* Σωμεῖχες αὐτὸν δύντορες μηνος, τιστέονται τοιενεῖτον οὐ βραδυτοῖον (σωματεῖται) αὐτοῖς τοῖς χυμοῖς τοιενεῖται.

α. Εἰσὶ πίσσας οὐ πίσσας οὐ πίσσας;

* Ενιοτεῖσθαι εἴς αὐτὸν τὸν τοιον. Απάσους τοινα τοῦτο οὐ γαστρὶ ἐχόσους (σωματεῖται κίσσας οὐχ ἀπάσους (δέ αἰδημνύνη), αλλὰ οὖς χυμὸς τοιενεῖται).

κη. Πώς αἰσιτεῖται τῶν πίσσαν οὐχισσας:

* Deest hoc caput, Et in Greco nostro, Et in manuscripto Latin. quoque, potest autem expliki ex Actio. A 3

λε. Τινα αὐτοῖς παρίσουμε;

forlē προστηκ-
τηρ. Lat. inter
ponēda, malum
imperand. iudicatur
* * *

+ Προσθετέον μικρὸς ἡμέρας απόχιν. ἐδήλωται διακινθῆσθαι τοσούτην, καὶ φέμοις
νως γραφῇ, σωσαλφοφοιμένησθαι τολμαῖς ἡμέρας: οὗτος ἵνα περιτονέοις πάντας
πίνει, πεταῖς οἴνον: ξηραῖς δὲ καὶ ιδιότεινος λάβει προφασίην εἰς τὴν σαλ-
τικῶν * ἐγκαθίσματά τοῦ, ἀλλὰ καὶ διακινῆσαι καλεύεται, καὶ εἰς διακινήσην.
α. Σειραὶ υπενταντοῦνται, τοι. si fieri potest, usceps et ieiunio utatur.

λγ. Ποιώθεν ταῖς γυναικεῦσσας τῷ ἑδέμενοι μηνὶ διεκτείνεται;

* Λέπτη.

λλ. Τῷ τῷ ὄγκοις μηνὶ ἐπειδὴν οὐκεῖται;

Σωὶ ἀπόστολοις είριναι καὶ ἐπιμελεῖσα (Σωαναστραφῶσι). τέτω γαρ τῷ μη-
νὶ ἀδιτοῖς βασιώνται. διὸ λινοῖς πάσοις τῷ σφραδεστάτης διακινήσεως
γαληνῶς εἶδος. ἀλλὰ καὶ προφίλω φειδομένως διναι: καὶ αὐτῷ τῷ γαστρὶ εἰ τῷ
βασει τολμένη καρέμαται. Φασκικαὶς ἀδημεράς ἐσθιούσιεν πράξαντες: ἀλλὰ
μηδὲ καὶ ημετῷ σαι ἐλαῖῳ πρεσφάτω ἡ μυρούνω γεγονούσα διδρόμια γα-
γρός ἀδικεῖσσι, ὅπως σερεωθῇ, ἵνα μη στεπτεῖν αρέψῃ τῇ ἀδιτοπλήσιᾳ το-
σαι διφθή. a quare omnes nimietates gestationis intercidimus: tranquillitatem indicamus,
b suspendere. c uride. d ne cum parere ceperit, tensione et conatibus rumpatur.

λι. Επ τῷ ἔργατο μηνὶ τινα ἐστι πεπτία;

forlē λέπτη
* n al m 74 ἀδι

* Εν Τεσλίνατοι μηνι, ἀδι * τοι τοιστοις * χωνοτορώσ * ἐπειδή τοι μήτρας, καὶ
τὰ ακάτορα μορφήσαντα μαθεῖς ἀδι τολμεῖν διαδένει: ἵνα τολμητάζοντες τὸ τέκου
πτύσεων κατωτόρους τόπους ειπαθῶσιν, οπως εκεῖσε τὸ εμβρευον διωκεῖται τοι
χύτορον θελεθέν, ἀλλὰ μηδὲ καὶ τοῖς αὖτε τοποῖς χαλαστικν πεπτασκευά-
ζειν (χει) ἐγκαθίσματιον. ἀλλὰ μηδὲ βαλανεῖρ χρησθεῖ, καὶ περοῖς οἱ τινες
ἐκ τεκτήν χηνέων καὶ μελός ἐλαφέσ (λισσαῖ). ἀλλα: γε τὸ ακτύλου επειδή
φορμήσ τὸ σόμα τοι μήτρας μετείωσ ανοίγει, καὶ θάπορ αἱ ἐγκυρούσσου γυ-
ναικεῖς χρησθεῖσαντας. Πλινίας γένειαδιδικαστὴν οὐκ αναγκαῖαν ή μηδὲ * ε-
φαρμακην τα
l:m pro iκάρη οπως το εμβρευον διακατέχειν διωκεῖται τοι τῇ θεραπείᾳ. τῇ γε αὐτῇ κατηστεί
καὶ πρεπεῖα φρυγύνηματον τὸ χοείον, τὸ χυμὸν ἐκχει, οὐδὲρ εὔχεται τὸ ολιοθήριον
τὸ εμβρευον πρᾶτος φύσεως θεραπεία. auidetur hæc abundare. b prouisus est.

λγ. Τι ἔργα τοις χορείοις;

τεσλαγή
* * *

Τύμια αἴδειν σύμπλετος, διαφέρει εἰδιβρυον οι ταὶ ταὶ ταὶ οντα κατέχει, * (ταὶ
εἰδεῖς) τὸ βαλνός τοι μήτρας ἐγκαθίσην. λέγεται δέ καὶ άγγειον, καὶ διδύτορον, καὶ ἔχα-
ζειν: καὶ οπόρ πετρον ρήγυνον. a aetherens, b eo quod. malum quamquam.

λγ. Ποιηγείης χορείοις:

Πρὶ γαστικέωμ.

7

Ἐξ αὐτῶν οὐτι τῷ ιδίῳ διευχωρεῖται συμπτύτι. (ἢ) καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν, οὐτι εἰς πολλάν πλεγμάτην (μετασθή, καθάπερ ὁ πᾶς χορός εἰς πολλὰν ἀδύντην).

λ. Πόθηρ ἄρετῇ ἀγγεῖον;

"Οὐ μὲν αὐτῷ οὔδον δέ τι διεμβρυον, μηδὲ τὸ (καὶ ὡς εἴς) αγγεῖον εἰσαποστέλλεται φέτοι.

μ. Αλλὰ μὲν κατέχει οἰνοθράντα τὴν ἀρρεμένα ἔστι;

Ἐξ αὐτῶν οὐτι τῷ ειμβρυον πίπτῃ [πρότροπον], καὶ τῶν εἰκενία τὰ δύντρα ὕζερχον τὰ καὶ γενέθει ἐγκύμιων λέγεται, οὐτι πρότροπον φίχθοτε.

* nam inde & pregnans dicitur, quia priores nascentur, & priores rumpantur.

μ. Εκ ποίων πραγμάτων σωιστατῇ τὸ χορίον;

Ἐκ νηρώων, βλεφάρων, αρτηειλων καὶ σαξιών. εἰσὶ δῆ τοι χρώματι πεφυγέσσι, οὐδὲ ὅμοιώματι θύλακος.

μα. Εκ ποίων πραγμάτων σωιστατῇ τὸ ειμβρύον ὁ ὀμφαλός;

Ἐκ ποίων πλεγμάτην: μνο βλεφάρων & διδύμων αρτηειλων: διὸ ὁν τὰ διθεπτικά τὸ αιμακος τῷ ειμβρύῳ ὕζετητεν. Οπός δέ δέ τινεών λέγεται; ἐσθία πριν. Lat. in δι τὸ ειμβρύον κενεῶνα εἰς τὸ χορεῖον μεταπέμπεται. Καὶ δέρο δέ τις ὁ ὄμφατος τοι ειμβρύος οὐ τῷ μήτρᾳ κατέχεται. a nutritienta.

μβ. Τίσται αὐτὸν;

Χιτών περίφερε οὐλός τὸ σώματος ἐγκεκολλημένος, ὅπορτι (ιωχεῖσθον) ^b αὐδον ενιστέκαται αλίσκεται, οὐτως μηκτατω αὐτῷ σώματον δύρεθαι. a mammis, an an-

mos. b foris.

μγ. Ποιαὶ οὖσι σπιάσαται τῷσιν οἰκτρωσιν συμβαίνονται;

Διότι πλέον νομικός οὐλός τὸ τεκέν, ὕζετηπνος προάλγυας οἰματοὶ ιγκνότοροι γίγνονται: ἀλλὰ μὲν καὶ τύξις καὶ βαρύτης οὐ τοῖς οἰφροῖς, χυρός τε ποικιλος εἰνχέται, καὶ εἰς τὸ λεπρόν βρόμιβος. ταπετελῆς φεικαδῆς. χῆνδρος παραμένει τίνας τὸ τάχαιον λατεκιών, *οἵσις δήποτε πρότοις φυσεως αρέκην γεγίσται. foris εἰς τὸν ὄφαλον: τοι αρκτέν. * Ἀλλοι δέ τέλοσι γενέθλοι τὸν εἰκτρώσεων, ἀλλ' οὐτε τῷσιν τὰς μοιχαλίδας, οὐτε διαφέρεται. * Εἰ τοῦτον κοινωνεῖ μετατρέψει τὸ έμπωμα. foris, εἰ τοῦτο διον τοι τὸ σωμα τὸ μήτρας ή γυναικῶν, καὶ τῶν συλλαβητῶν δέδηται τὸ τρώματι ἀφανίζειν ὅπορτε (ιωχεῖσθαι). δι τίνες (σκέπαιοι γυναικῶν) κύκνα αἱ μηροὶ τὸ το καὶ ἐλθωσι, μηδὲ τὸ ὕζερό τὸ ειμβρύον αρθρικούς. κύνδυνον τὸ γυναικὶ τῷ τεκτονισμῷ ανένειν αναγκαῖον δέται. a Aliquā nullis remedijs intendum censem, ne per ematur fatius: sed rem nature permittendam.

μδ. Ποιαὶ δέ οὐκέται τὰ λεπτά τόποι;

Εἰ ἐβοθύμος οὐ οντάτω η διεκτηματί (ιωσθαμέτη) εγκυμονέσσοι δέδησιν:

τὸν νεφελών, σὺν αὐτῷ καὶ τὸν ἔμπικτον τὸν βρεβώνων καὶ τὸν δοσφύων.
εἰλάτηλα καὶ αὐτὸν μητρας καὶ τὸν εἰδότορέ μερες καὶ φθοδος, Γ[αλ]α τὸ
μαλές αἰεωδέ καὶ ὑγρασία, οὐκον δέ καὶ τὰ πρατηλησια, τὰ αἰωτορά μέ-
ρη, ἵχνότορα γίνοντα, καὶ ἐκτενονται οἱ τόποι ἀδι τητενος καὶ βρεβώνος:
καὶ τοι εχως τὸν προθυμία εἴη: καὶ εμβληθέτος τὸ δακτυλου εἰς τὸ σύμα
(τὸ μητρας) εἰς μέγεθος ως δύεισης (τὸ χοείον): Ο χυμός εἰς ἀκέραιον
τον λέος, μετ' ὀλίγον(;) τολμησος καὶ αἰματώδης. αιτει τον γενον. b cum
nemo iam proximat, iuvia ἡ ὕδη μαλαχητησιασθε. ε efficiuntur. d lenti.

μη. Παραδιαχωρίσει τὸν θειαν, ὃ μήτερ τον τυγχανει, αποθέτηται την παρεν-

το την σωτηρικότητα:

Καὶ οτι τοι εσεως ή διδυκη μητρας καὶ εργατος καὶ ἔργοτητος εἰς τὸ σύμα
εἰσηκεται.

μη. Τινα έσοι τρεσαρασησαται, τὰ δια την περι ένταξιαν:

Δηλαδή ἡ ἔλαιον θερμόν, τυρία, καὶ απόγγοι μαλακοί, τρια καθαρά,
θερμοί εσαυχένιοι, καὶ ανεληπτικούς ὅφελοτητες: καὶ ὁ μακεντικός δίφρος, ως
καθερος: ειρηνικούς *δύο, καὶ τόπος ἀλιτηδινότατος τοι τόπω. a ex
oleo calido vaporationes. b fasciae, ceratalia. c lecti.

μη. Ποιει τοι ο μακεντικός δίφρος:

Καθαπήρ διειν η καθέσθα την καρέως, ον ὁ καθείει τοτος, ινα την περι
πλω φυσιν δροιώματα σεληνης τρώγλης τετρημέληα, οπως εκάστος την εμβρυον
πεσειν διωκθει. Lat. sub sexu.

μη. Δύο πράβητζοι εἰς την ἀφιλόσοι:

Ο εἰς μηδων σκληρως ἔργωμαν είνεος, ον ὁ πλευραν διατηται οφει-
λομεν. πολλάκις γοι καὶ κέντηται τιττοσιν. Εν εκείνω τοι μαλακῶς οὐκε
ἔργωμεναι, μηδὲ την κάμπτον πλω λοχέυσαν κοιτασμένη.

μη. Πας πλευτερος καδιαρέουσαι έφαλοιν:

Ριποντες αὐτὸν τὸν ὑπίαν ον τοι καραβητηρα τοι σκληραν πλω σρωμένω
χοντι, * (αιδεινισθαλωμάνων² (;) εκάστος την ποδῶν καὶ αιωρυμένων, ονίκα
τὸ χοείον εις μέγεθος ως εἰς τὸ σύμα τὸ μητρας θειοκομει, εἰς τὸ δίφρον αι-
πλω επωμένων. Εις τοτος εικεμηνηνια: οπως εκείνη τεκειν (μη διωκει) τεκειν
δρείλει εις την καραβητηρα. ον ια τὸ δίφρος μακεντικός δη διειν, μη τυχών την
νηκος, σφριμηρωσαι διεινως διείλει, οπως εκείνη τεκειν. a L conduplicatis illi pe-
ribus τον απειτησινον, αδι την πασιν μερην παθητησαι έφαλη.

v. Πρότερον πλευτερος πλω την κάδην καδιαρέουσαι την πλωιά:

Πάντας τὰς διδυκης εκείνας πάσι τοι θερμαντικοῖς επινοιαζειν, ον
τοι ελαχισ

πλικτοσαι ποτι-
μη.

forte αικηπλω-
μηνη.

πλικτη.

δι

Πρόγυασταιείωμ.

9

Ἄνθεμος καὶ οἵτις ἡ πειρον ^{τὸν} αὐτὸν τὸν τόπον τὸν ἐμβρέχειν. πολεπάτεντὸν κατὰς καὶ σορτέοισι πειρον
κατέχει τὴν τάσσου, βόφας τε λαμβάνειν ἀρχαιούτης ἐκελθετε. οὐκέτι δὲ χρήτως
ἀπηρίστωμελη τῶν ταχείας. οὐτοιό πολεπάτελος τὸν ἐμβρέυνον θεοὺς ἔξω * τε-
θεκώς απαθεῖ, καὶ τὰ μῆραν εἰπονταστε. τοῦτο οὐκαντληματεῖ τὰς διώκα-
μιν μοῖσι, καὶ τὰς τάσσους τὰς σάμαζες τὸ γυαστερες καταψύχει. οὐδὲ τροφαὶ αἱ
οὐ τῇ φύσει σιδηρούμελη, * ουμφθέρεστοικαὶ τρεφοστ. αἱ αἰσθαντες. b L. succis, ουμφθέρεστη,
lege succidis lanis: alibi χυμοῖς υετιτ succis. e irrigare. d lauare. e quassat. f la-
contumpluntur.
καταπι.

να. Υπερτριχισμὸν τῷ μητρὶ τοῖσι οὐρανοῖσιν ἔνει;

Τρεῖς ἔστωσαν οὐκ αἰαγμης, οὐκ ὁν αἱ σύνοισι τὰ δεξιά καὶ τὰ αριστερά τολά-
για σῖναι οὐφέλεστον, ἐφ' αἱς ^{τὸν} ἐστακεμβόνοισι οὐφέλεις (ἢ πίκτυσα). Ήτο τείτη
αὐτὸς τὸν νότον τοι τὰς κρατησει, οπως (ωτρεχθοῦν τὸν δύναμον μὴ έσω τὰς εἴς
τὸν ταλάχιον κατακλίνει, πετρεωντες (fortes * πετρέφεστ) αὐτὰς ίνα προβίωσον.
ἰσχυρᾶς οὐδεοφέρη. a incumbe.

νδ. Η μαία ποδὸν τῷσι κατίσια οὐρανοῖσιν.

Δικλαδὴ χειροικῶς οὐδεοφέρη, [καὶ] εἰς τοῦ ιραβατῆρον τὸν θείον τοι τὸν θείον τοι
διλίγοντες χαριτιλέτορον [τὸν δίφερον] η μαία καθίσι, τοτεσ οπως δύμαξις τὰς
χειρας βελένει μωκηθεῖ. εἰ καθείσιμην εὖ τοῦ δίφερον πικτυσα δέι, κατώ-
τορον η μαία καθίσι αἱ χειραλωτορώ μηλονόπι δίφερο, οπως μωκηθεῖ τὸν
αὐτοδέρεων μηρῶν δύναμον τὸν ἐμβρέυνον οὐκτενεγκεν, οὐ εἰς ουσον μητρεῖν ανε-
ωγκηλιῶν τὸν ιδίων ποδῶν, δύμας τολέον τα πενοτορέας εἶναι αὐτη, μὴ ἐμπο-
δίτη (καὶ) τρίδιον περσωπον οὐταθανάτον αὐτοτελέα, μὴ φανεσα, ει αιδὼς αὐτής
οὐκακλεσι. δύμας περιτον ταντὸν τὸν δισημῶν, καὶ το τειχῶν λυθεντή,
οὐδὲ μὲν τὰς χαλαστὶ γενέσαι εἴσων, τοῦθο δικτύλωφ τὸν αριστεράς τοι τοι
ἐλαύω θερμῶς οὐταλφόμελον τὸν σομα τὸν μητρας πολευσαλθύσους αἰνεόδε, ο-
πως τὸν χορευον σκέπτει πεσεν δωκηθεῖ. Πάσιαδὲ (ποδε) τὰ τειχη τοι δημασιν
οὐφέλεστ * πετρέμει, καὶ αἱ τῆσι αὐτὰς οπως μη κράξῃ, αλλὰ ταντις σενα-
γματος καὶ ταντυματας εἰποντας εἰποντας μηδέποτε μολ- παγκαλίσαι
λισαργηνοικαι οὐδεώματοι μηβανταστον. Αἱ δὲ αἱλαι γυναικεσ αἱ σπαθει αὐτὰς
κατέχεισι καλύψη, οὐα σωρεψ τὰς χειρας αὐτης κρατησωσι, μὴ πως τη
βία αὐτης ἔξω αὐτοκλεισθε. * Εἰδετο θυλάκιον τὸν μητραλού την εἰη διερρωγησ, id est τὸ κεριον
τοις ονυξιν αὐτης ρηγυνωσαι: καὶ ἐμβλαθεντην οὐτοις οὐλίγον την μακτυλασην,
τολέοντας αὐτης ρηγυνωσαι: μητρακτεισ (δ') δέι, μὴ τοις μηκτυλασηις τολέοντας αὐτης ρη-
γυνωσαι, οὐα αἱ κεφαληις δι αὐχηις τὸν ἐμβρέυνον αὐδην πναχημεθ οὐδελθη. Φυ-
σικῶας γατο σόμα αἴσιγεται αἴσιπε μνομέλων καὶ την μηρῶν, αιται [τόπι]

καταλαβεῖν ὁ φέλδη μᾶια, γάρ οὐκυνέοντες οὐδὲ κακότες. [Εἰ δὲ τοῦτο
σύντομον εἰπεῖν,
σύντομον εἰπεῖν,
σύντομον εἰπεῖν]
θεῖται, conare oportet] * τὸ πολαμβανθεῖν, καίνηται ξανθίται (καὶ δὴ ξευτλῶ)
η μήτρα αἰοιχθεῖ. μηδὲ θεῖται (τοῦ) καίνηται ξανθίται ὀφελεῖται, μηδὲ τὴν τάχη
αἴσχατος ἔργυται τῇ αὐτῇ τῷ μητραῖς ηγάγουν ἐποδιώκει. Αἴδεν τὸ παλαιότερον
εἶτερον, αἴδεν τινα γρῦπα, τὴν χειρῶν τὸ φυστλωμάνων, καὶ τὸ τὸν ιδίων κατα-
ξωστὸν. Ηὐναὶ δὲ τὸ ἔμβενον ἡγεμονίαν ἀρέσει τοὺς χρόνοις λίνον ἐχόσσεις η μᾶια
αὐτῷ ἀρδέεται, ὡς ἀλειτατακούνητελέστεται, ἵνα μαζὶ τὴν ιδίων διε-
τορῶν ποιήσῃ. a sedile. b adducere. c aliquantulum. d ne patiens præ iurecun-
dia se concludat. e ad inferiores partes exponit. f ut cum linteo manus eius foris exclu-
dant. g diu. b Latin. addit, ne quassatio capiti & cervici infantis adducatur. i νό-
ζηρον μεριστικούς κυνούς περὶ ipso. k in duarsum l apprehendere. m εἰδη μέτρα
αγωγῆς οὐσίων, id est, matrix ipsa retrocedat & adducatur. n apertis. o panum.

γ. Εἰ αὐτὸς οὖτις οὐτούτῳ πατομένον, τί ποιήσει;

Εἰ ἔπειτα τὸ σῶμα αἰνεῖται, βυθεώς η μᾶια τὸν αὔριστον ξερὰ βαλλεῖ, καὶ
σῆκροι μόροι κατέβουται. καὶ εἴ μὲν ἀρχὴ τὸ βαλεῖται ἀπέστη, καὶ τό-
γικοὶ καὶ αὐτέλιμος ταῖς ιδίαις βίαιαις καὶ αὐτηῖς πίκτεσσαι. Εἴ μὲν δὲ τὸ
μητραῖς κατέχεται, πλειστος ὁδὸς η κακήστεμεταφέρει, εἴρηαι δινετον δέσμοι. Η
μητραῖς τόσα οφειλοῦσαι. Εἰ δὲ βρεδαῖν, δὲ ἔμβενον ἄλλη γυναικὶ παραδοσεῖ,
καὶ αὐτηῖς τὸν φύλαν ἀρχιστεῖ. Εἰ δὲ κακλεὶ σμένον εἴη τοια, επωσμήτε
τὸν χειρὸν πεμπεν, μηδὲ αὐτὸν ἡγεμονίαν δικαιεῖ, χρίσθω πάσι τοῖς χυλοῖς
καὶ εὐχυμαποροῖς, οἷς πλεοντὸν τὸ μήτρας χρημάται εἴωθαμελ. ταῦτη
γαρ τὴν ἀδημελεῖα, χαλαρχ γένενται η πάσαι εἰπαρχοῖς, εἰ πδ' αὐτὴν εἰσα-
τομενή, εὐτῶς πιπῆ. a si enim ibi secundina remanserit b fundo non adhucreat
e neque in directum conetur, ut non matrix simul adducatur. d praedicit. e encabitisme-
te f stridura. g τοξ.

v. Τίνα οὖσιν ἀτιταπορίτων η διατήρησιν τούτων οἱ α-
χαίαι πατεροχύνασι;

Πταρμικό, καὶ τὸ κλίναντα αἰνιγτημένος, καὶ τοιανταὶ τοιούτοις, οὐ-
πατειβαλλεῖν δικαίωσι. ἀλλα μάλιστα τὸ πεντεστίματα τὸ ποπλέαστον.
Ἐπειδὴ πεσόστε, οἷς δὲ αἴμα τὸ βαλλεῖται. ἀλλα καὶ εαριστές αὐτὸν τὸ έντλα-
κιον εἰδεῖθεντο. ἀπόρηκαντα τὸν πεδονικούμηντος. εἴ μὲν δὲ τὸ ζεστόν αὐ-
τοῖς τοῖς μάτεστοι τοιούτοις διώχεται, Καὶ πορταν αἴδεν ἀπόρθετες τὸ αιματές φύσιν.
a retentione. b à scala suspensiones. c ad. d reprobamus, ἀποδιδούμενοι. e si
quidem.

vi. Πότε διάγεται διάμιτα τοιαῦτα ποιεῖσθαι:

εἰ σωδύγγων αὐτὴν τὴν τοπων οὐμαχθεῖν τὸν, ριφήτω αἱ τοιαῦται κλίνη, εἰ σκο-
τεινή ήστων, ὀλιγοτελείων γυμνῶν τὸ ποδῶν, επωστειν πδ' αὐτὸν ἡγεμονίαν
εἶναι

θεῖον κρέμπει, οὐδὲ εἰς ποσθίαν. ἀλλὰ μὲν καὶ αὐτὸὶ οἱ τόποι δὲ πανίσσια παθήτωσι, γάρ τοι σπινθέσιν καὶ θλαχθῆ. ἀλλὰ μὲν δρόσοις καὶ τακτικαῖς, καὶ αὐτῷ τῷ γαλεράκῳ σκεπασθεῖται δῆ. Καὶ εἴ μὲν αὖτις πλαγμὴ δοκεῖ κάρυον, ἐλαύω πτοσφύτῳ (ως δὲ γάρ φασιν μεμμέναν τὰ τέλεα μεμβρεχειν. Εἰ δὲ κοπάθησα ὁ ποκθός πλεῖλας, ἐλαύω γλυκεῖν θρημῷ ταῦτα πανταὶ ποσθίαν. ἔπειτα ἀδιάδυτον μόνον μέρος αὐτῆς ἀπέστρεψε τὸ προφίλαξτόν λέπιον. Τῇ δὲ τεττυμοφύλᾳ δὲ τὸν θρημῶν ἔγκαθισμάτων καὶ εἰσαλοφῆς βραχεύφυλον, ἀλλὰ μὲν καὶ θρημάτι θρημῷ πυρετούσις τὸ πλεύετον. ἀπλάκας δὲ προφύλαξ, τατέσιν ἄρτον καὶ ὑδωρ, ἢ προσφάγια καὶ ὡς ροφῆτα δώσεις: καὶ καλδίστεις αὐτῷ αἴσιατά δουται, καὶ ὑδωρ θρημὸν δούται. Τῇ δὲ βρεφικήμενῃ βριδεμάτεσσιν βαλανεία γενθεῖται, καὶ ποικιλή τροφή, οὐνωδόλιγφα * θρηματέρων συγκεντρωμένα. a foetid. b spongial longa. c pa. d i. tentibus. d puris. e aqua calida. f pulles. g nullis occurrentibus querelis.

ντ. πάση γιγαντικού μήτε τὸ τοπικὸν τὸν κάθε φύσιν συστήσατε.

Διόπει πρότον λιθόπιλον (videtur addendum καθεύροντες πολι:) διῆτορον τρυγθέλας καὶ ἐλαπίον, ἐρατωταὶ τυπῶδες. a eò quod primum singulis uberrimus fuit. secundum feculentus Θρηματοποιητής purulentus.

β). Εἰ δέ τοι αἱ ὅρμης καὶ ταῖσις σωματικοῖς εἰρητοῖς τὸν πόνον τὸν δέρματα συμβαίνει, προστασία τοιούτην δέρματος:

Λιτέτι πυροθήρας τὸ τόκον καὶ ταῖς αἱδηποθέματι, αἱ σκευαλίσσοντες καὶ φραγμοῖς εἰλαύω φοίνικα, λιθαργύρες καὶ τιμπανίδιφ, καὶ συπηκεία σφρογγύλη: καὶ αὐτῷ φραγκίσμηλον. a conatu. b ruptiones, frangimata. c rupitram.

γ). Γίγηται σπιλείαι τὸ παρκυρόποτε παδῶν μήτε τὸ τοπικόν γάλακτον ἐπαρρόντες σωματικοῖς εἰρητοῖς:

Ἐπιθεῖσαι διφαλοφύλη προσέν ταὶ μετείσις ἐπέχειν διωκτική, ταῖς διστηγγυσμαλακταῖς εἰδενεκτῷ βεβεργυμάτοις αἱρθεῖν εἰδενεκτῷ βεβεργυμάτον, καὶ τοὺς παλάρχεις εἰπεῖσθαι. a uel cum palmulis tritis.

δ). προστοκίσιον τὸ γαλακτό.

Εἰ δέ τοι γάλακτος εἰπεῖσιν δέλειπται, βοτανίων φύλιον καὶ κορείσια φροντίδας, καὶ σαφυλλαῖς ομφακῇ λιθαρφωμάτων, γάλκαστην δικασθεῖται προσμηγνύσθε. an strigatum. a uiam lupin. or.

ε). προστοκίσιον τὸ μεθέμ.

Εἰ δέ τοι εἰπανεκτῷ μαθῶν, προτείσονται τὰ χαλαῖα καὶ τὸν διωκτικὸν: προέισα μηλαχήιλαυθορμᾶ, ή θεατῷ θρημᾶς, καὶ τὸν καταπλακόν. ἀλλὰ μὲν καὶ μεθαλασσούς εἰπεῖσθαι. καὶ εἰ τῇ μεθωστῇ καρα-

τέλος. a fermentatio. b succorū cataplasmata forte diachylon.

εγκαταστάσαι μωρόν, τὸ παιδίον;

Καθάδρῳ αντορίῳ εἰρημένῃ, ταίτην καλῷς χρῶ τὴν πλευράν.

εβ. Εἰ δὲ ἀλλιὰ βαλάσσῃ, πως αἱ τεκνά τὸ γέλατον μή;

Λίθον ζίνων συεῖται καλῷς λεπιδωμάτιον μίξωμενον κρατή, καὶ κατ' οὐλίγον σφικτότερον τῇ χειρὶ αὐτὸν τὸν μαθῆτας * φασικόν φαρμακεύει. Φύργα μηλὶ ἐκέντα ἀπόρη ναρκαστότης ἐμπέθει: τατίσιν ὑστραλύμινον, καὶ σροβίλας, καὶ συπήκταινον χιστήν, καὶ κιστόν. ἀπόρη ταῖτα τῇ ιδίᾳ δειμύτητι πάνορμών τῷ λειτεως διατίτινον μαθῶνται. τοῖς γαρ χαλαστικοῖς πλευραῖσι τὸ οἴδημα τὴν μαθῶν καλῷς δέχεται. a οὐπιτος: Ο πατατίνηστα μαμμα, ipsas fasciare iubemus. b ραβιτέ pro tractatur.

εγ. Εκ ποιητη σημέων δονιμάζομεν τὸ οὔπιον έπιθέταιον ἄναι τοῖς τοῖς απαραφύνει:

Εἴς αὐτῷ ὅπερείν, ἡ πιστεύοντι τῇ γαστρί τοι, παίτις τὸν μῆνας γέγονε
ὑγίεις: καὶ τοῦτο τοῦ γενετικοῦντος καὶ αὐτὸν τὸν παντελῷς
εἴη διάλεκτος, καὶ πάτηται τὸν τορόντας ταῖς θερόνταις αἰνειαίσις τοῖς, οἱ
φωνών σερεαί * διάθεως οὐτοῖς ἐκ πέμψιμον μαλιστανίνης προστενυγμάτων εἰναι,
μαλαικῶν τοῦ δακτυλού τοῦ θλιβενοῦ φωνών εἰκόπεμψι. Ταῦτα ταῖτα
διλογίρηστα αἰσθάνεταις μαρτυρεῖ, καὶ ταῖτα καμπάνω χρόνῳ γεννηθεῖν τὸ
νῦπιον δικυνύδη. a omnibus partibus. b integrō. c οιοστές ηαλιδαν στατιν ut cadae
emittit. d sanitatis.

ελ. Τοισι μαστίγωνα γερνάσσει:

Μαλιστα μὲν δεκταῖς καὶ σινεταῖς. διντόρφα ἡ ταξιδεύεται. θέση^α
μυχόρως πναὶ εἰφορέου ἐνώθεσται ταῖς ξεβόδυω [οὐδέτε] μωσὶ γεννάμενα.

ει. ποτε πως τὸ ὄμφαλὸν ἀποτίμενον ἐφελομένοις:

* Ηνίνα οραχνόν τὸ ιτάιον καυχαστοῦ τῇ γῇ, ἀρτὸν τὸ γαστρος πεσαρεων δικτύον
λαγηνού μικρόθεν, σμιλιγάν μαχαίρα δέντατα το τριτέον: ματέ ^b ἐπράθεσται αρ-
χείων (λιανινην, οἱ ξελίνων ἢ οὐδελίνω, οἱ καλαύμω σέντα τῷ, ἢ * φλεγαρτός ετεμ-
νον). Επειτα ηνίνα αρχείμις, διάμια, ὥστε αὐτῷ αρχείμινη, πιχθέν αναβε-
ρανέται, καὶ ^c δρίων κακλωσμοτον ἢ μίτρα μησεια, μήτη επακελθεω σφρέροισε
τὸ αἷματος ^d τὸ ιτάιον καυχαστον, ἀλλα τοιταύτωρας αἱ ἔχενται θει τοι
καὶ τερεων μερῶν, δονμον θήτω, καὶ τοιτως αἱ τοῦ μέσω τριτέον: ^d μη πως καὶ
διατεχθεῖ τὸ αρχερόν τὸ αἷματος τοιταύτωρας. a scalpello. b supras-
titioni c lina! oria. d οὐτέπειρα, ne εἰ ipsa que pars fluxum sanguinis, patiatur.

Ἐπ. Διὸς αἰστίαν τὸ νέπιον ἐπωάσαντο οἱ λαῖτοι:

Οἱ θεοὶ αρχαῖοι οἱνῶσι σὺν θεοῖσιν μηδεποτέ πατέτοντο. πνεῦσι δὲ κακοῖσιν ξηροῖσιν,
μύρτῃν ἐπέπλασον. ἡμεῖς δὲ ἀδιμετρέος αλιτεύοντες αὐτῷ λελφωμένων ἀφονίζω ἐπιπλάσο
μέντος τῷ γυναικεῖον περιφερεῖσθαι τοῖς ιδίας ὅδης μηδεποτέ πατέτοντο. καὶ μή δέ τολμέν
σφιχθῆναι. τὸ γυναικεῖον περιφερεῖσθαι χειτεῖ. a alij lotum puerile, c rubeis
rem gallarum uel myrtis affectabant.

Ἐπ. πάτερα τὸ ἐπωάσματα τὸ νέπιον ἐπωάσαντον ἐπιμιλέσθω:

Εἰ δέ τολμέν μαλακέν ζῆτι πόλιπον, περιφερεμέγμενόν τοι μέλιτι, οὐδὲ
λαμπρόν τὴν τήλεων, οὐτως αὐτὸς ἀδιπλάσειν οὐδιχείεν καὶ δέ
λαν τὸ σῶμα δῆται, ὃς μάτε τελεῖ σώματι, μάτε τοῖς ὁφθαλμοῖς τι τίξει
ἐμπέσον. εἰ δέ τάτα αὐτῷ αὔρατον, καὶ μᾶτι πλευρῶν ηὔταντελέν. δα-
κτυλον δέ τοι τοῖς ριστοῖς τελεῖ σώματι ἐμβληθεῖται, ταῦτα καθαρίνονται
(χεῖ), καὶ ἔλαιον οὐ τοῖς ὁφθαλμοῖς τῆς νηπίας ἀπλέσθαι. εκένθεν τὸν μικρὸν δέ
κτυλον εἰς τὰ ἑστασαν τῆς ηπαίσιον ἐμβαλλεῖν, καὶ διὰ τοῦ πορθμοῦ αἴρειν δέ: καὶ τὸν
διμταλονέείων δεδεμένον οὐδὲ μίσθιον αὐτῷ αὔρατον, οὐδὲ τὸν πορθμόν ἐλαύιον ἐμβεβαμ-
μένον ταύτην πάλιθν. a sale, non placet. b dein cum siccatur corpus, aqua cum ab-
lucte, c aqua calida ipsum lauare debes. d in medicatae sui praecidere.

Ἐπ. πάτερ τὸ νέπιον φασκοῖσασθω:

* Ἐπιτεθον τὰ διατάξεις μηροῖς τοῖς ἐξειλατοῦσιν φασκοῖσιν καθαράν καὶ τολμα-
τέαν, c inueniās μακράν, eis διατάξεις μέχεν τοιλύν, γτωσ ἵνα εκείνης τοῦ τό-
που αὖτας ιχγυρά συστρίγῃ, καὶ περτόρον χαυνότορον διαβεισαλθεῖ
d επειτα τὴν θευγυράν τὴν χειρῶν ταῦς τολμαράτι, καὶ τοκετὰ τῆς ἐξειλατοῦσαν τωσαν, μη πως αὐτῇ τῇ * σοσεῖ τὴν ὄστων θλαστήν, τολματέαν φασκοῖσιν ο-
λαν διὰ σῶμα αὐτῷ * φασκοῖσιν. ἀλλά μὲν τὰς καφαλιὰς ἔστιν ἔεισιν
δαρεωτα τῷ φασκεπάλιθν. a supposita femoribus eius fascia è lana munda. b in puluere
ualeat. c circumcingantur. d deinde coniunctis ita gembris c talis, lana interponatur: ne ita
coniunctis aliqd de membranulis cassetur.

Ἐπ. πάτερ τὸ νέπιον καθαράς δέ:

Ἐν τῷ πω δηλαδή μετείωσις θρησκῶν, γτωσ ὡς δικαὶον ἐπειδόμηντος εἶναι, μάτε
σφόδρα τῷ φωτεινός. οἱ γυναικί τῷ ιτηταῖς αὐτῷ γτωσ εἰσα ἐγραμμένη, b μαλα-
κή, ἀλλά μη σφόδρα: οὐας μη πολὺ καμέλον τὰ φαλακρά διά νηπίον, οὐ τὸ πραγμα-
τεῖν θέσσατε. γτωσ μετείωσις μαλακῶν ηὔτισθαι μηδέ τοι φαλακρός δέ τοι ποτε
πιον καθοδει δέ. a ita ut nibil oleat. b stratum eius sit concavum, nec hinde molle.
c ne puluum iacentendo.

Ἐπ. πάτερ τῷ ηπαίσιον τὰ φρούρια στέρατα δέ:

‘Ηνίκα² μετά τὸ πάσχεν καὶ οὐδὲν τὸ ἔτι αὐτὸς γεγονόντες πῆλες οὐδὲν πέπονται, ταύτης μηδὲν ὄκτων δέκανθρας. a sicut post partem commotionem: quales effec-
tus fuit.

α. Οποῖαν πρώτην τροφὴν τὸ νύπειρον λαμβάνειν ἐφέλαι:

Τοιαῦτὸν τροφῶν λαμβάνειτο, διακεκλίσαντο τὸ πάσχεν αὐτὸν καὶ τὸν
ζευστέα καὶ θάρσου, καὶ αὐτὸν τρέφειν, ταύτης μελί² ὀλίγον τηλετημένον, εἰ
δῆ ὡρὸν ἕη, καὶ αὐτηρὸν δεῖτο καὶ φυσῶδες. ἐταξίδευεν ἐπειδὴν, ἐπειχει,

a modic.

β. πώς τὸ μέλι δισομεθετῷ νηπίοις:

Τῷ ιδίῳ σλεκτύλων τροφός αὐτῷ³ τὸ ποιεῖ αὐτοχρίσιν, ἢ μελίνας τον ξαίρε-
σθν αὐτοτέλειν, καὶ ἔτως³ ἀδι τὸ γάλα προσφέρειν οφείλει. a sic secundum
da die luc offerit.

γ. Εἰ τὸ μητρικὸν γάλα στενατοῦ διατήσθεν, μετὰ τὸν τέλον τὸν γάλα:

Τὸ μητρικὸν γάλα τοῦ³ μητρικοῦ χρηστοῦ, ἀλλὰ δὲ δέκανθρον. ἐπειδὴ τὸ μητρικὸν εἰ τὸ
κύρωτὸν πόκον, καὶ τὸν καθαρότερον δεῖ, οὐ παχὺν, καὶ απεπλέον.

δ. ποιεῖ διατήσθεν τὸν γάλα:

Διλεγόντο ποιεῖσθαι λακούν, μητέ τε πατέλτηνον, μητέ ὄμοιον γάντιον, μη-
τέ τε πατέλτηνον, μητέ πεπαρμένον, οπως^{*} βασανόμελον λατοπά-
τως οκτατολατυνθή, μητέ εἰ χειρί. ἐλειπεῖ δέ τοι πρόφορά τὸ γάλα τὸν μηλαδή
καὶ τὸ χρώματό³, οκτατολατυνθή. a coagulatum. b ne superfundat ερ-
cadat.

ε. πετόμεν τὸ μητρικὸν γάλακτι τοῦτον τὸ νηπίοις, ὃ τὸ γάλα:

Φιλικωτόρον μὲν πῆλες³ μητρὸς διαφύλακι διώκτου, δὲ πωλεῖ μὲν τὸ το-
κονύμιον εἶναι διώκτην, αὐτονομούμενον δὲν πῆλες³ τρόφος τρέφεται. οὐ γάρ μία τρό-
φη ἀδι ἵκανως τοῖς δυστοῖς δώσει τὸν πόκον τὸν γάλακτον. a mammæ. b utrilibet matrona
ut post partum sana esse posbit, melius à nutrice nutriti unum enim lac maternum sufficienter
duobus infanticibus ministrare.

ζ. Οποῖα δέ τοινας ζεπτικές θρεψίτε τὸ γάλα τὸ νηπίοις:

Η μητρικότητα, ζεπτική τε λεπτή, καλλιμάλινή τὸ ιδίον σάματ³ καλλί³
τὸ χρέματιν, καὶ τὸ θώρακα τολμαίωχή³: σύντομα μαθεῖται πατέλτης, σμι-
κροστούλιγεν, ζεπτική πολὺ μεγάλη πολυτελή τοι πάντας, μητέ παλιν αὔραις
καὶ βραχεῖς ἀλλὰ καὶ τηλυχισμένης, καὶ ὀλοκληρώθει τοι πλεῖστη φλέβη τὸ
πατέλτης διώκτην: οὐδὲ ποτὲ οὔραζεται, αλλ' ἐντον διώκτην τὸν ΕΜΛΙΝΑ καὶ
καθαρόν. a Lat. test. non habet. b Aegina et i. e. Mammæ sunt magne, papillæ neque
so puerilis, neque acutæ. μέτι μητρικήν, μέτι απτερημάτια.

η. Οποῖας ζεπτικές θρεψίτε,

Κονταρί, καὶ θώσ παιτεις οἵ αὐθεωροί, ὅπως ὑγιὴν εἶναι διωκεῖ. Γυναικὲς ζεῦχοις ζίναι, ^a τὸ σῶμα αἰνάταν, οἱ τροφῶν ίκανῶς λαμβάνειν (αὐτῶν δέ) καὶ αὖτε τὰ μέλην τὰ πεπεφίαν ἀφρέπειν. καὶ πάσας μὲν τὰς διακυνήσεις, ιδίκως τὸ χέριν (Ιδίκως δέ) τὰ αἴωτορα μέρη, καὶ τὰς χειρας ὅπι μάλιστα γυμναὶς ζεῦχοις, ὅπως τῷλεον τὸ γάλα καὶ πεπεμψόν ζεῖ μασθοῖς ἀπέρρεση. καὶ εἰ γένεσθαι διωκτον δέται, εἰς τὸν οἴστρον οὐδολές μη πέπαστα λαθεῖν, μηπως τὴν ἀφροδισίων χρήσει τὰς οὐδερούς αναμνησθῆναι, ής ἐπορχομένης τὸ γαλαζαφανίζεται, καὶ αφροσεωνυται. Ταῖς δέ περτουτας ημέραις αἷς θηλατζεν αρχεται, αἰωλαῖς τροφαῖς λαμβάνεται, καὶ ὑδωρ τινέται, μη σφρέον τὸ γαλαζεῖ αρπιγλενηντιών σωὶς δυνοχθείᾳ δέ τε τενοῦ λαρυγγὸν κατέλθει. καὶ οὐδέπορτο τὸ βρεφόν ^b παρορχομένων τῶν ήμορῶν καὶ μηνῶν σερεούται, οὗτως καὶ σερεάλις τροφαῖς λαμβάνειν αρένται αἱ τη. κονδίτον πλέον τινέται, καὶ τότε τοίνυν οἵνον πλοτομίει, οὔτε πλέον δέ τὸν οὐπιον αὖθις βλαβεῖν τούτην τὰ πέτιν· οὐδούτοις.

^a Iussero vel in unctione corpus reficer. ^b accedentibus.

οη. πᾶς λιγερίν τὸ ἄρχι τὸ νύπιεν κακικτάν:

Δικλεδήν εἰσὶν τροφόλια αὐτοῦ οἵνον πολὺ πινει, ήνίκα δέουται σὺ μηναῖς ^c τὰς ίδιαν μητρὰ τινούσαν οὐκινη κατέχει ληφθείται. Καὶ γαρ ήνίκα εἰ τὸ γαστρὶ ἔμινε, πέρος τὰς περσφρομελίνες πέτιν ή μητρα αὐτοῦ ταῖς ἵστησιστο εκοσία, καὶ οὐτωτας αὐτῇ πεπεμψόν τὸ γαλακταδός εἰσέβελε. νωὶ δέ εἰ τὰς ίδιας οὐσίας κεχωεισαι τὸ οὐπιον, αἱ ιγχύον πέρος ταῖς περσφρομας ταῖς δυνοχθεσατως πεπτο μηναῖσ. Κατέπορτο γαρ καὶ * τὸ μηλεν, ἐωτασ οὐ τὴ μητρὰ τοῦ δειπνούσον εἶναι διωκεῖν, τας συμβαλλοντας οὐριστασ γάλασ. ήνίκα δέ κακωεισμένον εἴη ἀφ τοῦ δένοσου καὶ αφ ταῖς ίδιας οὐσίας μόνον εἴη τεθριμένον, πέδηλεν οτι δλίγουν αἰέμουν τανέοντθε αὐλαρέται καὶ κακεκτᾶ. ^d a cum tot mensibus mater sua bis & alijs rebus custodita sanum conservaret.

οδ. ποσία εἰσὶ τὰ γυμνάσια τὰ γριάδαι ανακαμνα τῷ παιδίῳ:

Η[καθ' αὐτονοί] οὐ τεθεῖτις ζεύισθα, ή σωὶς αἱλοις τὰ χέρια βλαβοι· αλφίκαι καὶ αλδυρον πιειν, κλίνια σρῶσαι, καὶ ιδωρ βασασαμ. ^e foris αλπιτεν.

ω. Τι πειπτόν εἰσι φρέστη γαλατίαι καὶ οὐδερίαι:

Ἐπορχότροφος γάλα λαμβάνεται, ^b ή εἰσὶ οὐκ εἴκαλλη, οὐ τὸ τοῦ θηλατζεστης τὴν αρμονια σωμετέσθω. a extermination. b ut si non sit alia, illi cuius exhorti matem, competenti diligentia prouocetar. & ad moderationem reducatur.

ωα. Τι οὐ πειπτόν εἰσιν τὰ γαλαζαφανήται:

Λέπτα.

π. Τίνει παράγοντα σί αρχαῖοι, οντα τὸ γάλα πλεονάσου τὰς τριφύσους;

* Κελεύσθε μαθήσετε πάντην τὸ ζώων ἐσθίετε, τὴν τιερδόνων τῶν πανταὶ

* χιλιάδους: κανθάρων, ἢ * θηρικτορίστων πάντα φέρονται σὺν οἴνῳ πίνετε μίδασιν, ἢ (ψῦχον τοῦ λευκού) μαθήσατε ἀντίτην οὐδεὶς τοῦτον. ἀπόρης ταῦτα ὀξεῖδας ή μαλζομέλη. ἐπειδὴ τοι τοῦ ἀκεραιότητος ταῦτα θεαφανίζεται ὁ πομαχός, καὶ ταῦτα τροφαῖς μίαφθερον αρχεται. ἐπεὶ ταῦτα θεαφόρα τοῦ σῶμα, πρὸς τὸν δῆμον τὸ γάλα προΐσσει. (Melius forte, θεαφόρα τρεφόμελον τὸ σῶμα πρὸς τὸν δῆμον τὸ γάλα προΐσσει. sed sensus idem est.) a Lat.-text-addit: Si lapsus est, cibis

εἰς potionibus competentibus confortetur. b cinerem. c importunitate.

πγ. Τί ποιεῖτε οἱ οἰκέταις αἱ νεαρὲς τὸ καθηκόν τὸ γάλα, ἢ πυκνόν
αὐτῷ ἵχοις;

* Ιχυροτάτοις γυμνασίοις καὶ καματεῖται ἔφειλαστίν, ἵνα πάντα
πλιονεῖται τὸ γάλακτος μέσωταν. Εἰ δὲ τοικονὸν δεῖ σφόδρα, τροφαῖς λαμβανεῖτωσαν, αἵ πνεος οὐδίγον τρέφεται μάλα ταῦτα, οὐτως ὅπως ἔκειται μὴ ὁστίν. Ὅδος τοῖνυν τινέτωσαν, καὶ οὐδὲ μέραν τοῦ βαλανείω χρηστωσαν.
a interpres addit, εἰς sipticas rebus. b cibum digestibilem.

πδ. Διὰ διτίαν τὰς θερματικοὺς ἀλυκαὶ τροφαῖς τοῖς βροφίμην
βάμεονται εἰς οὐκέτινα δάη.

* Λέπτα.

πε. πᾶς τοῖνυν θειατρικὸν θεῖον τὸ γάλα, φρεσμίνον ἵχοις:

Καλεῦχολον [καὶ δύωεπτες] τροφαῖς λαμβανέτω. ἀλλὰ μίλι καὶ τὸ
εὐτροχόνθοιαν ἀδιοκεῖται, μὴ ἵστας τὸ δέπτωστον. ἡ τοῦ αὐτοῦ τροφαῖς χρηστωσαν
(lege, καὶ τοῦ αὐτοῦ μὴ χρηστωσαν.) * Η τοματά πνα λαμβανεῖτωσαν,
διὰ τοῦτο φερτέσαι δῖν, ὅπως τοῖνυν καὶ τὸ γάλα ισλέν εἶναι αρξεται.
a quae stomachum custodire ualeant, εἰς lac augere.

πγ. τῶς αὐτορέωμέν τὰς τὸ γάλα ὑδατον ἵχοις;

* Αρρειῶς μίλι λασάθωσαν, καὶ οἶνον πινέτωσαν. συνεχέστερος τροφῶν λαμβανεῖτωσαν, ἀλλὰ μίλι καὶ πρὸς τερπεῖν καὶ τρέφεσαν, καὶ θαπέρ εἰσι τὰ
σκληροὶ πρεσφάγια. ὥστε τοῖνυν ἐκτείνεται τηγανίσα, (καὶ κέεται) χοιρεῖαι
αἵγεια χρηστωσαν. a pulles.

πγ. πισσώνει τὸ οὔπιον ἢ καμία φαλατίει:

* Απαξ μίλι λαττίον: καὶ έπειστε γη τὸ συμβαίνει, @ δις εἰ τὸ μέρεα λαττίον.
τὸ διαστηματοῦ βαλανεῖον, τακερόν τὸ σῶμα ἀστελεῖ. a tabidum.

ππ. Ερ ποιεῖ τέλεια λαττίον τὸ οὔπιον:

Ἐν τοκοτενῷ οὐδὲ πάτερ θέριμφ λατέον θύνηπον, καὶ οὐκ εἰ μυχρών ἵνε
νάνθεριμφ.

πλ. πόσα φασινοτον τὸ σύντονον (μετὰ τὸ βαλανῖον;)

Καθέδιν διελθεὶς μάτι, καὶ τὴν χειράθην ἐκθυγατίων αἱ τοῖς ἴδιοις μη-
ροῖς εἰεβλημένῳ ἔρχεται πονλαρβαθεν. καὶ αὐτοιςθεσῶν τὴν φασινῶν
ἔλαχιστην αὐτοφυῆ αἴτιον. καὶ αἱ λεκάνης μεγάλην θύνηπον καὶ στενήν την
αἴτιον θύνηπον βληθεν συγκεφαλον. Καὶ καθεῖται τῇ ιδίᾳ αριστερᾷ **χειρὶ** τῷ δε-
ξιαν μαχαλίων τὸν πονλαρβαθεν τῷ πονλαρβαθεν, ἵνα οὐ θάρσεις αὐτὸν
οὐδὲ πεπίσται τῷ θύνηπον μαχαλίῳ, πυριαλίειν πλέον τὸν πονλαρβαθεν.
ὑπονομέστραχματίον οὐ ταῦτα ταῦτα μαχαλίανταλεν, ἵνα τὸν πάντας ἑνὸν
εἰ τῷ πραχηλωσόνται καὶ τὴν μαχαλίανταλεντος αρμαχθῶσι, καὶ τῷ
θάκτυλεν θυμβληθέντι οὐ τῷ σόμαστη τὸν πονλαρβαθεν τὸν στελευνταί τῷ αρ-
μαχθεν, καὶ λέων τὴν θλασταν καὶ τὸ οὐλαί ανατείβειν. Ἐπειτα πλεια τῇ
χειρὶ αὐτὶ τὸν πονλαρβαθεν, ^a πῶς αναμνησθει τὸν πονλαρβαθεν. Άλλον
ίδη τὸ σῶμα αὐτῷ εἰς οὐρίην θερμακεῖται, ^b μαρανταλάσσον, καὶ αναπαγ-
σον, καὶ αἱ λαριαρφαὶ θύματα εἰς πάλιν αἱ ταῖς θυματίαι, οπωατ τὸν χρῆσιν τῷ φυ-
χατζεθίζειν τὸν πονλαρβαθεν. ^c a melius interpres. Quomodo disponendum est lau-
eratum? b nutrit. c e possum. d ut urinæ officium commenoret. e aliquarium.
f sufficienter obruisse, lauare. g i. non habet.

γ. Διὰ τὸ αἴτιον μετατὸ βαλανῖον τὸ σύντονον τὸν ματακον αἱ φρεδυμάτικα τὸν
ματακολον κατωντείται;

Καὶ γαρ διὰ τοῦτο, ἵνα αὖτε ^d τὸ βληθεν (καὶ) πάσου τοῦτον εἰκταν ^e πονλαρβαθεν
θωστον. τὸ ξέχηκτον τὸν θηλεν αναληθεντιπ, δύνεται εἰς την πονλαρβαθεν
πλεκονται, καὶ μητερεῖσι ιδίοις πλειγμασιν θυματέξαιδιανθη.

σα. Οποίων τὰ νήσια ἀλεφειν χρίσι

Γραμμον μέτιστον δέσιν τας πεθημέσος, επειτα ^f Σίνιων οὔπίστις, τοῖς ιδίοις μη-
ροῖς πλέοντας ποτεστάτο ^g ἔρχεται, ^h οτιως αὐτοπτε * οσιας επαλειψε ολεν καὶ
εἰκτεναι, αλλὰ μην καὶ καταφύμπεν. ομοιως τὸν θωδασ, καὶ τα εικασα
μορφήτω θηματίσον, παρεπονηκεντρημένης εἶναι διειλφσιν, ⁱ αρχθλί
βεν, ο ταὶχνειον τα σωματέχην, τα θερμοντα κατενεγκεν. Τοις οφθαλ-
μος τοίων αὐτὸν τοῖς ιδίοις θηκτύλοις διμαχλησι ανατείβειν. Τωις κεφαλίων
αὐτὸς γραγγάλιων πονλαρβαθεν, ταὶς ^j ικανηλαθεν τοίων τὸ γνωτὸν οὐσα κινέν.
Ἐπειτα ολεν τὸ σῶμα (σωματέναι) καὶ θηκεν. ο ολα τα μορφης ιδίας ο-
πηρεσίος αὐτηκανθίζειν. a etiam. b ita ut aliquando singulatim manus iungat: aliquan-
do ultrasq. iungat, C extenderet etiam iungat. e premantur. d constringantur. e osse-
lotionem sollicitos. f patellias. g sui officij admoneant.

πτ. Τί τοι παραχειστείντος εἴπερ τι μετατρέπεται την φύσιν;

Δῆ (συμβολή) αὐτὸς τοῖς οὐρανοῖς οἱ πόλεις τοις νοσήματι κατέχει;

π. Πολλοῖς συμβολαῖς εἴρισται τὸ φύγειν τοῦ λαμπεροῦ φύλακος;

Τηντοῦ τοι μή, κίνης τοῦ παραγόμενος αἵρεσις θεῖσθαι μὲν καί τοι,
εὖτοις οὐκέτι πάλαιν τοις καὶ τῷ προστιθεμένῳ λαμπερῷ ἡ μέτωπη.
Ζεὺς αἰτοῖς, καὶ τοι τοις συνεχέσι μηκότες. καὶ ἀνηγός δέ τοι τοῖς
λαρνέται τοις αὐτῇ τῇ πατέρος στολῇ, καὶ αὖτις θεάσθετος ποιεῖ λαμπερούλαμπα.
(Forū, καὶ κίνης στολῆς τοι τοις αὐτῇ τῇ πατέρος στολῇ, τοι πατέρος αὐτοῖς
ταῦται τοις αὐτοῖς συγκλαυθυμεστρῷ.) a debat. b ut cum in ante (lute)
intervolum digitorum labijs coram applicatum, sequuntur cum quodam pectoris.

c. πᾶς ἡ γυμνακός τοις αἰτοῖς παραγόμενος [άλλων] d
διά τὰς λαρνέταις.

Τὸ φασκίκον² κνεῖας ὑποκυρῆμαὶ καὶ ποτφρυμοί³ ἔχειν * κείμενον τὸν εἶναι.
Τοῦ θεοῦ δὲ τοῖς λαρνέταις τὸν εἶναι πεντελεοντὸν ἐκτὸν τὸ πολλοῖς οὐκε
πάρεται εἰσαγόμενον ἔηνι ἀκόλιτον αὐτοῖς τοσούντος οὐ πορευόμενον διαφέρειν. Ταῦ
καμψαρον. εἰ δὲ τοῖς τεντυγούσοντος προστίναξις κλαυθυμεστρῷ. ταῦ
τοκοῖσιν ταῦτα τοῖς τοις λαρνέταις ἐκ τῷ θεοῖς δικυκίζονται, καὶ
τῷ ἀριθμῷ γαρ τοῦ ρυθμοῦ (τὸ πῆπον στόμα) ἰνάναι ὄφελός, η πλὴν θεραπείας. εἴ δι
παλαιώσεται τοῦ προφθῆτος θελεῖται τοῖς λαρνέταις, αὐτοῖς κακέσται αὐτοῖς τοῖς. Καὶ ταῦ
τακτοποίεται τοῦ ποντικοῦ στόματος ἐχειν. αὐτοῖς τοῖς λαρνέταις τοῖς λαρνέταις τοῖς
παρθενεῖς. εἴ γονται τεντυγούσοις, καὶ γαλα λαρνέταις βασικαται, καὶ
τοῦ πορφυροῦ λαρνέταις βασικαται. εἰ τοῖς παραγόμενοι τοῖς σημείον ποιεῖται αὐτοῖς
τοῦ φασκίκου. εἰ τοῖς διατίθεται. a principalle. b si uero aliqua tanta
intervallata est. c illa longe. d lat. acutum non null.

e. Τοι σκέψεσθαι μετὰ τοῦτα ποιεῖν συνεχεῖται μακροθετίσθαι:

Λαρνέται περιέχει: καὶ γάρ ποτε μηδὲν πορθεῖν καὶ μηδέ
εὖται κλαυθυμεστρούς αὐτῷ λαρνέται ποιεῖται. * περούρη παντεῖς
ἀλλίται ερεθίται ποτε τοῦ πορθετοῦ λαρνέται. οὐτέ, εἰτε μηδέν,
μημαθεῖται τοις εἰδησθαι μηδὲν ποτε τοῦ πορθετοῦ λαρνέται. καὶ τὸ πέμπτο
τριστός εἰδησθαι τοις εἰδησθαι μηδὲν ποτε τοῦ πορθετοῦ λαρνέται. (Forū, αὐτοῖς
φοῖος μηδὲ πορθετοῦ λαρνέται ποτε τοῦ πορθετοῦ λαρνέται.) a puer ταῦται
αρρενιστι, εἰ μάνης φοῖται μάλιστης ιμπεριούσης μετεῖ πυριπλαστικής amplissim.

p. iiii

2. Τοῦ παραγόμενος τοῦ πορθετοῦ λαρνέται μακροθετίσθαι:

T 2

rentesis uidetur abundare, εξ ex diuersa lessione forte in texum irreppisse.

ρβ. Ηνίκα ἀποκοιμήσῃ τὸ θέταιον, πᾶς διτίερος τύπος:

*φυγή, forte
abundat.*

Ἐν τῷ καρχάνῳ * φορώ ἐντραμένον, οὐδὲς τὸν ηγαλέαθον, ὁπός τῷ πεσῶντι ἐστιν πασμάνου, οὐδὲ μῆτε τὴν σφοδράτερή την φωτός, μήτε τῇ φρούρῳ Ελαύνεται, οὐδὲ τῇ τοῦ οφθαλμοῦ, οὐδὲν ἐπιμαλακοῖ εἰσι.

ργ. Οπισθιακῷ φασκούσιον τὸ θέταιον:

*sortē στηρνή
στρατηγούσιον.*

Πρὸ τῆς τροφῆς, γάτως ὡς θάδε πρέπει τροφῶν λαμβανομένων * συμφαρίσται μηδέσι.

ρδ. Πῶς καὶ οἱ λίναττοι βασανίσει τὸ θέταιον:

Η³ κάνα κεφαλαῖται έπιτωσ, ὡς ἀδιτωλεον καρφωσκον αρκήται. οὐδὲ λευκόν κονύμην πούσαντες θάσην τὴν ποδῶν ἐσκείριμενον ὁδὸν κακεῖσθαι διαστέψῃ. Ηνίκας οὐ τούς κονύμας ἔνοι αρκήται, τὴν χερῶν τὸν τρόφην τε χέλυνον, ὡς ποδιπάτειν μέθην μετὰ διάστασιν καὶ δίφω καὶ διχάκη παλαγῆσθαι βαστάζεται.

a curae uel pensiles sint: uel pedibus spondisue suis infra supraq; ita fabricatis, ut facilissime in utrunc latus moueantur.

ρε. Μετὰ πόσας ἄμερας ὁ τὸ θέταιον ἐμφαλὸς πιναζειρ ἔναις:

Μετὰ τῆς ἡ πίστερος ἡμέρας, ἡ ὥρα δ' ὁ διαφαλὸς τῷ ξυειρῷ τὸν κανενυμένα μελιβδὸν παλαγῆσθαι δεοτενεται. a uulnus quod remansit.

ρτ. a Πῶς μετὰ ασφαλείας τὸ ἐμφαλὸν σχηματίσομεν;

τὸ βελλαν μελιβδίνων πόσις ὅμοιοσίν εικλιασίσις πατερίσθεν ἀδιπέμπει, οὐτε διωνθῆσθαι διὰ τοῦ τοῦ ιδίων ξαρφίδην τοπονυκλον ποιεῖν. a Quicquid concavitate umbilici formantur b frustum. c σηναρίος, denarij. d κατάκοιλον, concavum.

ρι. πόσω χρέων φασκούσιον τὸ θέταιον:

διάτηση.

Παρα μὲν ποσὶν ἀδι μεράσματι μ. πράξας ἀλοιδιαίδι μηδέρασξ. πράξη μηδὲν τὸ θέταιον οὐδὲ κλινεφέδηστο σώματι τὸν πονον ἐμπαχθῆκαι τοῦ σεργαθεῖ. οπέρ * σωματίσερον συμβαίνειν τοιούτοις τοιούτοις γεγλινηράνοις: καὶ βεβαύτερον τοῦτο ἀξέρωστα. (τοῦ) ὅμοιον (δέ) πασασ τὰς φασκιασ λίγηλα, ἀλλα μορικρας κατ' ολίγον. εἰ τοῦτο οὐδὲ τὸ παν σῶμα γυμνώθησι, τὸ κανοτηπ παταστει καὶ καταχθεῖ. a solidatur. b nouitate ipsa.

ρι. Ποια μεριταστον λαμένον τὸ θέταιον:

Τὰς χειρασ. ἀλλά μὲν καὶ παρθηρείων θεωνήματαν καὶ τὸν ποδασ. καὶ γαρ οὐτὸν τὴν χειρῶν πρώτην τὴν δέξιαν ἐνβαλομένην, οὐδὲ μετὰ τὸ λυθῆνον τὴν ιδίαν κινησι γυμνασθήτω. καὶ μετὰ ταῦτα τὴν αριστερήν αντὶ χειρας ἐκ-

Ἐκτα λοῖμοι.

ερ. Πότε τράπεσθαι τῷ βαλανέῳ τὸ θύπιον * λειθᾶ ἐφάλει;

λειθᾶ.

Ἔνινα μὲν τὰ λύσιν πασῶν τὴν φασκιῶν μᾶλλον σερεωθῆ μίαζεσι.

ει. Οπότε ηδὲ διείσεις τρόπος τὸ καδίσακε δρῦντος καβοδρυμίνον οὗτον τὸ βρίφος;

Ἔνινα πολυπατήσει καὶ πλέον τὸ καθέλευτον * ἔαντη (λαεχέσδρον) οὗτον καὶ τὸν πιστό, ὃ τως ὡς τέρπεις στρωματίς αὐτὸν οὐταπεπάσχεις καὶ οὐδὲ λιαστεῖς, ὃ τως διακρατεῖν ἔαντη διωκθεῖ, ὃ τως ἵνα μηδὲ πολὺ * πέτρον καὶ διού.

τὸ πράτημ.

μια. Πᾶς διδακτόν τὸ βρίφος πέριπατάς;

Μεταξὺ τὴν τεαστέρων *, αὔρρεφοφθείρην σύρπον αντεῖ ινῶν περιγράψεις εἰς αἴσθετήν μηδισμούσι, καὶ γυμνασθήτω. a forte addendum μηνῶν.

ει. Πᾶς πρὸς τὸ πέριπατάν διδακτόν τὸ θύπιον:

Ἔνινα ὄλον τὸ κιαυστὸν τληκόστει, ὃ τως ζείνων σῆναι διωκθεῖ, αὐτοφθωτίου περιένεις τὸ τεχθόν, ἀλλὰ δίφως οὐδὲ τὸδέ μη προχρήσιον * πολεμώντα τοῦτον οὐλιασματικαὶν αὐτὸν θέσιοι βίκατα ποιεῖν καὶ πολυπατεῖν.

μια. Πότε τὸ βρίφος από τὸ γάλακτον αἴσθαγαντος ἐφάλομεν;

Μετὰ κιαυστὸν καὶ μηδέποτε, τληκωθείρην τὴν δύο κιαυστὴν, (σπερματίδας) τοῦ θούλην μηδὲ ταύτην στρειράστρον σερεωτὸς τούτην, οἵ τινες διώνται ολίων τὰ σερεανήσοις φύων [τὸ μενον] διατείνειν, αλλὰ καὶ ἀδιμερεῖσιν τούτων οὐταπιθίψιν. a deducere. b manducare.

ει. Οποίος διδακτόν τὸ βρίφος ἀπό τὸ γάλακτον χωρίζομεν;

Γρό * ὄλγυστον μηδέποτε αὔρρεφοις καὶ τὸ ὄλγιον ταῖς τροφαῖς περισπένται, = τρόπος ἀλιγῆσμα καὶ αρχειῶς πλέον τηλαθὸν τληκούχην(δέ), καὶ ὃ τως διόλης ἐρχότων τὸ μηρόν. γάλα απαρνησαμέναι. Εκείνοι τοιούτα ταῖνα ταῖνα μαθοῦσι ἀδιγείνεισθαι ταῖνα, καὶ μηδὲν αρεοκράστοι.

ει. Ποίαν πράτημον τοῦ βρίφει δένναι ἐφάλομεν;

Ψυχίστε εἰς μελικράσιν μετανομήτον, καὶ γάλακτι βεβερεγμένασ, ἢ χυλὸν χονθρού, καὶ πέρσφαγια συντεταγμένα.

μια. Ποίει τὸ πέριπατόν μεσομενόν;

Ἐνίστε οἶνον, ἵδωρ καλάκης, εἰς ἀγγέτον οὐκέτινον εἰς ὅμοιότητα ἥροὺς περιτάσσοντον τε τηρημένον, σπιθροὶ αὔρροικοι ταφυλίσθε περιστερέμενοι, ἢ πατῆσθε παχέλευ. a papillæ, Lat. test-papillæ, id est, acini. unde ταφυλίσθα uocant. nostri cipi mammelle, quasi mammulum sed melius hic papillam interpretatus, ut ταφυλίσθα in ultimo capite. b Lat. testi. utalida.

ει. πότε τὸ νηστίων στρειράστρον σερεωτοφυσῖν;

² Πρῶτον Ἡ ὁρὶς τῇ ἑβδόμῃ μετὰ τοῦ φύνορχοντος (οἰδόντες) ἀλλ' οὐ πάσοιν ἐπίσης. αἱ plurimis à quinto mense nasci incipiunt.

εἰκ. Πεῖσθαι σφιντα ὅτι τὸ ιώτιον ἐλοτεφυέν αρχιτεχνοῦ

Εἰς τὰ θλα κατὰ μυκτροῦ ἔσαι, λέοτρον ἐκ τῆς σιαζόνων, καὶ οὐ τοῦ πραγήλω τῆς θερέων οὖν: ὅσην (ωρεχούσιον αἵματων χυμὸς διὰ τὴς σοματοῦ οὐκ οὐτα πεπλεύσεται εἴωδε. αἱ nares.

ριθ. Ποιεῖς πράγμασι χρηστούς, οἷα μή σων δολιών ηγετέοφυτον οὐδέντες οὐβάλλωσι τὰ θύσια;

Αὐτὸς τὸν πάππα μηνὸς (μετ²) ἐλαίς θλυκεώς, καὶ σέκλες πεστρυτον ἀλεκτείδης, [καὶ ἐγμεφχλεν] τὴν λαχεῶν ταὶ θλαστὰ (ωρεχέσερον αὔξεται βιβν. οὐστας δὲ μετειωτας ἀφετημένω μέλιτι ἀδιχείσθι. οὐνιαὶ δὲ οἱ λέοτροι διών, ² πυρίαις καὶ οια ταπλακήμασι χρωμά, θτως οὐα η τροφός αὐτὸς οὐ νον μη πινέτω, καὶ τροφής οὐλίγω λαμβανέτω. αἱ emerserit.

ρικ. Πρὸς γέσιν τῷ φαρμαγγῳ τὸ θυσίων ποίεις πράγμασι χρώματα:

Δικλαδὴ πᾶσι τοῖς χαλανδιναῖσι: επερ εἰσί, μελι δλίγον ἀφετημένον, μελίνοστον, καὶ χυλὸς πλαστήν, καὶ τα ταύτιστοια αὐτὸρ μὲν τὸ σοφτό, μίτι πατεῖται, καὶ τὸ θλωματικόν οὐκοτα τά διτον. ομορος (ωρεχέσερον μελί αφιψημένων καὶ τα πλασταριτας χρωμετα. Εἰ δὲ τὸ εοιεξία τὸ χυμὸν αὐξεῖσται, ἐκείνοις τοῖς περιγραφοι χρώμεται τοῖς θλιβημένοις ἐπεχθι: τυτέστι λέπια φοιν, καὶ φαγετος λελφωμένοις (ω μέλιτι ἀδιπίθεα. Ταὶ οὐδον δυντα ἐλαχιτέρα τὸν θεραπεύοντα, οὐδὲ δοῦλος τοστὸν μόνον, οὐ μέλι * κυτταντον αὐτό. Καὶ τοιούτους θεραπεύοντα, οὐδὲ ποτὲ γε εἰς θνατον οὐδὲ τεθειμένοις. οὐ τὸ διάρομόν, οὐ δέκα ποτίσιον, οὐ χυλῶν τοινων αρνοτλώσας (ω μέλιτι ἀφετημένω. αἱ sequentia huius capituli, Latina translatio non habet.

ρικα. Πρὸς θυσίους θλασθέματα καὶ φλυκτίδας τὸ θυσίων τοῖς ποιεῖται;

Πρεστος θετεῖ θερμός, καὶ ἐπαλειφας ἐλαίς αὐτοῖς δλίγον θετεῖος λελυμένος (ποιεῖται χρη.). Εἰ δὲ θερμός θετεῖος (καὶ) ² φλυκτίδας σων ιγροῖς θλικοῖς θετεῖον, χρώμεται εκείνοις τοῖς ἐπεχθινοῖς αὐτοκέντρον διωμένοις. μέλι δὲ τοιούτους ποιεῖοντας θερμόν, εἰ δὲ εἰσιν αφετημένα ροδα, θετεῖον, αἱ μεσημέριμνα, μέρτη, καὶ ροδας λεπτα. Τοῖς καὶ τα πλασταριτας τοι-

την πλεονάγυνην φύλα αρνοτλώστε, εἰπότε βων, αἴσθομεν χνής, διαφυλῆς οὐ
φανής. ὑδιχέρομεν τοῖνας ἐλαίωρος δοξίνων μυρτίνω σωτήριμνον καὶ λι-
θαργυρώ, καὶ ευπήνεια θεῖται. *a pulsis.* *b* ιατρινα.

*επιθ. Ηχειν οὔτινη, κατόμενον φίφον [ρίσομεν οὐδέντων] αοῖτινον απόχυμον συμ-
βαντοις οὐδεπαστοις:*

Διλαδη μελίνεαζεν σωτήριμνον διλίγυφ μέλιτι αφεντημένον (ιωεχώς θεοῦ νηπίω
εώστεμι. *a qui frequentius.*

επιγ. Πρέσε βικήσην αυτῷ τῷ μέλισσαν:

Ἐκλαδη μελαδη ὅπερ σωτήσατο, ἡ διαρροιαν γαστρὸς ιδίωνος ὄμορας
ἐχεντοῦ, οὐδὲ πρὸ τοῦ τῷ μήτρᾳ αὔραντι γρίπος, οὐ αιματοθρόνοις. ἔξει ταῦ-
τα γενικῶς ἐκείνοις τοῖς πλεονεμένοις συγγενεῖναι διφελεσοι. *a* Videntur hic
quædam deesse. *επιθ.* quæ sequuntur ad novam perimere translationem de morbis muliebribus, *cus*
ius itidem initium dedit.

* *ρητ.* Ποιᾶ ἔστι τὰ νοσήσατα τῶν γυναικῶν, αἱ διατὰ τῶν σφίγγην
γρίπειαι οὐδέποτε;

Ἐπιθετοις ἐμψηνων, λέσιοις τῷ μήτρᾳ, πύσοις, *a* εἴσκμα, *** σκληρωσις, *C* ^b τὸ
μήτρας αὔραντι γρίπος. *a* inflatio, *b* tumor. *b* ille callositas orifici, *C* clausura in al-
iace.

ρητ. Ποιᾶ ἔστι τὰ διὰ τῶν ρύσιν *** σάματοθρόνοφρέμια;

Ἐπι περιγγούμενος καθαιρέσται. *επιθ.* * οὐδὲ τρέχει. *επιθ.* πέρος τοτοῖς πίθαι-
φορτ, *επιθ.* οὐδὲ καθάλασθε καθαιρέστη, *επιθ.* εκένεινς τῷ μήτρᾳ καθαιρέμενος δι' επίχεστιν τῷ
ἐμψηνων, οὗται καὶ τοι αἱ αἱρέσταις αὔραντι μήκονται. *επιθ.* μήκονται *** καθαιρέσθαι τῷ μήτρᾳ
εἰν σωτήριχεν θεῖται.

ρητ. Γέριτσποχίσιας τῶν ἴμμενων, οὐ δύσκολα αγραγγεαῖσις ηγετικῶν σωτή-
ριαν καθαιρέσται.

Γελλαι εἰσιν αἱ αἵπαι, αἱ τινθε μή καθαιρέσθαι τὰς γυναικας ποιο-
ῦσιν. Ἀλλα πλεον τον μὲν εἰστινθε αἱ οὐδεμίαι αὔρανται εχουσι, φυ-
γικῶς οὐ καθαιρέσονται. Αἱ δὲ τηλικα εμποδιζόμεναι, τοντεσιν αἱ γραῦς
καὶ αἱ κέραι. Αλλαι δὲ γυμναστικ φωτῆς, πά αιματοθρόνοιν κα-
ταναλισκονται, τοντεσιν αἱ αἴδουσι καὶ αἴσθονται σώματα εχουσι. Ολεν
τοι δὲ αἱ αἱρέσταις τοις γυμναστοις καταναλισκονται, καὶ εἰς τοις σῶ-
ματα μετατοιμονται, καὶ οὐδεις αἴσθομεν οὐα η μητρας Δια τὴν καθαι-
ροιν λάζει κατηγορεῖται, καὶ τηλικα θεῖταις τοις μήκοις τοις ιατροσιν αὐτεπιτεινα-

Lat. translatio
hic habet titu-
lum nouum, De
ualeitudinibus
mulierum.
** σκληρωσις.*

"*Ἄντοι δὲ ἔσθιαν οὐ πέρι μάρτιόν τε οὐδὲ φίλην, οὐ δέοντα τε δύσματα οὐδὲ ζητήσαντα, οὐδέν μηδὲ συμμένοντα τοῖς ἀνθρακοῖς ἤτοι τοῖς λεπτοῖς καὶ τοῖς μακροῖς, οὐδὲ μάρτιον, οὐδὲ φίλην, οὐδὲ θέρμαν οὐδὲ κρύψιμον συμμένοντα τοῖς ἀγνοοῦσι τοῖς ξενάρχομέν τοις θερμοῖς, οὐδὲ φίλην οὐδὲ θέρμαν, οὐδὲ ζητήσαντα τοῖς ἄγνοοις. Ταῦτα δινευτέλαιρα μάρτιον καὶ φίλην εργούμενά τοις οὐδὲ τοῖς θερμοῖς οὐδὲ τοῖς ζητήσαντα τοῖς ξενάρχομέν τοις θερμοῖς. Εἰ δὲ φυσικῶν τοῖς σύμμετροις οὐ μάρτιον, οὐ φίλην, οὐ θέρμαν, οὐ ζητήσαντα τοῖς ξενάρχομέν τοις θερμοῖς, αἱ γῆ νοῆται, οὐ δέοντα τοῖς θερμοῖς οὐδὲ φίλην, οὐδὲ θέρμαν, οὐδὲ ζητήσαντα τοῖς ξενάρχομέν τοις θερμοῖς.*

* οὐ δὲ φίλην.

*Ἄγη τοις μάρτιον * μάρτιον τοῖς φίλησι, οὐ δέοντα τοῖς θερμοῖς, αἱ γῆ νοῆται, οὐδὲ ζητήσαντα τοῖς ξενάρχομέν τοις θερμοῖς, αἱ γῆ νοῆται, οὐδὲ φίλην φίλησι, οὐδὲ θέρμαν φίλησι, οὐδὲ ζητήσαντα τοῖς ξενάρχομέν τοις θερμοῖς.*

Ἔτερον δὲ φίλην οὐδὲ φίλησι, οὐδὲ θέρμαν οὐδὲ θέρμησι, οὐδὲ ζητήσαντα τοῖς ξενάρχομέν τοις θερμοῖς, αἱ γῆ νοῆται, οὐδὲ φίλην φίλησι, οὐδὲ θέρμαν φίλησι, οὐδὲ ζητήσαντα τοῖς ξενάρχομέν τοις θερμοῖς. Εἰ δέοντα τοῖς φίλησι, αἱ γῆ νοῆται, οὐδὲ φίλην φίλησι, οὐδὲ θέρμαν φίλησι, οὐδὲ ζητήσαντα τοῖς ξενάρχομέν τοις θερμοῖς.

Ἔτερον δὲ φίλην οὐδὲ φίλησι, αἱ γῆ νοῆται, αἱ γῆ νοῆται ποτέ φίλησι, οὐδὲ θέρμησι, αἱ γῆ νοῆται ποτέ φίλησι, αἱ γῆ νοῆται φίλησι, αἱ γῆ νοῆται φίλησι, αἱ γῆ νοῆται οὐδὲ φίλησι, αἱ γῆ νοῆται φίλησι, αἱ γῆ νοῆται φίλησι, αἱ γῆ νοῆται φίλησι.

* φίλην.

Ὕποτε φίλην φίλησι, οὐδὲ φίλησι φίλην, οὐδὲ θέρμησι φίλην.

* φίλην.

Ὕποτε φίλην φίλησι, οὐδὲ φίλησι φίλην, οὐδὲ θέρμησι φίλην, οὐδὲ θέρμησι φίλην, οὐδὲ θέρμησι φίλην, οὐδὲ φίλην φίλησι, οὐδὲ φίλην φίλησι.

τοῖς

ποῖς μόρειν αὐτὸν ἀδιπέσται. μηδὲ τῷ πονειαν ἔσκεσθι οὐδεποτὲ ἐλαῖον φεραχθοῖ καὶ ἐνθαλεῖσιν ὅλοις τὸν πόνον τοιεστοισι. ^π καὶ πατέρων μαστοῖς τούς μελικράτον ἐντημένον οὐταπατελαφεμένον. καὶ δραγμένος τὸ πείτης ἡμέρας ἐλαῖον ἀπλῶ ἐπαλφφομένον, καὶ οὐδὲν θέμενον πυειασθέον, τροφία θρημῶν καὶ ἀπλῶ μαρμέλα. Ήνίκα δέ αἱ προσηθέονται πάνται αὐξήσθεται, καὶ οὐδὲν εἴη πλεόν, τῇ δύντορά της τετταὶ ἡμέραι φλεβοτομῶ μελλον αὐτοῖς περιπολοῦμένοις καὶ πίνονται ξανθόν γυναικῶν μηδὲ τῷ φλεβοθερμίᾳ αἰσκατητοῦ. [○] [ἴων ἐλαῖον ηλυκῆν καὶ οὐδὲν θρημῶν, πανταληπτικοῖς απέργασθιν, τὴλεως καὶ γαφαῖν, στω ὡς δται ἐκπειγματίσει τοῖς αὐτοῖς χυλοῖς, τοῖς αὐδοτοροῖς μόρεοις παταλαβεστοι. κατηνίνα τρέγματισμα τῷ πειθεῖσα, πυειασθέονται καὶ ἐπαλφθεῖσα ποιητείαι τροφία λαμβανετω. τῷ δέ βίτιον μηδὲ τῷ φλεβοθερμίᾳ, ἡμέραις ἡμέραις προφίλω λαμβανετω. τὸ δέ βίτιον μηδὲ τῷ φλεβοθερμίᾳ, ἡ ἀδιπέσται στηνίσαι οφειλομέλη, τοῦτον ἀδιπημασίαν τῷ δομώντις, καὶ εἰς τὸν ἀκμῶν δέ τον οὐσικατότε εἰς αφεσιν μὲν τῷ δομώντι, μηδὲ παταζασθω αὐτοῖς ἀδιπληκτωμέλη, ἀδιπληκτωμέλη, ἀδιπληκτωμέλη, τοῖς αὐτοῖς τόποις βεδελασηναλαζονταις ἀδιπθεμέλη. τοῦτο δέ δολίγον αἷμα οὔγνευκαι, συκίδος εκέτερον πειθεμέλη, καὶ οὐτωτος τὸ αἷμα καταπανομέλη. τοῖς δέ πρωτησι τῷ βεδελῶν κηρωτῷ ἀδιπέστημέλη: καὶ εἴ χρεα εἴη, πάλιν τοῖς προφημένοις πλέγμασι οὐταπατελημέλη, καὶ απογροῖσιν ποιητείαι τῷ χυλῷν βεβεβημένοις αὐτοῖς τούς τόπους πυειαζομέλη. καὶ γαρ ελαῖον ηλυκῆν οὐθημόν πληπρότερον τοῦ οὖν βαφον τοῦ ἀδιβαλημέλη. χρεωμέτα τοῖνας πεισοῖς ἀπλοῖσι, οὐδὲν ὁπόρον οὐδὲν ελαῖον ηλυκεως καὶ θρημῶν σωτισταῖ, ὅπας ἐμβεβημένοντον ἐκεῖσεις τῷ δρόιον τεθη. εἰσιτε δέ τὴλεως καὶ μαλαχίης αὐτῷ προσμέγνυμέλη. μηδὲ ταῦτα τῷ τάττει τούς πηγησεικας πετοστας, ἀλλα μηδὲ ταῦτα τῷ διατεσμενοιλία * σκευάζονται. τηλιν ἀδιμελέρος λελφω μέλιν εἴσα γένεται, οὐν ζεινα βοστον τῷ λινοστέρμα μέξηται: καὶ εἴλαστος αλεβαιος τῷ πονοστοι, ἐπιπται αιθιβληθεύτῳ τῷ ιδιατῳ τῷ αφειψιθε. ηνίκα δέ παχυστηνηλεται, τεαρχάνδον ἀλεκτοείσθων εκέασθι βληθει καὶ αιθιβληθει μηδὲ πρεμν αὐτοδιαδώσθαι, καὶ στωσό χυλούς προσομιχειτω. ἀλλα τῷ θεμελιώτω χυλού καὶ φοίνικῃ λαταρέστηλατος επιθησαι, στωσός εσται ιγροί γενένται, αφαιρεσιταις τέττην οἱ φλοιοι, ὥστερον εκτέσθησαι. * λαθαστάτω: καὶ στως ζεινα χυλούς μεθιτωσαι. καὶ μελιζωτον εκτέσθησαι. πειρομένοις καὶ στοκομένοις στωνεχεσθον εκτέσθησαι πειρομέγνυμέλη, ἐπακέντησθαι.

μένον αφετόμηλ. καὶ γὰρ τὸν φοίνικας ἐπιτέλεσθαι: καὶ τὸν αἰκενο-
ναστὴν ἐπειασούσιον πόροιν. Ταῦτη δινα τῇ ὑδρεύει, ἡνίκας τὸ νόσημο
εἰς τὸ βέλτιον προκεφτι, αλλὰ μηδὲν εἰς οχημάτε κατέλογον αὐτας, καὶ σφ-
αινεῖν πελθούσιν. γεγονυῖας δι τῆς ἐλαφήσθως, καὶ θάροις ταυτώς δικυνθε
εισθε. Εμδι τῷ πρεληλυθός αποσκεπτεῖται δι τῷ θεῷ Βαλανέω καὶ τῇ δικαιλίᾳ
ζοφη. ^a Διανινθεῖ * τοι, γυμνασίοις καὶ ανατριβαῖς, πρέσβειν οὐλα τὸ σώματος,
διντόφον δινα καὶ αὐτὸς μητραῖς, καὶ ποστελθεῖν εἰδωτα ταῦτα τῇ διδάσκου-
λᾳ, ὅπως ὁ πόσταν εἰς τὰ ἐγκαθίσταται καθίσται, οὐδὲν Βαλανέω κατέλθει,
εκεῖτο τὸ γυναικαῖον μηδὲν απογγένεται ἐπειδὴ τὸ ουφάλευ εἰς τὸν κατω το-

^b βαλανέεις. περ τὸν μητραῖον αἴδην: σύνδικόν εως αἰκατείθεστον γάτως, ὅπως καὶ τὸ μητραῖον
σορτι, οὐραῖς, αὐτὸς αιατείβης αἴδην ποιεῖσθαι. μηδὲ δὴ ἐγκαθίσταται, * τὸ Βαλανέον,
εἰς τὸν πλαστόν. * καὶ τὸν ἐλαίον στόντην, καὶ ματυχίαν γένεται, αὐτα τα μηρῖα ὑπ-
χρίσσοι, καὶ αὐτὸν εἰς τὸ σόμα τὸ ὑπίδηστε. ηνίκας δῆ τὸ θεόν προκεψτο, Καὶ ἐπ-
τὸν ἔωδε πειστῶν χρῆσθαι δικαιαμένοις: αὐτὸν δέχονται οἱ κέρει, τορεβινί-
νην, σταφτανέφουν, μελον ελαφουν, καὶ κυπρινελαιον. καὶ μάλα γιγαντὸς σφαι-
ροῖς λελυμένουν, προκειται πειστὸν αριστον. καὶ ἀκοντού τὸ διασαμψύχον κα-
λῆς πόλεως. καὶ ἐρχετως * λιβανον τὸ μῆλον. γάτως μὲν τοι, ὡς εἰ πάντα ξ-
λαβήσονται καθαροῖς * μηδὲν ὄλεκληρον δικειον, ἐρχετως μηδὲν ἐλαίον οὐ τοῖς
τοῖς ἀγγειοῖς προστειται. οὐδὲ δῆτιν αλιθεστερον θεόν. οὐτε πάντη θεραπεύεται.

a guttatum b aut præcedente iudicare cicatrice indurata. c locatice. d ab obstetri-
ce infesta ex uasa in ienicitur. e collostatum malaxamus, feruorem soluimus, cicatricem in qua-
tum possumus, extenuamus. f resunimus. g grauedo cum tensione τον dolore lumborum.
h cum rubore uultus, manillarum etiam inflatio. i itaque eum prædictis signis mulier iactari
eaperit. k cubiculo. l floccosis. m lanis. n cataplasmatisbus etiam ex pol-
linibus in multa collis cataplasmamus. o in encathisma eam ponemus, quod constet ex oleo dul-
ci τον aqua calida. aut ex succo seminis lini, fænogræci, et radicis bletri: ita ut cum illuc infederit,
succis ipsis τον interiores partes fermententur. p digesserit. q subiungere. r in ascen-
sione quidem doloris, lenes in statu autem ualedudinis (τον) in remissione cum scarificatione eas
applicamus. s ascensione. t accusat. absoluti. u etiam sanguisugas uene imponi-
mus. x iniçimus. y τον. z ex quibus primum est quod ex oleo, τον. a imponatur.
b solutus. c possunt deinde cum his succis τον palmulae pingue coqua. d in pâne, in lin-
teolo e ualedudine in melius proficiente, etiam sella uel bostrina eas gestari inbemus. f de-
clinatione. g post eum transitum referuanda est lauacio. h τον gestatione. i in so-
lutione. k quassatione. l causa processent. m apponitur n oleis embasit cis facie-
mus. o cydo.

τον. προστοιχεια μηρᾶς.

Τῶν τὸ μῆλον λίστην πολλὰ αἴποι τοιστον. οὐτε γατέρας τοῖς αὐτοῖς
τοῖς φύξιν. στίστε εἰσδιώκησιν πεπετικακτῷ τοιστοῖς μηρᾶσιν γένεται γένεται.

περί ἀπέρες μακρού καινότερού μοιχεύεσσα. καὶ ἔσαι ἡ πάτη αὐτῷ μήτρα ἐ^ζεσει· οὐνατή μερωναντή. οσακις ἡ πάσαι μηδέ τε εἰναι, δομών αὐτῷ σωτηρίαν οὐκλεῖται, εἰσιστηκαὶ ζεσει. βαρύτης ωννυ τὴν οσφύν καὶ τὴν αὐτή γυγνακούτην μοσίων καὶ τὴν βρεβάνων. ἀλλα καὶ πινα ἑμέραξιν τῆς συκτής, καὶ νύματα ταυταῖς αἰσθανόται τῆς οσματής. τοινα τὴν βρεβάνων φύξι συμβαίνει. ὁ σφυγριός τηνόλας οὐ μηδέλος θεούς κεκενετει. ὁ τὸ μαχθεκανθημένης, οὐτε σωθλίτης θεούς κεκενετει. οὐνινα εἰς τὸ ξείρον μετέλθοι λυγμός αυτῇ σωτρέσει, καὶ διώνη τὴν αὔνχεντή, καὶ τὴνεφαλής, οὐ τὴν ὄφεαλμάν, οὐ μαλιστακατα τας εἰλασ. οὐ γαρ δι' εργον σωτερίερον σωτρέσει, οὐ δικτερος ἐμπορίζεται. οὐ ἀντοιοίτως μεγάλοι γίνονται, οὐ ἐπιτέτανται, οὐδεὶς πυρετοῖς οὐ πακέσομω τὸ διανοίας οὐ παρομω. οσακις ἡ διάσικτης αὐταῖς εἰναικται, οὐν σεκτυλενη μοσία εισβαλει, οὐ εἰσηγει τοι κακλοφορίων ταλαβεν. συμβαίνει ηνα βρεβάναυτῇ γενινθη, οὐ ιδι δι' εκτενά πασι ζει. οσακις ἡ οὐ τοι πραχηλωτή μητρασ εἰς τὴν διακονησιν, οὐ εἰς διάσικτην τοι εἰδημασ εἰσεσει διεσκοται, οὐτως η γαστή τη γυναικές σωδαίθησιν ζει ηδημακη, οὐ εμποδιαθη πλεος δι' ποιεισατειν: επιχειριστον τοινα τη δρου, οὐ τη κρηπη, οὐ τὴν ειγυτερων μηπλεγμάτην μήγιοτο. εἰ μὲν ποιοιτε δι' μορθή, οὐσαι δι' κρελεν κάται, καὶ εἰοιτε αὐδι δι' αὐνωτρον, φη πιν επίκριται η ηνίσια. οὐιοτε γαρ δι' πραχηλωτής αὐτή τη διακονησιν, οὐει έκειθον τοι ποιεισατειν έμποδιζονται. αλλ' οὐ τοινα βρεβάνησιν αυτηλα, οὐ πινεσ σεκτυλιον λέγονται, ζοικιν αιτενθει έξωθοι οδηνη, καὶ οἴδηκα εσαι, οὐκ οκτερη έμποδιαθη. εἰ δι' ειται τοιλα πλευραιν ζοικι, καὶ εκεί μὲν φλεγμονιών διεστηλη ηδημακη, καὶ η πασικακι βαρθή ει αὐδει δι' ζει ομφαλωτεσει. η καὶ γαρ σωτερίερον αὐδει δι' τοι ποιει αιτεαλφινον εσαι, καὶ αῦδοι ιδι δι' αινωτρον αινάχεται, ηνα πτα τοιλα μοσίων αἰδινηση, οὐθησ, οὐθεμίασιπα της μητρασ λέγεται ηναι. η αισασα ζημητρας ει ζεσει τιθηται εἰς τωντα ει τα μορηνατηλα τη πλεφημενα συμβανουσι: καὶ παινη την την πλευραιζοντην μερων την παντασ αέρτελει. αυτης τοινα της γαστρος διδομια ει πλευραι ηδημακη, αντοιοντην πλεσιδοται, οὐ οπως τη μητρασ την αιπην μη *εχουσι, αντοιοντην διδομια παραγη, δι λω ιχον. αιτιαι διαχωρισαι οικηβουληθω: ει μὲν τοι μια ιδιμελεια καὶ ιατροα τη πρέγματα θεραπευονται. οτι δι πλεος την θεραπεικη μετηλεια, αυται ειναι διωνησονται κακημακη, αλλα *τεπύχαμιν οπιαθει. *εκειναι οικηβουληθω illis. τη ημικηνα ην ειργηται, η οωδημηνη ιαθαισονται. και ταινται τοινα κελευσηλα αιτιαι διαθηνηιει ει ποτανη μετειως φωτεινη καὶ θερμη, ηουχισει ζεσει, η

ταῦτα ὡς ἀδί μυστὸν ἡμέραις τροφιῶν μη * λαμβανέτω. χρόνοι δινῶν θερμήσις τὰ
ἄκρα αὐτῆς σύναπτα τεθέτωσαν, καὶ ἔσοις οὐκε παθήτωσαν. ^γ ἀλλὰ μη
καὶ τὴ τείτη ἡμέρα, εἰ η ζέοιστος ἐσαυξήθη, φλεβοβολίτεον. καὶ πρὸς τὰ ἴζημα-
δίσματα καθισθανθῆται. Κατὰ τὸ λάχομα τὰ δινῶν εἰ τὴ παρεμπάθη προσ
θέται. εἰ δὲ ἀδιμενην ζέοιστος, ² φλέβα οὐκ αὐτὴ τὴ τραχήλου καταρρέει
* καὶ τοὺς βλέψας χρηστόμενα. αὐτόγνοις τοῖνας αὐτοῖς ζέοις χυλοῖς ἐμβε-
βρυμένοις καὶ ἐκτριβόσι πυριαλούμενοι. καὶ τὴ προφεμπλήνηκεστι, καὶ τοῖς
περοῖς χρώμενα. καὶ σωματοφυκινίας τὸλμοίς ³ ἐλατήσωσι, βαλανεῖ
καὶ ποικίλη τροφή σωσθεῖν οἷς τῷ ταῖς αναλαμβανομένη. εἰ δὲ καὶ οἱ πυ-
ρετοὶ ταῦτα τὴ ζέστεροι σωμερύγματοι, ταῦτας τοῖνας τὴ αριθμήτης ἀδιμε-
λεῖαι αὐτοεθεμένη, καθάπερ εἰ τοῦ τοστηματι τὴν ταυτεῖν θύρησις ἐκτε-
θεμένην. Αποδοῦνται καὶ τῶν πατρῶν ἀπόρητοις τοῖς ταῦταν φω-
πόροις ζεοντετεταν, τὰ πεπιχυλεν ^b ταφυλῆς οὐφανθήτη, οὐ έλασον ροδίουν, οὐ
πέτραν. ^c πηγαῖς μετεγγέλουν σωσθρίοις ^d ἀδιπτοθεμένοις. * ἔρωτις ^e δίνων
σωσθρίοις οὐλίουν ^f λελαφωμένα. παῦτα (γαρ) τηισθα δειμύτητικαὶ τὰ
ζεοντινὰ ταλασιαίζονται καὶ ^g τρέφονται.

a aliquando enim ex nimia persfrictione emerget, aliquando ex impertuno labore. b horripila-
tionem. c torpor etiam in inguinibus cum frigore occurrit eis. d supra nominavit bases
oculorum. e graves. f eius. g patitur. b dīgito obsteat immisso clausuram eius
apprehendit, et cum dolore contingat, quando et inguina eius nascentur, et supra petiūm ten-
sionem habent. κ ita ut pes multeris, qui hinc tumori proximus est, consensum habeat dolo-
ris. l siquidem aliquando pars eius patitur, que longiori superiaret. m omne collum.
n est, in causa. o tumorem. p Nam frequentius et ipsum orificium rugescit, et intus
infusum conductetur, ut obstetricibus consultis nulla causa matricis esse dicatur. q uniuersa
ergo uulua in seruore posita, et quae iam partium eius signa praedita occurserunt. r sensus. s ten-
ditur. u ordinamus. x continetur. y similiter etiam et hoc tertia die, et e. z be-
ne loca ipsa sacrificamus. a declinatione. b uice lupinæ. c ruta. d apposuitum.
e contritum. f etiam. g et periculum laboranti nutriuntur.

Επικ. οὐρανοστυλασία.

Σατυρίασις καὶ τὴν ἄρρενῶν καὶ τὴν θιλαρῶν κοινὸν πάθος δῖνε, * ὅπορ
σωματεῖον ² τοῖς αὐθεώδοις συμβαίνει. εἰκένθω τὸ οὐοματικατείλα-
τητε πρᾶς Φερ; οὐ πέρ οἱ αρχαιοι μῆνοι * ακρατέας πλος αφεοδισίαν γεγράφει. Τὰν δέ
αφροδιτίου αὐτοῦ γυναικῶν σατυρίασις βούτηνον τὴν αἰδοίων μερῶν σωσθεῖσι ³ αὐ-
τογεγράφει. νυντοφερόντως ταῖς ιδίαις κήρυσσι, εἰκένθη βλέψας (ιω ἀκρέσια αὐθεώδων ἐ-
φέσει, ἀρρεναλέσσου διληνότι πάσις αἰδοῖς τὸν δύλαβθα). ^c ἐμέν τοι τοῖνας
πῆτα τὸ μητραστὸν πάθος τὸν οὐκεβαίνει, τὸν δύλαβθα αὐτὸν αἴρεσθαι. καὶ
στασις μη καταρρέειν θῶσι, καὶ εἰς οὖν διητοῖς ἀδιτορίπειν αὐταῖς τοις θερα-
πευταῖς

πέλεντί τῶν αὐτῶν πῆχομέν, λῶν τῇ ἀπίστασι καὶ γέσει τῷ μήτρας διέτυ
πάσταμέν. a αὐθαδούρις. b impatienter. c siquidem enim res quae matris con
sensu habeat, et uerecundiam eius confundat et tollat, et aliquantum delirare eas faciat.

ηγδ. πορίας πολυτίκης οὐ μέτρα.

Η τῷ μήτρας ἀπόστασις πᾶν Ελληνοπνιγμὸς λέγεται. Ηδὲ αὐτὸς * λῶν γυ-
ναικῶν * πατασηνηρούσομάσιν ἐκλαθησαν. εἰπόντες δέ διέτην ἐπίστασιν τῇ πνεύ-
μᾳ σω πάσῃ ηρεμίᾳ, τῷ μήτρας μήλωντι πέρος τῇ θώρακα αὐτῷ ρρεμένης,
Καὶ ταῖς γυναιξὶ μηνεται απόστασις ὅτως ὡς αὐτει πεντενίαστος εστεν. Γί-
νεται δέ αὐτὴν τὸς θεοῦ σὺν τῇ σωματεῖ ἐκτρώσει η αώρῳ τόνῳ: ἀλλὰ μίλων καὶ χρ-
ρεία μηκετέρα, ἐπίστασιν τῇ ἰψηνάν, καὶ φλεγμονῇ τῷ μήτρασ. Σημεῖα δέ
τοι τοις συμβαίνοντοι ταῖς ταῖς: δέ πανδρρεμένην αὐτῷ πέρος τῇ θώρακα μήλη τοῖς
κατητοι. Καὶ πασαν τηλαθοσιν μηδὲ αφωνίαστος ἀχρεβελλοσ. τὸν οδύνην δέ
τοινα τηγυνημένων τείχεσται καὶ σύντοπος αὐτοῖς αἱ χειρεῖς καὶ ἡ ποδός εἰς φλε-
γμαίνονται. Ενίστηται δέ σπιασταὶ κατατομῇ, Καὶ ταῖς ζεχόντεσιν αὐτοῖς οἰδί-
σκονται καὶ αὐτοῖς δέ θωραξ επιγεμένων μηνεται μέγασ. αἱ φλέβες εἰςίνια αἱ
οὖσαι μετωπωταῖσι, δύκρεβετεραι οὖσαι. Ιορώς τοίνια τυχόσ ἄλλη δέ προσ-
ταν καὶ ταυχεναισταῖσι. σφυγμος δέ γένεται διέσπουται, ἢ σφόδρα βραχύτα-
τος. Καὶ εισιτε ταχύτορον εἰς ἔαντας ἐπανόρρευτον μέλανισανται, καὶ ἀ-
πορειταζονταῖσι. εισιτε τοικαστον. Αλγετοίσίνια τῶν κεφαλῶν καὶ δέ
ανχενα. εισιτε καὶ αἴσιονταντοι. Άντην νόσος Διέτην τῶν αφωνίαν διοίσι σε-
ληνικομφρούσι ἀχρωτηνεῖσι. αἱ πνεύματες διέσπουται σιωπῶσι διέτην λιθαργι-
κῶν, ἀλλὰ μίλων καὶ κατατομηκεν. Ἀφοεισχονται δέ απότην, ή αὐτῆς διότι
προταῖς σεληνιαχροσι καὶ ἀχρωτηνεῖσι, καὶ αἱ τινές αἱ ελμυνθαστέχα-
σι, τῷ μήτρας γένεται ποτὲ αἴτια σωματορραμψικε. καὶ οὐτι μήτρα αἱ διέτη
τοπῷ διέρρεθαι, πᾶν ἐκάνεισται ταῖς τῇ ἀπέτεστο παχύστασι, καὶ οἱ γέσει οἱ
μήτραι. καὶ οὐνία αἱω αὐτέλλη, τηνικαντα πίπτοσι, καὶ ήδη αὐτῆς λέγονται συμ-
πίπτοσαι, εἰς τηλεντούσι τελεθέτοις. μέτην πασαρμένοισι εἰς ταλεῖον ἐκ πεμπτ-
σι, καὶ σφυγμον μείζονα ἔχοσι, καὶ οὐνία εἰς ἔαντας ἐπανέλθωσιν, ἤ πα-
τος διώματος αἴσιοντη. Αἱ οὐνία ἀχρωτηνεῖσι, καὶ αὐται μείζονα σφυγμον
ἔχοσι. * ταῖς ταῖς ἐκφεύξωσι, πραχτικαι μνονται. αἱ * ἀπτορικαι δέ, καὶ μα-
κέναι, δέ βραχιαν οὐ συνκνον. Αἱ δέ λιθαργικαι μήκαταληπτικαι, ἀχροτέται αἴτια
λιθηπικῶν χωρεύονται. δέ παχέμετροι πυρετθήσιον. αἱ δέ * ἀπτορικαι, οὐκτετε. ἐκέναι
δέ αἱ τινές ελμυνθαστέχασι, Καὶ αὐτοῖς εἰς τοῖς τοῖς τοῖς οὐδακονται, καὶ σφυ-
γμον τηλμυνθων ἔχοσι, Καὶ τῶν μήτρων οὐγινθων. Καὶ αὐτη τοῖς διοίσοις νοση-
ματινηδέλαχροσι τῆν * ἀπτορικαι. Οἱ συνηρός δέ διέτην παθοτος, οὐπό δέ ἐπι-
στηρικόν.

Cyptericen
chrīa, lege byz
stericen p̄niga

αἴται.

* ὑστριπτην.

* ὑστριπτην.

* ὑστριπτην.

ζεῖσθαι συμβαίνει, καὶ εἰόπι χρονίσ. Μέτρον τράπτως καὶ τὰς θραπέας
μετεπιποτάμην, ἵνα δοκιμή πρώτην συμβείνῃ, τοις πήγοις μοῖρας διθυμία
θεῖν: καὶ ηὐνίκα ἀέρει, καὶ τοῦ συνεχῆ^{τη} λόγον προπονοῦνται στέγαιοι.
νία, οὐ ταπεινούμενοι θραπέας θάσται. Οὐ τοις ἡ γυνὴ τοις εἰς
αρρώστηκε, καὶ θισθεῖσας κοιτῶν θρημῷ καὶ λαχπερῷ, τράπτως ήτας τας θρω-
μάς πρὸς τὴν κεφαλήν ὑπέλετόρας ζεῖ, ασπόρος καθεξούμενός. ἀλ-
λα τὸν αὐτὸν ὄρθων ὅτι τὸν τὸν ξείρων οὐ τὸν πρόσων, τὴν αὐτὴν αρρώστηκε θρω-
στατικά ταῖς, τὸν αὐτὸν συνεχεῖσεν ἀλλοιώσαι, οὐ τράπτως αὐτὸν οὔταντίσται,
αὐτὸν τοῖς μετρίοις μορέοις αὐτὸν πάσας θερμασίας μεταγγίγεται: Οὐ πάντας οὐρανός
θρημάτις ὅλα τὰ ακρα κελύθους σύγκρατεν. ἐπειτα πρότιον εἶ θρημάτις θρημάτι-
θεταί μετρία ωτὸν προσέρχονται προειδότες. Εἰ δέ οὐδὲ τοις οὐρανίας
ταμινής, καὶ λόγος ἐπωφεληστής ηγούμενος θρημάτων αὐτὸν τοῖς θρημάτι-
σι.

Resti pro ge-
nitivis ab solu-
tis

forte, ἢ γένη
στατικά

μετασυγκρίτ.

θρωτὸν αὐτοποιεύμενον. δριοῖς^{τη} τοινα καὶ θρησοῖς *όλα τα ἄκρα ἐγκειτασμέ-
να: αὐτοί γοντότος οὐρανὸν τὸν αὐτὸν θερμόν εἰστάζουσι. ἐπειτα οὐ με-
λίνεται τὸν προσβολεῖν. καὶ εἰ πρεματώνειται αὐτὸν καταστεῖν. Ηγε-
τήσει εαυτὸν ἐπανίλθη, εἰ θεμίας χαίρωσις αὐτὴν, "Η πλέον οὐλίγον σίδον
προφήτης. καὶ εμποδίαθη, μνήμεως φλεβοτομεῖν. " καὶ εγχυματομοῖς οὐδὲ θ-
λαίου, καὶ εγκαθίστηκοτ χυλῷ θρημάτων τείχει. καὶ ἐπαλφοράν τη τετη-
νικόρα προφίλων ἀπόλητον λαμβάνεται. καὶ τοις οὐ *εικλινή αλληγόρησι
φεδω τοῖς καὶ θηριώδοις, ομοιως καταλάσσομοῖς καὶ τη συνεια θρημάτων, οὐ
μαλακηταστὸν ἀπόλητον χρώμεται. βαλανεῖα τοινα καὶ τρικλινούροφη, καὶ κα-
λφονια αναλαμβανόμενος. εἰ δέ οὐρανός εἰς τρίγκλιτες ικνωταῖς οὐ
τούτης μετρίας χρόνον εἴη, τοῖς προφερμένοις μεθοδίμοισι: βοηθητασι,
ηγείσι αρμοδίοις γυμναστοῖς. τροφαῖς διναὶ καὶ τὴν παρέοδον τεταγμέναις,
μετεπειτα τὰ μετασυγκρίτη προσειδέμενοι: κατίνα συνιστανται οὐδὲ ξε-
λι-
κοφρωτακες, καὶ *τὴν συγκείτικῶν σικῶν, προπηκτεως, ακατειβης τὴν
μορφῶν, αὐτοσαματητὴν θεμετατὴν, ἐγκαθισματὴν καὶ σινεπισμένην. οὐ δέ
ταῦτα καὶ θελητὴν, οὐστατως καὶ ελεβορον δύνειλε, κατατεμοντός
δηλαδή συνεχῆς τὴν φύσιν πλέοντας αναληφτιν. ἐπειτα τοῖς πικροῖς χρῶ, αλ-
λα μέλι καὶ οὐδαστοθρημοῖς. οὐ θυντα πάντη τὴν προφερμένον χρήσιον αρμέ-
ζοσι εἰ δέ οὐρανοτητακούσι. μητραστὸν διατεταπαλην. τῶν δέ πα-
λαιών ιατρῶν τὴν πλανήσιν, οἱ πνεύμα παντα τα δυνατά εἰδον τοῖς εἰσιν αὐτο-
τὴν θεραπειαν, αιταιρέσιν, τατέσι τείχος κακουμένος, καὶ οσφροντι τὴν λίχνων
κατέστον τοινα καὶ ἑπτινῶν τοῖς φύσιν ἐπειχριον: καὶ παντὸν τὴν εἰδῶν οὐ-
τοῖς χριον τα κακόμα, καὶ αὐτῶν ειρχτεν. καὶ πρὸς τὴν μητραν, δύοδμος

περὶ τούτων, τινῶν δέ τινας οὐ πιθανόν, τίνα εἰκόνα
 τα κακοδηματαὶ μητρώ φθονοί, καὶ πέρι τῶν ταῦτα ταῖς οὐδηματαῖς λέγει. Τινός δέ
 ψηφίλος τόφος, καὶ κυριβάλλον καὶ τυμωτικὸν ἔχει πρέσπειν. Οὐδέποτε δέ
 ακέλευθον παρμικόν προτίθεται τῷ καφελίῳ, καὶ τοῦτο στέψιμόν τοις οὖσας
 στήματα τοῖς ακαρασικοῖς, απόρη καταλιπεῖν τιθελλήκει: τοῖς ματά-
 οισιοῖς δύνασται, καὶ μηδὲν προσπέσται. Βαρύτερά τοις τὰ αἰγάγωστα αὐτὴν
 έμοι εθέσει τίνου, καὶ δορπίζει τὸν γραφήν.
 a ita ut quasi mortuæ iaceant. b quod ascendentē sursum ad pectus matrice cadant. c torque cutiebant ca-
 tur. d s. matrix. e etiam f querela præcesserit. g inueniatur. b paralyticæ fiunt, sed hoc put.
 melius forte sequitur de apoplexiciis. i à similibus morbis. K Καταλando sit acuta, ali-
 quando chronicā. l recesserit. m interpolatione. n Καταρρεῖσιν μαρτισιν Καταρρεῖσιν
 eius, quæ de ualeudinibus torqueri solet, mentum eius frequenter mouere, Καταρρεῖσιν can uoce excita-
 re ita ut medianis partibus eius uniuersas calefactions admoueas. o contincri. p penicil-
 lo. q Καταρρεῖσιν r Καταρρεῖσιν aliquantulum. s subiungere. t laſtido. u uel si ante mo-
 dicum datus cibus impeditur, statim phlebotomanda est. Ne alim, ut ego legi. x Καταρρεῖσιν post phlebo-
 tomiam encathisinate olei. y Καταρρεῖσιν ad declinationem alternis diebus nutritur, quotidie ta-
 men cataplasmatisbus et fomentis curata, Καταρρεῖσιν z appositionem. a præcedenti scilicet frequenti
 reiectione, deinde peregrinari terra mariaq; eas iubemus, ut etiam aquis calidis, quorum omnium usus
 in uoce matricis est ordinatus. b (an in morbis matricis qui à constrictione fiunt?) c castorio etiā
 aures Καταρρεῖσιν illincibant. d infundebant. e plurimasq; res faciebant importunissimas, quas
 prætermittere uoluimus ne rebus uaniis et nibil profecturis onerare potius lectorem uidetur, quam ue-
 ri aliquid scribere.

γλ. περὶ τούτων οὐ μήπει;

Η τοῦ μητρός ταῖς συμβαίνεις ἐίσθιστον * οἰδηματά οὐ τὸ θυματεῖν διανηκότεν forte, ἀλλὰ σω-
 σικληρῶδες. διδύμης τοινυν τοῦ γαστρὸς μητρὸς τοῦ ιελπάς σωματιδίστη, μηλαδή τοῦ
 μητρός Καταρρεῖσιν πομάχει. διόρθωσις ἐμπακελαθεῖσι, Καταρρεῖσιν γρήγεα σκληρά
 μητρούντεχοι Σωματιδίστη, διέρρηξις τοῦ καθαροτος, Γάντα σωματορμεῖν
 εἰσιθεῖσται μητρὸν ματαία εἰσβάλλεις δισόμα, ανεῳγμένον αὐτὸν εἰ-
 σκεφτεῖσιν τοῦ μητρός τοῦ θεοχωτέαν πρέσπειν, λα περὶ τοῦ ζείν τοῦ μητρός τεθείκειντο. a
 a dolor. b rerum. c cum sensu scilicet. d capitū. e imminentē.

γλα. περὶ οἰδηματά οὐ μήπει.

Τοῦ μητρός οἰδημάτων συμβαίνει αρχή μήτερως ημέρωσις, καὶ μηδεὶς τοιχ,
 πλεούσης αἵματος εἰς τὸ σώμα * σταχυμένην, οὐκοτέλεστη μητρα, γυναικείων τοιχοποιηστος
 γυναικείων τοιχοποιηστος. διότι οἰδηματά θελιτήθη δαιτί λαζαρίσαται, καὶ
 δισέωρας έστι τοῦ συστημάτος, γυναικείων τοιχοποιηστος, καὶ τοῦ μορφή πατε-
 ξει, καὶ θανάτος πόμπη μητρώον ήχονται. καὶ γαλούσιοτε μηδὲν πυρικά τοιχοτέλεστη μηδεὶς σφοδρός
 ἐμπιβυσματώσεως μηδὲ κακοτεσμία τεχεῖ. Νοσοάντος οἰδημάτων μηδεὶς σφικτός, σφικτός
 εἴσθεται οὐκ εἰστεθεῖσι, καὶ ἐτονεισεται οὐκ εἰστεθεῖσι. Θρηπετεῖσι τοτε
 τοιχοποιηστος πρέσπειν, καὶ πόμπη τοῦ μητρός Καταρρεῖσιν τοῦ μητρός σωματιδίστησιν τοιχο-

ἐδίσκειται μέν. ὅμως ὅτας ἡ μάκη ἐπιμελῆς τὸ θρόμενον δέδυνεται, οὐ ξαῖδη
σκυλοῦται πραλύσει. ηνίκα ἡ χρονία εἴη ἡ διαθεσις, τῶν τοι διδηματαὶ δέ τοι
μετασυγκειπιῶν πλεγματῶν, ὡς εἰ τοι ἀρχαντεῖς τοι μήδας ἐπικαμψῃ, χρώ
μεθα τρέπασθενοτέρων. ἐπειτα ἐπίθεμα τοι δέ τοι σύκων λεγέμενον, οὐ τοι δέ τοι
ασθραμβῶν, οὐ διπλαναρχίου, οὐ διπλαφνίδων ἐστι πίθεμιν. ἐγναδησματι-
ζομένη αὐτές εἰ υδατι, εἰ ω ἀφέτομεν, ταφυλίνον, δαῦκενηστικόν, οὐ ηλί^{3.1.}
χωνα. ἀπρισίως, οὐ αρτεμοσιαὶ εκέστη πεσομίγυνμα, οὐ και πλεοτος διε-
μιδα, οὐτωπάτη καὶ φυνης. ταῦτα παίτα ὅτε ἐκπιθεσιν, οὐτέτη ἐγναθισ-
ματωισμένην. τεταγές τοινωδοίως (εἰκ) τοι προσεμμων πλεγματῶν σκενά
ζομένη, δηλωνότιοι πνεύσθεντη, πήγανον, νιόν, ηγκωνα, χολικα ταρεται,
ὅτας ως ταῦτα πάτηται αὐτοῦδι. οὐ ὅτας πιεσθέντωο δέμενται. Εσι εἰ οὐ αλλά
ταταρός, οσιού δέχεται, οὐδεμινετος λελαφαμένων, ὅτας ως τοι ασθραμ-
αυτη μη φανέντη γρ. α. * κυρίνη γρ. β. ἀφονί γρ. α. ρ ολει γαδεμνητατος
πιεσθέντε εἰς διδούσιν οὐτοι εμβιβεργυμάνοι, είς ελαμον, η γαλα οφελοτον εμο
βαλπεδαι, οὐ ὅτας εστι πίθεμι. Σκύναστοινωμετασωκειπικέσαυτοτοις τοις
μόρεται καλφος εστι πίθεμι, οὐ φέτε κακεια ελκοντεθε βιαλως εσσαγομεν.
οὐδαιοι τοινωδομοις χράδη, οὐδετας και ει τοις τυχοις κατισαι επιτρέ-
πομεν. a cedit. b se colligit. c nam aliquando et cum punctuationibus et tortione
uentus ipse hac atque illac discurrit, et quasi foras exire quererit. d et aliquibus. e per inter-
ualla. f frequentius. g sine quassatione. h auferat. i diaphemicon. k encabismata
etiam malugnibus simile adhibemus, aquam decoquentes staph. l causa perseverante. m eo
marrubium, fasces hyssopi, laurum uel baccas eius. n melle colligantur. o fici. p onines.
q cum lana fuerint industi, in oleum uel lac debent intingi. r adductus.

πλ. πριαργυρεται μέρας;

σκληρία, duri-
tia.

Ηνίκα η μήδα ει τοι φλεγμονή δέται, ταῦτα τοι σκηνάσι ουμβανθεται. * σκη-
νεται ηδος διδούσι διφαλέν σωι ινι εμπινθυματώσι, ὅτας ηνίκα διακτι-
λωφθιτη, ἀκρη, και μετ' ολέγον πάλιν έαυτην ειώσι. ηδος δέρματος τοι
χρέμαται διδούσι χρέμαται ουκ εχει. Ο τοις δατυλοις πεσομέθεσιν εκδιώκεται.
Αλλά μιλωναι ει τατω διδούσι πάθει πρεργεμένη, ἀπόρ εις τοι διδηματα τοι μήδας εστι
τεθημένη: και ειδούσι την έγκολπη μέρα. a tumore. b proprimum colorē habet, et
digitis adducta sequitur. c ut post encolpiatum olei simplicis, etiam de oleo cyprino uel irini
encolpisemus.

a rhy. πριαργυρεται μέρας.

Lat translatio-
nil habet ab
a ad b.

Παρεργεμένης τοι ζιστας, σκληρωσις τοι μήδας ἀρχετελέται. οὐδε ειδούσι
τεμβρίθη π. σκηνας τοι εχει. ξωθετις σκληρωσις αμεγίη. δι εσκετεσ

an &
foris πειρατών
κα λουκά.

καὶ ὡς τὸ λαβυρίνθιον μεγάλων, καὶ τὸ τεῖχος ἀδύνατων. ἢ τὸ λαβυρίνθιον σταύροις μεμυγμένον, ἐπίβαλλεν ἕκεντον εἰς τοῦτον μεμυγμένον. καὶ τὰ δύο ταῦτα σηματάτης τῆς γυναικείας βλαστόντας μεθοῖς ἀδύνατον ταῦτα φελεῖ. * ἡ δὲ καθέρη στούδιον, περισφερόμενα ταῦτα φαρμακά τα περιτρέποντα τὸν αἵματον, καὶ τὸν θλίψιον, ἵνα λαβυρίνθιον ἐπίτελιον, καὶ λαμπτικόν, δύναμεαν, καὶ ὑπερβολήν. προφασία δέ ἡ μετατιμένη λαβυρίνθιον, πλεύσιον, πήγανον, κύματον, κρόμμιαν, ναύπλιον, καὶ πάντας λαβυρίνθιον. εἰ δέ τὸν αἷμα εἰς τὴν αἱμοτορβωγεράδαν ἐκφεγγίαν εἴσεσθαι, καὶ τὴν ἐγνῶντεργάτην, κεκανυμένην κελεκιώθαντίς τοις βαθέστιν ἀδύνατον ἄλλα τέλη τρέψειν καὶ τεαταρσού μέλικο. περικονταὶ δέ τοις περιτρέποντας, τηνικῶν ταῦτας ἔδειξεν τὸ παθότυγιαντα. εἰ δέ τοις ἔκεινος τὸν αἷμα αἱμεῖται, εἰδεῖς αὐτοὺς ὁδούλων τὸ περιφαλῆς ἤζεντασθε. τηνικῶν ταῦτα εἰς τὴν βραχιονῶν αἷμα ἀφαιρετούσι, καὶ οὕτως δύνασθαι τὸν θεραπεύσειν.

ρι. περιβόσσον τὸ προσαγορευόμενόν μίλον.

Συκρωσία τοῦ μητροῦ δύον εἰς τὰς πρεβελαδούσις γέστας, διὸ μὲν ἡ γαστήρ ἐκπεταμένη δύον οὔτως, ωστε ἐγκυμονούσαι δύον εἶναι. αὐτοῖς μὲν καὶ πιστοῖς τῷ μητρῷ γένουνθάν, στάλενον ἡ στρεψές ἐπαυξήν, οὗτοι καὶ μάλιστα εἰσβαλοῦσι τὸν δάκνην τολεντοῦ τοῦ δύον σοματικοῦ, καὶ εἰς τοῦ στρεψέος αὐτοῦ δύον εὑρίσκονται. αὐτοῖς δέ πασσα μητροῦ τοιούτου νόσημα πάρεστι, ὡς καὶ γαστήρ πασσα σκηνώσει λαθοῦ ἐπαυξήνην, καὶ τὸν ταῦλον ταῦλον σῶμα σῶμα καὶ κανένα χράματος καὶ αἰσχενίας καὶ τεχταί τοις. εἰσέπαντα δέ μύλον ταράχη τοῦ βαρύτητος, καὶ σιόπη βεβαίως κατέπαντα. ἀφοείρομεν δέ τὸν ἔχοντα μύλον αὐτὸν τὸν ἐγκυμονούσιας γυναικείαν. εἰ μὲν τοῖς αρχαῖς τὸ μητροτορβών, καὶ τὰ εμμένα τὰ σωματικά μέντοι, καὶ τοὺς μεσάτες πιεψινηλένες ἔχωσι, καὶ αὐτοεξεῖσιν πάρεστις καὶ βαρός αὐτοῖς περιφοροῖς ἔσται αἰσθαντοί, εἰ δὲ τοῖς αρχαῖς τὸ μηδρανούσιαν ἤζενταν τὸ τέχνοντα πυλών, * εἰ τοτεσπικεῖται μηδρανούσια καὶ τοῖς αρχαῖς, εἰ πτηρούσια τὸ χέρον τοῦ αὐτοῦ τοῦ κεινοῦ τὸν ἔμβρενον οὐκ εἴσει, λαπτόντα δὲ ἐγκυμονούσια γυναικῶν αὐτὸν τοῦ πεταρτοῦ μέντοις αἰσθανταί εἰσαγόνται. ταφεληλυνθότε δέ τοις δεκτοῖς μηδέποτε τοῦ πεταρτοῦ μέντοις αἴσθανται, καὶ τοῦ γαστρὸς καὶ τοῦ μέσα τοῦ μητροῦ περιθλεντοῖς αἴσθαντοιν ὡς ισθωσικὸν τὸ νόσημα τὰς γυναικῶν δηκεντον εἶναι. ἀλλ' δὲ καὶ αὐτοῖς ἡ ιδερπιτικὴ (νοσοθεραπεία) μηδαμούσεται ἀπὸ τοῦτον τοῦ μητροῦ ἔχοντος, ὅπερ δὲ τοῖς αρχαῖς τοῦ πεταρτοῦ μέντοις αἴσθανται, καὶ τοῖς δακτυλοῖς θλιβομένην ἐστιν οὐδὲπαρατίσταται. τοῦτο δέ τὸ νόσημα οἱ ταῦλοι αὐτοῖς τοῖς εἴσινται, παντες δέ παρατητίσαντες αρχαῖς μέντοις ιατρίναι, ημέτεροι δὲ τοῖς αρχαῖς τοῖς

τοῖς αρχαῖς.
* πατερού.

τετραγωνία.

Πρὸς γυναικεῖον.

35

Χρόνιον τὸ σπέρμα, ἔπειτα τὸν μὲν θράσπαλον, ἡ διπλῆ γενετὴ τοῦ
μηδαὶ τὸ πρεμπτούμενόν, σὺν πυρέᾳ καὶ τὰ παλέσματα, καὶ τὸ γένος
τοῦ, παρέμετε, μὴ χρυσαποθάνεις, "καὶ πάντοις μελακτηῖς τοῖς ἀταίοις,
τοῖς τοῦ" μεταχρήστῃ, καὶ τῷ Μικροῦ. Ἐπειπεὶ εἰς τὰ μετασυγενεῖς πάντας
αὐτοῦ φρεδεῖς; πρέπει τὸν τῇ αὐτοπίᾳ προδότην φέρειν τοῦ βαντοῦ, ἐπει-
τα τὸ μετασυγενεῖς πατέρα προτετέμελον: καὶ πάππην (τὸν) οἱ διφορά-
κες, γειτεῖ μὲν προτεραὶ τὴν μητροποιεῖν, απετεβηγένειν τὸν νεαρόν,
στρατιώτας, καὶ μελέτηστα, τάπειτα δὲ φύματος, καὶ τὸ προ-
λυπτόχιον, οἱ τοῦ διαφύλετον, "καὶ τὴν φύματον, πυρεῖν. Ἕγειρισματα
ἐπιμετενυμεταπεξέπειρος, τρέπων καὶ λέγειν χρέωντα. τρεπτὸν οὐδὲν οὐδὲ
φεντρυπίλον διέφερεν τοῖς μαστοῖς, παντάς, καὶ μένον, πρόσωπον. ταῦτα δὲ
μετόχουλην βάστασον, χιλιονταποιον, τερψθεῖν τὸν μαστόν, μετέντεντον, ἢ τὴν γέ-
νη ταῦτας, μέλι ποιῶν τοὺς τερψθεῖσας λεπτούμενος μελάτην, πλευ-
ον ταχαίον, οἱ στάχαι τοῦτο δέργειν βαθύλοιδα, καὶ τὴν τρέπειν καλύπτειν.
ποτὶ μέσην τὸν σύντατον ἕγειρισματα προσύπειροι. χρεούριστον θὲ πέποντο
ματότος, καὶ εἰλιθιόγονον διέφερε. ἀλλὰ μέλι καὶ * πηγαδικεύεται τὸν πατέρα
τούτοις. οἱ πρῆγματοι οὐδέποτε τοῦτον, ἐκείνον καὶ τοῖς
καὶ τοῖς σημύρους, καὶ τοῖς πυρεῖσι. "καὶ αἴτιον τοιαῦτο. γάλαρη,
καὶ ἐλασσον, καὶ πρέπει τὸ πυρεῖαν αὐτὸν ναὶ περιόντας: καὶ οὐδὲ ταῦτα
αὐτῷ δοῦλον οὐ γέρασθαι. ταῦτα παῖς τα δέκτημα καὶ περιόντα, πεπεισθεῖσα τὸ πε-
λεῖν διώλαχτην. αἱ ἀληθεῖαι εἰδῶντες in matrice posito plus erexit caro. b collo παρα-
γεται. c inveniunt. d extenuantur. e in principio. f in ianu. g quid cām uener manū praef-
fas facit, nullum scitum reddat hydropeice antem uenter prossus, forum dabis, etc. b ut
peccatiibus. i scarificatione. k ερεψιτη μαλακής simplicibus etiam malagmati, buty-
rati est diethylon. l cyclo. m saibungimus. n ερεψιτη fonsis, legendam forie ερεψι-
tis (et) fonsensis. o bacca lauri, siccis hyssopi. p interpres addit. aut cyprinum. aut sampiu-
chium. q deinde ad amplexus eas mitimus, et natura in matre iubemus. r illa autem ibiuan ita
quæ antiqui supponabant etc. s Antennam etiam decoquemant, dabant etiū conditum in quo de-
coquere erat cardamomum. Hæc omnia reprobamus: si quicq; plantarū sunt contrariis, et nihil pro-
esse possint.

πατ. τοιούτοις οὐδέποτε.

Η τὸ μετασυγενεῖς πατέρα προτετέμελον εἰς συγεγενέτρον, ἡ εκγράδεσσα, ἡ
εὔβελάσσα, ὁντὸν πατεροντή. εἴτε τὴν ἐρεψιτην τοιεν είναι μὲν τὸς γυναικεῖς
τοῦρων ἐκτεταμ. περιστρεψετο. εἴτε μετανοία τοιούτους, τὸ σπανεύεις, τὸ
πτησις, ὁρούσι τὸ σπαν, αὐτορεψη. εἴτε καυδιωδές πονοτυμα: εἴτε τοιούτου
μερολήπης μητρογένετος εἰστελέσθαι τοιούτου. δ οὐκέτι εἰστελέσθαι τοιούτου
εἴτε. Πάπποι δὲ αὐτοις ποιηταὶ θεραπεῖοι πονοτυμα εἰσέπειραν τοιούτου
τῶν τρικέφη τοιούτου, εἴτε τοιούτου καλύπτειν εἰσέπειραν * τοιούτου αἴσθεται τοιούτου.

τὰ τελευταῖς οὖσιν ὑψηλοτέρα ἔξειν (ωπάσικησυχάτη σώματος
καὶ ἀναπάντησις (πάσαις γαρ κανοιστὸς ἥδοσιν περιτρέπει) ὅτας ίντα σὺν ποδασ
Ἐργαμμένος ζῆται, οὐ δὲ τῶν καθόδων μηδὲ γύγων ποινῶν μεγάλων οὐ δύσπεπτον
ζῷων βεβρεγμένων, οὐ δὲ οὐκράτω, αὐτὰ τὰ μόρια ἐμβρέχοδαν, τοπέσιν δικαίου
τοιού, καὶ οἱ ιεφροί, καὶ οἱ βραβῶν, ὅτας ὡς (σωεχεστερον αὐτολαχθήτωσεν. ίντα
διηρατὴ πάντα μη δι σώμα θορίντης ὁρασθόσης θερμανθή, *αλλὰ πάντα εἰς ἀδιάφορεις οὐκέται
τηθήτω, οὐ μὲν φασκιῶν δεσμού θήτω πάντα, οὐ διδαλεῖς φυχῷ οὐδοβαλλ
λαφ. δι ποτε πονεῖντα περιφέτες οὐδατος οὐκτοντληθή, καὶ πάντα σώμα
μα αὐτῷ εἰπίζειν μηδὲ εἰπίδιον. ἀλλὰ καὶ τὸν κεφαλῶν αὐτῷ ἐλαίῳ
χορὶ καὶ παχικῶν παλέφορης καὶ εἰς οὐδεπικατοτος οὐδεπιροφεν δίδομεν.
καὶ οὐκέτιστες ζείνων (ωο δένυκρατῷ φυχῷ ποιηθεῖσιν οὐσι διδαλεῖ, οὐ φέτοι
αφετημένα, μηδὲν, ζείνος, αγροσικομερεῖα, λεπτος οὐρανοῦ ημέραμίων, οὐ δέοντο
φαλλον: οὐδίνα τῶν ταῦτα τελεωθήσει καὶ τατυχανθῶσιν, οὐδὲ τῶν εἰκόσεον γυ-
La. non habet. οὐδὲ γεγονέται. εἰ δὲ *εἰδέλφεις οὐδὲ τὸ σώματος κίνηται, οὐ περ τὸ οὐδεπέροις
εἰσαντίας οὐδὲ, οὗτοι οὐκανθίσμασί χρηστούς "διωκθή, αὐτοπετρού οὐδεπέροις,
οὐ χυλεν αρνογλωσσας, οὐ βάτης, οὐ οὐτύβων, οὐ τασφυλης ομφακος, οὐ τὸ φυλλιον
τὸ σώματος, εἰς τεασόν οὐδεπέροις. (Επιμέλεσθαι δέ τὸ νοσο, οὐ τακτισθαι καὶ
ακρικεῖν καὶ σελινον (ωο οὐδελυθεστα, οὐδεμελέθερος λειφαθεῖται, διωκθή οὐ έ-
είω, οὐ ποδὸς τεασόν οὐδεπέροις, οὐδὲ οἰσ περιμασιν οὐδὲ ομφακος οὐδεντα περισ-
θησται, καὶ θρονομελακεν οὐ οὐδε οὐδεβεβαμπλενον οὐλέθερος οὐδεπέροις τὸ μητρο-
ρεπτιθεντι, οπως ρέον δι αιμα δέξεται, μη πας τοκυνύμνον εἰκεί αὐτὰ τα
μορήια καταικώσι, σωεχεστερον δι τελεον αὐτον αλακτεον. σικνῖαι δι σαλτηαι
σωπολλω πιει αιφεις ζεις μορέσιν εἴω εισιτεθῶσιν, οὐτως ὡς εἰκεί σατα-
μενωσι * αρθρῶσιν. επιθεμα: ζείνω δι πορφυρού φοινίκων σωισται, καὶ μη-
λαγον κυδωνίων οὐδιμιχειτην, οὐ συνηκειασθειτης, οκκιθος οὐ αλέης, οὐ το-
κυτοδοτος οὐδε πάντα τα οὐδεπέροις πάντα, "αὶ οὐδὲ αιθρομάχην μελά-
νης, οὐ φυλίτις βοτάνης, καὶ δι τασφυλης ομφακοτος, οὐδε προγλωσσας οὐ οὐτύ-
ζηλφωσι τα οὐδε αιφαμγυστα, οὐ ιμέν φοινίκων οὐ οὐδε αιφετημένων. χρωματα
καὶ γυμναστικῶν * τατασῶν, ανέχει κηκισθα, καὶ μανια λιβανου, καὶ χαλκι-
την, καὶ γλυκάστερα, ως χυλω ζειτη τὸ περιφερειαν βοτανων τα ξησια αιφα-
μηθωσιν οι εἰς πασιν αιφαγγω κακευμένω, δι ταύτης της πρασδοσι καταποιει
ει. αιφαγγων κακην πασι οὐδετα ηλιαντρανόνταρον οι κυθεφιαγων βαλεης,
καὶ εισιτεις εως αν κατακει, ως ξησον διωκαθει ζηνέδηται, καὶ κοχλιαριον
πληρωθεις δι περιφερειαν χυλεν οὐδιμίξεις, οὐσι οὐδε λαβηται τως αιφα-
σεις. Αλλα οὐδε οὐδε της σωεχεστερος αιματοτος οικεισται οικειον, οι εικω-
σιας

ποσ ἐπ χρέουνται, ὁ σφόδρα φοβεῖσθαι διφελομένην, καὶ ἐπ τῇ προχίσιον τῇ μυγετορίκων θεραπεύουσαν. Καὶ εἰ τις αρπάσει κινδυνόν, οὐτοῦ ὀλίγου θεραπεύεισθαι ἀεὶ ὁ φέλφος, ὅπως ἡ μιαφύοι τῷ πάθει τὸν κακοῖνον ἔκπομψει. Καὶ πικρός, τατεῖν δέργακον, φακίς, γύρην (ιω σέφα φετημένην καὶ ἐλαῖον καὶ νῶν ἡρτυμένην. Μόγιλε βίνην @ αγνιτοβα, @ τείδακον κανύλαν, καὶ ὡς οἱ ξηροί. ἐπὶ τὴν πήμνων ή ποδιτεράκην, η πέρδινα, η γρύπανον σωδέκυρράτω, η καρπῶν μύρτης, ιω ἐλαιώ κακηώ ἐνθαδότι. καὶ ἐράτως οἴνον δίθμηλον: οὐδὲ εἰς ὅλον κληρον ὑγείαν οὐ ταυτόστατον, Βραδύτηρον θεραπεύειν.

a ῥύξα, ruptione. b labitudo. c siquidem. d aliquando tamen non de matrice, sed de ipso sūnu mulieris, sanguis occurrit. e interpres addit, & medicocriter refrigerato & firmo. f contortos supra inueniuntur. g pesten. h labellis. i coria mali gran. & eius frondes & bitumen separant quidem coria, non probaram adhibere. K poteris. l uva lupina. m parenthesi inclusa, interpres præteriit. n omphacij. o aliquando admiscemus. p apponitur. q ita ut ibi diu remaneant, & leviter tollantur. r etiam. s ε Thebaicis pilmulis. t ita ut hæc omnia ceroto ex oleo rostrum, uel myrtino & lentisci no fasto, colligantur. u fiant. x uva lupina, y ita ut cum polenta & aceto miscantur. z [utimur etiam exercitationibus, pessarijs que habent, &c.] a uel cineres spongee combustæ. b non ualde. e ut mali illius periculum defugiatur. d semper ante cibos stomaticos dantur. e orizma: malum, oryzam. f polentam. g hapala. h palimulos. i satagenam. K ita ut polaea & baccis myrtæ, & olco Hispano coquantur. l tardius lauari permittimus.

επ. περὶ ῥύσεων αιματοφορίη γυασάκεων.

ΑΥΤΗΝ νόος τὸ γυασάκεος τῇ τὴν χυμῶν απλεονεξια τυμβών, ἐπ τῷ πολλῷ πρᾶξι μηδέτερον εὑχίσται. ετοι τε ἐκτέρεων ὡς ποικιλω χρώματε, ἢ μιαύτην γυανή παχύτοσα εκ τῆς μητρας σώμαστθ, κακὸν χρώματα ἔχει. καὶ ανορεξίαν διει. καὶ μέν οὐδεπατεν αρέκται, δύκται: οὐδὲ μηματὸν τὴν ποδῶν ζε. Σιορίζεται δέ η νόος αυτην τοτὴν τὴν σκηνήν. ὅπι δέ μένη συμβείνει, καὶ δέντρον ἔχει. καὶ ἐκέναιαι πνοὴς (ιω ὁδύνη, εὐιστε καὶ ἐλκθ ἔχουσι. τὸ δέ ἐλκθ βλαπτότερον δέ τοις δέ τοις ζεστοῖς ρυταφόν, εὐιστε ισα. La. lex omisit γον. εκείνη τοινυ η διαρροία, η πισσή ἐλκτος καὶ ὁδύνης δέσιν, διστασ μόνθος ὁ χυμός φέρεται στοι τὴν πλεφμένων ασάντην βοηθητήν θεραπυντιναίσιν, ἀπόροι τοις δέ τοις ζεστοῖς πόσεις, η καλύνομεν, οὐδὲ δέσιν καὶ τιτυίτη λαζαρίς, η μόρχη, η αρνος, η ελαμφος εαν δύρεθι. η ἐπ ροῶν, οἴνον καὶ λέστια ροῶν, η φλόγη δραβίζον. ταῦτα ταῖσιν πεπομένα καὶ λελειωμένα, καὶ ἐπ τατο τῷ ξηρίτῃ διδόναι ταῖσιν * << δύο. ἄμφον τοις φοινικοῖς, καὶ μηλα καὶ δώνια ἀφετηθῶσι, καὶ οὐ αὐτοῖς θεραπεύεται δέ τοις βαλμέσι: καὶ θτως τοῖν πραδοίσις. οστακίς οὐσια διαχρέοισι, ἐγκολπιτεια δέσι, κυλός Ι-

τέλος η πήγασεν, καὶ πάντη τὴν θεραπευόντην καὶ χαλεψύνην χριτέον ὅση
καὶ ταπεινόμαστος καὶ θριμματικοῦ οὐ λαῖς τροφῶς. εἰ τοτὲ γὰρ πάτη πάχε-
ματὸν καὶ ὡς τῷ ζέσει τῷ γεννητῶν ἐλκῷ θεραπεύεται. Εἰ γέρου παρεμπονεῖται,
ὅπορ δοκιμαζεται ἵνα καὶ ἀπειθεῖται τὸν χυμένον καὶ θάρος, εἰκένοις χρώμα
τοῦ ζεύς εἰδεστοι, οἷς οὐ μυστητεῖται, (πλεον) οὐδεὶς καὶ βυτῆς οὐ εἰκόνη. πάθετον
μὲν ἵνα καὶ αρχεμένα τούτα εἰκάντη τὴν οὐ τῇ μήτρᾳ γεννηθένταν αἰσθαγεινωσκεν,
εἰκαὶ ταλαὶ τὸν θεραπέαν βιβεστοι. Ηἵνα δέ γε χρονία η διατέσσεις, πολυοδικία
ἄνθρωπος πρέπει μεταβολῆς, οὐτας τοῖς διατάξεσιν η γυνὴ αναλαβεῖται, οὐδὲ δια-
ποτρον χύλον τὸ σώματος αναλαμβανόνται, οὐδὲ εἰ πάντη τὴν μετασυγ-
κείμενον τὸν οὐλεθεῖται διαλέγονται ἐκπολέμεται, @ θεωρίαν ανακτήσεισθω.
a abundantia. b diuturni temporis. c ita ut vario colore & maciem corporis & fasti-
dum inferat. d & fluxus ille qui cum dolore occurrit, aliquando cum vulnere est non sordi-
dus, aliquando lypidus. e sanguinatione. f uel utracia cum bacca myrti, uel corticem
pini. g & calidis & boni succubis. h positum. i tractarem. K cyclicam di-
ligentiam. l siccatum.

γλω. οὐδεὶς οὐαρέρεις σπερματὸν τῷρη γυναικῶν, λα οἱ Ελληνοί γεννηταὶ καλούσι:

Ἐν Γεταὶ δὲ νοσήματι απέρια εἰκόσια τοῦσα γυναιξὶν εἰκέτη, ἀπό
τοῦς ἑφέσεως, γετως ὁς [ω] * ωράωμαί [η] ^b χανυνότητε τὸ σώμα αὐτὸς τοικη-
δχεῖται. Τέταρτο δὲ νοσήματι, ωδιαρέροισα συμβαίνει, οὐ απέρια εἰκόσι πάντα τὸ έπει-
χειν διωχθείσαν πρέχομενα είσον. Αλλὰ μὲν Καλαμφα μελιθένια ζεύς νεφροῖς
αὐτὸς ἀδιθεῖναι, οὐ γετως φασκωιθτω. @ σρωματίας θραχίσαις @ θεονοίσι σκλη-
πάσμασι οκταπλάτητω, ὡς τῷ * αὐθετωπων χαρακτήρα μηθεάθει, μετέ τὸ με-
ρᾶν τὸ ἀφροδισιας μηδος σωις κυταῖς μηγνύθω. οὐ δὲ σρωματίας τὸ μετε-
συγκειμικὸν πλευράτην σεραμάμπλεια ωστὸν, ὥν τινων αἱ θεραπείαι καὶ οἱ
τέλοι οἱ σωτερέον διετυπωθεῖσιν. a sine aliqua cupiditate uiri. b laetitia-
dine. c Est autem uiletudo que per fluxum occurrit, & fit semper chronica idcirco omnia que
constringere possunt, adhibenda sunt. d lamina. e ita ut speciosos uultus hominum non uis-
deat. f solidandie.

γλω. περὶ καυνώσιν οὐ μήτρας:

τέλος γυναιξὶν. * Αἱ γυναικῶν αἱ χυναῖσι ἔχασμα μητρός, εμμηνια πολυαρότερα οὐ σωτερέ-
σσον οὐ δημηνί συμβαίνει, σωις ανορεξίας ὡς πρλακιος @ τὸ απέρια τὸ αὐθορός δὲ
κατέχεται, ἀλλὰ ἔξω ἐκτάπυται: @ εκτάσις συμβαίνει. @ πλεον τὸ νόμιμον
νον τὸ ἐμβρύου βασικὴν δικαίωνται. δὲ διετίνη αποκλήσις τὸ απέρια @,
* ω πόρος διπλός οὐ πόρος αὐτὸν κοινωνια τὸ αὐθορός πλεον τὸ συλλητινον μητρά δέξειν
* διπλομήτης πρότην οὐ διδυτόραν οὐ τείτην μηρέσσαν ἔξω ἐκτάπυται. δὲ δικαίων
τὸ ἐμβρύου αρχωμένη. Οὐ διχωρος τόκος διετίνη, οστάκις πέτρον νομίμα [χρονία] δι-
καίων ab-
κατα-

μωροῦ οὐκτωλητιαὶ τὸς ἡμέρασ ἀπέλθει ἐκκεχυτὸν βέβρουν. Πρὸς δὲ τὸν τὸν νόσοντας καὶ λόγος τῶν ταύτων μετεφράσθη τὸν περιπτεῖται, λιγοστὸν δὲ τὸν οὐδαίμοντα στον τὸν μήραν τὸν εἰς τὸν διαρροϊαν θέμενον. παστιν δὲ μὴ διαρροϊα χρονία συμβαίνειν. a cum fastidio viri. b Est autem exclusio seminis. c id. d accepserat. e etiā formationem, sed sine anima et gracile pectus emitit. f crudus. g sanguinationem. h fluxum i bæc enim et per fluxum occurrit, et chronica est.

ρη. πρὸς παρανόσων φήματα:

Οσάκις οὐ μήρα πράλυσιν πάχει, τὸ σώμα αὐτὸν (ιω ψύξει θερμαντικὸν τοῦ λελυμένον γένεται), [καὶ] αὐτοίς οὐ φύσιν ξεῖ, ἔπειτα δακτύλων τὸ μαίαντον αἴσθαται. οὐτικαὶ γυναικὸν τὰ χρονῖαν τὸν αὐτοῖς σταθμούς μετεικαίνει τὸ φύγει. οὐ εἰ αἴσθαται, τὸ συλλαμβανόμενό τοῦ δέ τοι τὸ πρότερον πατέντεν ἐμπορίεται. οὐ αὐτὰ τὰ γυναικῶν τὸ εργατικὸν οὐ ἔτειρεν, οὐ ἀτάκτως εκκενονται. Θεραπεύονται οὐδὲ πρὸς αὐτὸν ἐπίπλεον οὐδιμότατον, οὐ σωθῶνται οὐδαιρόμενα. a panthonem et solutum sit.

ρη. πρὸς πανταντας κατακλισιων φήματα.

ρίταρ.

Αὐχλῶν τὸ σώμα εἰς τεαστερα μόριν κατακλίνονται, οὐ δροφεῖν δικίοτε, οὐ εἰς τὰ αἰώνια μολύνειν * φύγει. κατανοεῖται ὃ τῷ οὐκτύλῳ τὸ μαίαντον σημεῖοις Στον. εἰ δὲ εἰς τὸν πολυμένον ξανθὸν κατακλίνει, αὐτὸς ὁ τατὸς οὐ πεθέλκεται, οὐ εἰ τὸ σώματεν ψυχιστείται, οὐ εἰς τὸ πολυπατεῖν ἐμπορίεται. οὐ δέ τοι πρὸς τοῦρα γνωμονίαν δίνει οὐ πατάκλισις, οὐ τασθῆται τὸν αἴσθαται, οὐ τὸ σέρον ἐμπορίεται. οὐ δέ τὸ στιαστικόν κατακλίνεται, b τὸ κρέον (ιω ἐκ πινθυματώσεως αἴσθαται) οὐ λεθεῖν, οὐ σωματικόν διαφεύγειν γυναικὸν δέ τοι κρέει, οὐ μαλισταῖται εἰς τὸ δακτύλιον γένηται οὐ πατάκλιοιο. δὲλλα ταῦτα παντατὰ σημεῖα δύνανται εἶναι θασοῖ, οὐ δέ τοι ταῦτα Ταῦτα θεραπεύειν, οὐδὲ τὸ ποιεῖν εἴκεναι μόνον.

a pes qui contra est tensionem, et torporem et frigus sentit. b siccora et ventositas non excusat. c sedet. d sed et haec uniuersa signa in stiratura sunt, sed et collo matricis in stiratore posito, aut duricium habente, haec signa inueniri solent: et ideo sic et has curamus, sicut et illam ualitudinem retro curavimus.

ρηβ. πρὸς ταρπόσων φήματα:

Η σέρωσίς, ιψιν δὲ πάθετο δέ τοι καὶ αὔρεστο καὶ θαλεῖας. Εἰ δὲ πονῶντας δέ αὖθις συμβαίνειν ἔωθεν. * ωσπόρ δέ οὐδολεῖν γυναικῶν μη συλλαμβανόσθαι, οὐ δινίκη συλλαβεῖσθαι οὐ κατέχουσιν: οὐ δικαιηλέονται τὸν νόμιμον χρόνον δέ τοι φέρει διωκτικὸν τὸν βέβρουν τελθεῖν. αἴτιοι τοῖσιν οὐ σέρωσις αὔρετελεῖται εἰς τὸ αὔρον οὐ διηλυται, πονόσημοι εἰς τοῖς σώματι ἔχουσιν παντατην τοῖς μερῶν εἰκενών τοῖν αἴσθαται διητὸν τὸ συλληφθεῖται. διὸ τὸ αὔρος τοῖς συνηλλαγτισι εὑπερδίεται, ιψικαὶ παντα σώματα εἰς τοῖς θεληλυνθεῖς, μηλαὶ

φάγεσι
* οὐ κατ αὐτοῖς,
τάπτει.
τοῖς πρετερούσαι

τὴν συμπάτην
abundat, in sin-
gulari legendū
et σύμπατη.

δῆ, χρονίαις οὐνταὶ ἀρρώσιαις θεματίν, κακήν τοι εἶμεν αὐτῷ λεπτόν δῖν, ἐν
ιδίῳ ὑδατῷ ὄμφατι, ο σφοδρᾶς τύξεως, καὶ τολεῖον πῆπα τοι. Θηκού Τίθεντο καὶ
τις οἰδίας αστελγέντι τῇ σωματικέρα αφεοδοσία, μετὰν
η γιγάντος] αὖν ιδίων τοι ε μερῶν, οὐδὲ αὐτὸν ἐμποδίζει τοι ηθος, διότις οὐζεντοχίου μὲν
ν Τίθεν, οὐδὲ πραλελυμένος, τοτεσιν οὐδὲ τολαγώτιν ιμένα ἔχεις, διὸ τοι
απέριμος ἐκτείνει πάστον. Ο μοίσας τοι σερησίς οὐδὲ οίκηται Διότι γνωμένος τοι θεός. Εἰ
τοι εἴσι λεπτοί καὶ τεταμένοι καὶ φεισικοί, οὐδὲ τατακένακοι: οὐ πα-
ρά φύσιν πολὺ πραχέμοι καὶ τιμελοφόδες, οὐργίλαιοι καὶ θυμοφόδες. τοῖς μέρεσι
στοῦ γυναικεύματος λογοταῖονται, οσανις οὐ καθαίρονται, οὐ τοσοματης μητρασ-
ἔγκεκλησμένον ἔχωσιν, οὐδὲ φαμμένον, οὐκείσιδες, οὐ τοι πλέγματι αι-
τιώμενον, οὐδὲ λεπτον τύλοσιν, οὐκλέωσιν, οὐκείσιδες, οὐ τοι τοινωνίᾳ τοῦ αὐτορός τοι απέριμον οὐκ ἀφβάλωσι, καὶ οὐ τεθύνεισι σεραικαὶ
αγαμοι. Βεραπένοντο, οὐκείσια τα πλεοφημένα τοις ιδίαις οὐδιμελεσαιταίσι
τοι, οὐκείσιας οὐκείσιας τοις γυμνασίοις καὶ τετάλωιφηι καὶ τοι σοικιλ-
προφηταισιλαμβανειδω. Εἰ δὲ οὐχ ρόντον νόσους ἐμποδίζει, πλέοτιν βεραπευ-
δίτω, καὶ θτως αναληφθητω. Τοτεσι εκτειμομενους καθαπόροι τω το ξερο-
γικω πλεέχεται. βεραπευτον. εγμοίς τοινα οὐ γυναίκηνθητω, καὶ βερα-
πιθητω. Εἰ δὲ οὐ ποτινοι απίστοις τοι σώματος οὐκεκλησμένον δῖν, οὐ εστὶ οὐκείσια
καλφημένος, ανεωγμένος δῖν: έκν τοι λεπτός τοι εγδιόδες, οὐδιαφορός αὐτης τοι βεραπεύεισα.
Ο τύλοσιος οὐκείσια οὐκλησια, μαλακτέα. Εἰ δέ τοι τοι τοι αιδην θειμα
ἄλλη ποτία διέβει αὐτή τοισσα σεραιοιν, οὐ τοι σοιλητινος αφβαλουσος.
a aut non nutrunt, nec legitimum tempus perseire possunt. b cum omne corpus habet in causa,
præcedente scilicet aliqua ualeitudine chronicæ. c aut aquatum. d aut ualde frigidum. e aut
iuusto calidius, et corruptum. f aut luxuria sua frequente usu Vexcreo encruatus sit et sine ua-
ribus. g partibus autem huius impediri solet. h aut enir in causa corpus (totum) habent, ut
quæ sunt tenues et macilentes, uel pbthifice. i aut aliqua re aliena clausum. K etiam.
l si uero aliqua re aliena oris: cium matricis clausum est, tollatur. et si membrana clausa est, ape-
natur. m pro differentia eius curandum. n et. o deneget.

εμοι. περισσηρες ησηκωδος τοιν.

Πολλαι εισιν αι πικέιφοις οικτωαδης και συδεχεις τοι Τίθεν αφπλειται.
μασθινν αιτια προ αυτοι τοι τεικόης. άλλη τοι αι πικπλεν ουβείσ. πι-
νθει τοι τεικόης αιτιαν προσαγοσιν. ο εκ τοι εκτρος συμβαίνεισι. προ αιλοις
οι ζεταρτη οι ζετησα οι μικη λειομηνη. ο πις εκ παντην τοι πλεοφημένον μ-
γνυται. a emergit.

εμοι. ποιει λεγουσιν δι αιση οι τικτουσαι τοισσα συκριθει τοιν.

Οπικαι οργιλης, οι γρεπηικη, οι διλη, οι προτενναται. και οι λεψιν δι
σω.

Πρὸς γαλλους.

41

σπουδαὶ, ἢ καὶ λίγον, οὐ πρόθυρον πιειν τρέχεις, καὶ μαντίκης, καὶ σύρμων στρυμαῖς οὐ Χεὶται, οὐ φειδεῖται, τοῖς δὲ μόνοις ίσέσταις * μηδὲν μάντρα οὐ ζειτεῖται, οὐ θύται αὐτόν προσευσταὶ εἰναι τελεῖται, ὃ τούτος αὐτὸς εἴναι σκελαῖται, νέκαν μετέβατος θελαῖται πλίσοι, οὐ εἰ τοῦτο εἴσαι προσευστός εἴναι οὐτί εἰπειστοιεις εἴναι, οὐτί τι καὶ τι λι- λέσσοι, οὐ τοῦτο εἴναι προσευστός εἴναι. Εἰ τάχθη γοῦ πασσῶν τρέψαι-
ζεῖν οὐ πούσεις θέμεταις εἰσιν.

a uerba uata. b primordia. c antiquum uel contum. d uel in initia libe-
morrhoides uel collectiores faciunt.

ΦΑΣΙ. ΣΩΒΛΗ ΛΟΥΙΣΤΕΡ ΤΟΥ ΤΙΧΕΝΤΗΡΙΟΥΝ ΠΛΗΓΕΙΝ ΤΟΥ ΣΩΒΛΗΝ ΔΙΟΣ.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΟΥΜΕΤΙΚΟΥΝ.

Δηλαδή τέτου Φυσιομετρική ιερότελην οὐτε ηλιόν θερμά τοῦ γαστρός μετείσι, * οὐτε ήλιον, οὐ παραπλανητήν άλιν, οὐ τιμοθεόν, οὐ τιμητήν, οὐ τιμητίαν, οὐ τιμητικόν, * τιμητικόν, οὐ τιμητικήν. οὐτε πεφυσαμένον, οὐτε πεφυσαμένην, οὐτε πεφυσαμένον, οὐτε πεφυσαμένην.

μένουσαν, οὐ θέλουσαν, οὐ θέλουσαν.

εἰπετεντος οὐσίαν προσαρτάτεντος.

Γεννητοί μὲν τε αντρεὶς τοῦ γένους, οὐ μεταλλιούς, καὶ πόδας, καὶ τακτίγονην καρνα-
νην, οὐ διδίην τοις ωλινοῖς δὲ θήκην τα τοπείων, οὐ επικοντάτην. οὐτε οὐδὲ γά τοι γέ-
νει τεφαλιας θερμότηταν, οὐτε οὐδὲ τὴν τεφαλινήν τοῦ στούπην τοῦ μαντίκην, θερ-
μήτην τοῦ γαστρί τοῦ ιεροτελοῦν, οὐτε τοῦ γαστρινήν τοῦ μαντίκην, οὐτε τοῦ μαντίκην.
ην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ γαστρινήν τοῦ μαντίκην. οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,

οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,
οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν, οὐτε τοῦ μαντίκην τοῦ γαστρινήν,

Z

intus iuris existat. d ut direclum oris c matricis pedes habeat compositos, & corpus res-
tum. e natus nimirum natus. f duplicatur. g planus. h sic etiam
duplicatur, & in dinexum (obliquum) positus esse potest.

μη. Επει τέταρτος τούτων τη προσεγγίσιμη σχεματίν, καὶ λόγοι οἵσιν αἰκιδειώναι,
κατὰ φύσική τε ἴσταται, καὶ παρά τὴν φύσιν:

Οσάνις Καφαλίν φορεται, θτως ὡς εἰς τὸ σώμα τὸ μήτρας τὸ βούθως
accusatiui pro ἡ κεφαλή αὐτῆς δύσεισται, * τὰς διλανόπταις τῶν διθυράς ἐκθύρ-
genitius ab-
plieta. a σύντικα, exceptabilia. b direclum. c lateribus & femoribus.
lens.

επι. τῶς γαλοσάτηρες παλέ σχεματίσθι γεννωμένει μετένευτοι.

Οσάνις Τὸν ποδῶν ἐκθύμητον ιστερχεται, καὶ εἰς τὸ σώμα τὸ μήτρας τε
Latinus inter-
pres omisit, in
clusa parenthe-
si.
* αιτητοι.
ταλαντοι.
χορια.
τικη.
κατατάσσει.

θηλίων, τὸν χρέον, διλαδή τοὺς τολμαῖς ἀλιθίας, * (αἱδη πότε αἱδή
ἡ γένει καταέιν, αλλ' ἡνίκα ιστελθεν αρέσκειται, εἰσβαλεται τὸν χεῖρα, τὰς
χεῖρας αὐτῆς ιστησάτω, καὶ αὐτὰς ιστα ταχαγοι, μηπας τὰς χεῖρας αἱδή
εσται, καὶ αὐταις τοιούτους οὐτούς.) εἰπεν τὸν διορθωτὸν διπλόν τὸν τοῦ πε-
φθλήν ιστερχεμένον. ἡνίκα γαρ ηγωνίζειν αρέσκειται, διδούσι πύποθετοι.
a iuris. b cum enim labi foras cōperint, nullus metus reminet, ne manus ibi separatae re-
mancant, cum infante adducere cōperis.

επι. τῶς λίγουσιν ιντεσισμένον τοιαύτην αἰτίαν μυστηριώτερην
τομον γεγενέσθαι;

Σωματικούς διηνητή πάντων φύεται θεραπεία, διλίγεν * τολμαῖς θεραπεία, ἢ δι-
λενόπτηνα καπέρ τοὺς τεκνώσας επιναταγματα, & τωαρθοι.

μη. τῶς λίγουσιν θεραπείας καπέρας ιμπολείδημα τοικον:

Οτε βεραμόντηρον αὔρα τὸ βαθεῖαν αἴναλενται [τὸ μήτρας] τὸ δῆλον τὰς τε
ργαλημένον διπλόν, ὡς μυχεῖσθαι ἐκκενθήσται. διλαδή των λεπτόσι διπλόν, ίδε
πέ τε κοιτάει * ο τοκού λελυμένος, καὶ πλέπορον διν χυμὸν εἰλέγει
χει, ὃν πότε διέται διλιθητικά τὰ πατείον περιπτερίνον εχει.
a fundo. b certe. c solidus. d quid. e a natura præparatus est.

επι. τῶς λίγουσιντοι αἴλληντρεπει, εσταθεὶς πασέμ τοιαύτην μίγεται
τοικον ιμπολείδημα;

Διόπι πότε νοσθρόν καὶ χαύνον διεμένον, καὶ διεστρέψθεντος τῆς τοικον τοιαύτην
αἴτητον τεκνώσιν, δῆλον τεθηκός, ειμικεστιν καφαλισθει, καὶ διπλόν
τὸ σώμα τοιαύτην μιγάται. Οτε πέται τὸ μαλας διχερῶς ισταλαμετε
ται. καὶ * αὐτὰ τὰ αἴπαστα θεραπεία Μορφίων καὶ διλεπτορχηγοι τεθηκόντα
ει ποιούσι τὸ μυχεῖσθε τοικον. * Σωματικός δὲ ζηλαξ πλεοποθετούσι πατει, δι-
λεται δὲ ἀδικηθῶσι, ή δὲ ωδιχίστεσις εικηδοθετούσι πατει, ή * ουσφιλεσ-
τήν, καὶ ξηραινθετήν αὐτὸν μορφα. (η) εἰ διαρροίαστο τὸ τοικοντοικον
χυμός.

χυμός, * ἡ διαβροίσαν αἷματος * αἰδεληπθίσων τὸ διαχειμεῖν τὸ πεπάντον, (32) ἀπειπεῖν τὸ περγαμόν, οἷς τὸ σφυρί μήτρα συγκλεπεῖται εἰσι, καὶ οὕτως τοῖς μάλαρτιν, καὶ ταῖς κλεστοῖς, τοῖς θρυσσοῖς, τοῖς αἱμορρέχοντος, Καὶ τάτοις τοῖς ταλάσσοις ὄμοιώσῃς, ἡ θεινικὴ φύσις τῷ περγαμῷ, η * ἐοκνιλμάνιον πέπλον φύσιον τεθμέλιον: Η τῇ ταλάσσῃ τὸ περγάν, τὸ γαστρούς, τὸ χειρῶν, καὶ τὸ πεπλόν χρήσιν (δῆλον) κατατάσσει ταῦτα τοῖς ταλάσσοις. a constit. b cert. c e tende re. d scuticicatricibus clavis uel collectionibus, uel haemorrhoidis & pluribus his similibus. e ut si tres manus uel pedes habeat.

* εὐβ. ποικιλίαν ἔπιμηλείαν μαστούσιν ἵππου, αἱ μιταὶ βραδυτοῦ τοῦ νέκτην
σων μυστηρίῳ τιτενούσι;

Vide Aetium lib. 16. c. 22.

Εἰσὶ πνέοις αἱ πνέοι διὰ ἐπίχεστην ηγέτην * σενώσιν ἑνεργότην Θ', ἀλλαχμίλιον Καὶ τοῖς σορτὲ,
επιρροήν οὖν, οἵτε ἀσφόρος φύξεως σύντονος παχύτονος, η (σλα) σκλήρωσιν τὸ στρίψιν.
σώματος τὸ ἐμβρύον, καὶ μήτρας εραχύτητα, καὶ οὐδὲ ἄλλο μακρὸν χρέον τὸ συλληφθεῖν τοῖς εἰτε παχύτητι τὸ σώματος, ἢ φόβον, η οὐγύλετητα.
a obfetricante sunt. b Interpres addit, uel colliguntur cures uel tortione. Hęc omnia
supradicti chalastica diligentia relaxari solent.

εὐβ. * περὶ γυναικῶν διατοκίσεως ηγέτην ταχινοὺς γενέτης:

* Σὺν χριστῷ δίδυ ρόφησαι ηγέτην τὸν αἴσθωτον πραχήμικον χειρῶν. Ηὲν φαρμάκων ποιήσεις σερπατοῦ, σέτον τὸν τὸν αἴσθωτον, καὶ πᾶν αἴσθημα τίξει. Εὐθέως ἡ αρπαγὴ τὸ σεφανον ἐπὶ τὸν κεφαλῆν αὐτῷ, ἵνα μηδὲ βλαβήθῃ. Η τούτη σερπετὸς τοπειών τὸν τοντοῦ κατέχει, καὶ δέσμον τοῦ σεφανον τοῖς αἴσθοφοις Καὶ νυκτὸς αἴσθεσις, παντὸς ποιόμενος (εἰσ οὐ φαίνεται παλινφέροντος) εἰπεῖν αἴσθεσις: εἰπεῖν τὸν τοντοῦ στοματοῦ, μηδὲ οὐθεμέλιτος, η καυτίχειν αἴσθητον πρὸ τὸν σεφανον, Καὶ ὡς αἴσθωτός εἴηντος, σεφακίσει τὸν κεφαλῶν αὐτῷ. Η λαβὼν οὐ αἴσθετο τὸ πικτότητος, λαγὼν ζωταὶ Καὶ οὐκέτε οὐδὲ τὸ κράνον αὐτῷ, οὐδὲ λαθων πούλειθη τὸν κλίνων αἴσθητος, Καὶ ταχεῖς φυγήσεις, η καυτίχειν τὰ αἴσθητα αὐτῷ ἐμβαλλεῖν.

ρεβ. περὶ γυναικῶν διατοκίσεως.

Ταῖς δὲ ὠρυζικόσιμοις ηγέτην τελεσφοράσαις τὰ ἐμβρύα δίδυ πιεῖν αἴσθετος σφραγίλια, η τοικιδράπια οὐκανθάτατα βάλλεται.

εὐβ. πρὸς τὸν τοντοῦ βριφόν, οὐκανθάτατα βάλλεται.

Πορχτὸς δίσουλιν καὶ τὸ πικτότητον δέ σφυριν αἴσθητος (εἰσ οὐ πάλιν δίδυ πιεῖν τετοῦ). Αἴλο. Ταχεῖται ἐμβρύα σεβαλλεῖν γελή πρεβατός δημιωμένην.

εὐβ. τὸ μηρίφυτον δίδυ.

Γαϊντιχταὶ γαϊδοὶ θητοὶ ἀρχαλέται, οἵτινες λαβῶν βάτεται εἰσερχεται, Καὶ λαβὼν αὐτὸν εἰσ τοντοῦ, μηδὲς εἰσερχονται αὐτῷ: εἰσερχοφθεῖσας εἰσερχεται. Αἴλο. Γαϊντιχταὶ ἀρχαλέται τὸ ἐμβρύον, οἵτινες λαβῶν * λοχίων εοτάντων μετ' οὐτών διώσθε αὐτὴν πιεῖν.

εὐβ. πρὸς τὸ γάλα τὴν γυναικῶν καταποτίσεων.

* ἀποτελεσματικόν,
* τοποθετεῖν,
uel αἰσθαντή-
σθαι.
* ισπλάκησιν

Caput hoc
153. sequē-
tia omnia in
translato La-
tino non ha-
bentur: sed pro
ijs alia folia in
quarto (ut lo-
quuntur) xuī.
de obfetricas-
tu. et de uas-
rijs passioni-
bus uteri eu-
randis.

* vide in vo-
cabulum suum A-
rabicum, za-
cha fortē, uel
suchibam.

Τὴλιν γέστας καὶ λόγῳ αὐτῷ, τοῖς μαθοῖς (ἐπίσταται). ἡ μελανθίας μηδὲ έπικατέποπτος γο. α. ἡ σηταμεν μηδὲ θλυκεώς εἰ βχλανέω πότες καὶ ηγεταβόκκου λφώσας μετ' οἴνου αιράτο πόπτες. ἡ πίτυρα μηδὲ εἰς μαραθέψας λατρῆς μηδὲ οἴνου πάτιζε, διὰ παθήτημα αὐτῷ.

επι. προτέρων γάλα γυανίσσε.

forte, ποτεβί- Γυανίσσε γάλα * ἀρχφένδες γτως: φέβα ἀλετόν καὶ ἔλαιον αἰαμίξας, καταπλασε τοῦ μαθός αὐτός.

επι. προτέρω μη αυξάνειν γυανίσσε μαθός.

Κανές αρδίμικ φρένεσι καὶ λφώσας καταπλασε ἡμέραις.

επι. προτέρω γυανίσσε αἰαντεύειν ουλάνητη.

Γλων ἀτεκνός ή μη τέκνου ποιητασι, ουλληφετει γτως. Ποιήσεις ταῦτα πλησιευσασι: Κηρὺ Τυρρηνικός π.γ. ἀφονίτης π.α. Τίτεις π.α. C^o. διὰ αφόνητρον καὶ πληττιλιν λειαν μίσγετες συπήκοις. κ. * σατύρα αρδίμικατες, δ. χολης θέρης διήγρον.

* Αγθρωπες λαδασιν πασσον, καλιαν θέρηξον, διονον φύγε, καὶ φθῆται προνοι, ή γεννών γδεων. * χολησ αἰγέαν, Κ 886 εις τομαφαλεν τη γωνιαν. Ήδι ήσθρος? καὶ ουγγενέωδε αἰδεσι σεληνης αιξόσης, καὶ θαυμασισις. Η λαχπάτη πειρην λφώσας, καὶ μέξισ μηδὲ ροδίν ελαίος καὶ αιγφέντης τη γωνιαν, σωστασ καὶ τοιοφόρος, ή συλληφεται. Η πατύχη λχγαν ειλισον εις ἐράτη πλάστη παιδίον γλυκερών επιλιθην. (καὶ) γωνιαλαβθοι αἱ διατηνέδω κανπή, καὶ αιδεσικητω. Ἐτεροι πλέον παυτο διηγε πειρην καὶ θαρηπη, * χρεδός αιτεος γτως ἡμέραιος ι. κ. η πλησιαζοσ τελεστελεσ, ἀλλα θέμενονσα γτως. Καὶ εἰ μὲν θελεις αρρεν πασι, ποιει αρρεως ημέρα: ειδύ ηπλυ, ἀφροδίτης. καὶ πόπι αρρεν πασισσεις συγγενεωδε τελεστελεσ. καὶ * χρηπτις διον πασισσεις τη πατησθωσιτη. οποιη μηκωντες, συπηκεισ χιστης, ηρονται πλα. δ. μελανθίους. Β. πλωστήλιως π. C^o. μηχεσσαντες διαρκουν. γλυκειν π.α. C^o. καὶ μέλιτες Αγημές διαρκειη. παραπλεθωρειος διον πασισσεις, εις τον * πεδαστηντεσασ. Ἐπεμβατει καὶ κυειχισιλια. Αγηριπίνη πληχεισην, κτισ μέχει τη διδυρο μη κινουσα, πιθηνότατον ινιον διοχεινιανον εις τη φαρμακη τητη. καὶ οι γκνεια θεαμητας επιμιτατηλη γραφησα * ασφαλιση μηνη πλεος διηγεσεσιν * πλεον.

επι. προτέρω γυανίσσε μηδὲ μηνη τηνησοισια.

* ή γυνη δισηληφεται γτως ποιησασι: Το δεν πληλαφρη πηρ ειδετης πλη.

τὸν καρδίκινον, εἴ ταλον καὶ ξέρει τὸν καρδίκινον, καὶ μός τοι εἰν τῷ γαστικῷ, Σ οὐ τέξει ταῦ. Η νοσηνάμενος ασθενεῖ τειταῖ μηδὲ ταλαιπτότειπεις, ημβαλε εἰς δορυμάτιλαφρ. καὶ ἐπιδημον θντον βαχονα μάτι, καὶ θαυμασθεις. Εἰς βούλα προράξου, αὐτὸς τασθείαται ὄρνιθι ιανθίνεις τηταση, ηγάμη τέξεται: Η χύτρα ζεστος, καὶ θημη ζεστος: Η φεστος, καὶ θημη φεστος σει. Ηδησημάτη προ ταλαιπτότιχρι πραπθέιται, η προτημένητ. Η αλεινης δραχμή μία. Κακως δραχμη μία, ητοι καραππα ιη. πανακθ' δραχμη μία. ταυτα ιδα πιλαρτος, καὶ τωιταστο * ικλάρεια ιδικηνη, πεστος θει γαστικην αι παλανη. θοιω. πραχηνη γαρ οινβαλμάθν γόνοντειω. Η λονης τη δασθειν τε ει-
χητο. α. λαζανασ σωημικητηληνδατη παρεχει ιαφεδευ, καὶ οικέτι μην.

εβ. προς το γαστικηγαστικη αφαγινημεις έστιν, οιος

ρηπηνη θυμιατην ήγοντο τασκέτων, η λιβανον, η σύρανη, η ζει θυμία μη: Η ασφαλτον ιωσθεταισιτω αώτος ασφαλιστημητη πανπθη, ινα μη ιζερχητη πιφπισμα. καὶ εμηι ει τη σοματη αώτος ιζερχεται ισορημα τη πνιγηματη ο δρύνεται, έτοι γνωσθητι γονημέτρειν. έστιν ιανη δρύνεται, ηδε δημηανατημπι ιδια τη πομπτος, γνωσθηστηρεισιν. ατεκλεισθη γαρ αώτη η μητρα, Ο * δικαχη *

Καρπων οι γαστρι αωτος. Η λαβωτη αγγηθαι δηράκηνα, καὶ σημφασασ μηλος αυτα άκειθως, βάλε έτις αυτα κειλη ιδροβον. καὶ θρέτωσαν ο, τε ανηρ έτις το αι, καὶ η γυνη έτις ζετορον. καὶ θετη αυτα έτις ποτων αι ω δει κατα-
τυχον, ωσε αχειεπηα ιμερων, μηδ εσχασ πρασαλμηθησι. Τη ιεβδημηδη γα-
λην αωτα καὶ ιδε. καὶ εαν βλασκησται αφμφότορα, γονημεισι. Ειδε οι οι
αωτη ο βλασκη, σκένος ιεσέρωται.

εγ. πριγαστικηστηρειν αρρεν ιδηλον τειτη.

Λαβων ποτηγον ιδαστε γαμιτη, καὶ ιδηλιτασ ιδη τη μαθητη γαστι-
κης γαλα, μην ι τρετη βρολθητη, έτοισακον τη ποτηγον οι ιερη ιδα: καὶ η Μ
σηασια γαλα καὶ ιιτηλε, ιρρεια πιπτει: Ει ι σαλυθη καὶ βαλησθεισιτω,
ιηλυ τεξεται. Η ιατην αιτηι ιιτη ζημαφος (ιιδη) οικιποδα, καὶ ασφα-
κηνηστηπη αωτη δηληγονιφλειν αιτηι ιιτη ιιτη ιιτη ιιτη ιιτη ιιτη ιιτη ιιτη
τη δεξιον αωδη πετηι ιιρρει ιιτη: Ει θντον αριστερον, ιηλυ. Η βλέπεισι
μαθητης αωτη, ιηγην τηι ιιγαδο: καὶ εμηι ιιδηι εισιν, ιιρρει ιιτη ιιτη ιιτη ιιτη
ιινηστη, ιηλυσινιλαβε. Η περιζη, καὶ η μηι οιμαθοι ιισιν
οιχροοι, αρρεια ιιτη: Ει ιι ιιτη ιιτη, ιηλυσιωειλαβε.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΙΑΜΑΤΑ ΑΤΤΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ

τίνος, ἀ μετὰ τῶν τῆς Μοχιῶν Θ- βι-
ελομ γεγραμμένων
καὶ πάλιν.

REMEDIA QVÆDAM AV-
toris incerti, quæ post Moschionis
librum scripta repe-
rimus.

πριν σύνθημα φαλήρα, τετράτην αἰλαυτικήν οὐ διαστίρισε.

Alia sunt quæ
Paulus Θ- Ac-
tius habent.
Οὐδεποτε.
* Altit.

Αλωτεικά καὶ οὐδέποτε κοινά δέ, καὶ κοινά θεραπεῖα
δέ περισφόρφυ. κακληταὶ δέ οὐδέποτε, ἐπειδὴ θεῖ. χίμαι-
π τῆς χρωματοῦ τῆς οφεωτοῦ δέ. Καὶ δέ αλωτεικά, ἐπειδὴ
τὸ λεπτικό ορμιον τῷ χρῶμα. * Τόπο δέ τὸ παθό ου-
νεχόλιος καταλαμβάνεται γείδει τὸν αὐτόν καὶ κοινάν χυμάν
τον εἰ τῇ καφαλῇ. Παρὰ Ρώμαιοις σῆματοι οιομέζεται, οὗτοι καὶ τὸ
δέ τῆς κακῆς καὶ τῷ χρῶμα κατέπι, οὐ δέ οὐρματος τοιούτους αἰδεικνύ-
ται, λόγιον καὶ οὐ παρχον σκιματιφ, οπό δέ τὸν αὐτόν φλεγματοῦ, καὶ μελαγχή,
οπό τὸν μελαγχολικοῦ χυμοῦ, ωχεόν δέ τὸν δαιδαλό καὶ χολοθόραυς χυμοῦ
γεννάται.

Ἐξει πρώτην κακῶσαι τὰ κακοχυμάναν τῆς ἀλεικας καὶ κολεκια-
θης, δεχέμελον πατα, αλόνας οὐ. ι. κολεκιαθης οὐ. ι. οικεμπιανο-
π. η. ἀγίνθης χυλοῦ οὐ. ι. δ. Καὶ χυλῶν κορμικης τοιούτους καταπά-
τικ, καὶ μωσεῖς κατὰ τὰς διωχμένας καὶ ήλικιαντων πέπλο. Εἰ δέ με-
λαγχολικας χυμοις εἰς ἔλεβοσον μελαγχαντοῦ θεομηγονος: Εἴ δέ χο-
λοδημηιας εἰς, οικεμπιαναν πεπομηγονος. Καθειδοι δέ ολετού σῶμα. καὶ
τὴν κεφαλὴν πεποιηται καὶ θαρσον. ἐπειπο τοῖς θεατοῖς βοηθήμαστο με-
τελθει. καὶ τὴν σφρογηπικῶν τοιούτων, καὶ εἰκόνα τοιούτων θεατοῖς με-
τελθει. καὶ τὴν σφρογηπικῶν τοιούτων, καὶ εἰκόνα τοιούτων θεατοῖς με-
τελθει. αριτον γαρ οὐτοι θεατοι διατησσον τὸν δαιδαλό τοιούτων θεατοῖς
κατεύθυνται. οι ποιηταί τοιούτων διατησσον τοιούτων θεατοῖς μετελθει. οι κα-
φαλη, τιχέις οι γυμνοί, οι οὐκέται τοιούτων θεατοῖς μετελθει. οι γυμνοί. οι δι-

ποιητῶν χρήματος προσφέρει τὸν θράψειαν, μὴν προβεβλόντως ποιητοῦ τὸν θραύσιον εἰ τοῦ τηλού κεφαλῆς δόρματι ὑπὸ τοῦ θέατρου. Φαίνεται γάρ οὗτος τὸν ξενεῖδον χρώμα φαντασίαις ἀπὸ αὐτῶν πειθεῖν. Ἐγαρκοῦνται νῦν δεῖ τοῦτο μακρῷ πολεμάντεον πολεμάντεον, πατέρων βελτίων χράμειον φαρμακευτοῦν, αγαλαζόμενον τε τὰς διωγμούς αὐτοῦ, τῆς ικνωτῆς προτριγύνιατος σέαρ. * ανοίγει δὲ ταῦτα τὰ διωδρόμων οἰκηματα. τοιούτων αἰνίαρτε βοηθούμενοι αὐτὸν πνοῖς ἔξειται χρήματα, εἰς οἷλον, ἢ εἴτε βαλανεῖον. τοιούτας τε λατρείας συμφέρουσσαν ἀπὸ τοιούτων πάντας, οἵστια εἰς τὸν δύνατον, θεοῖς, καὶ σηνάτοις, αφίνεσσιν, λιμνιστήριον, ἀσέρινην, βεσσινικόν, καὶ σίχιμφοτόροι ελέβοροι, διώρωμενοι ποτεμέτοις, θεφέλαιοι, ἀλκυονίεις της ἀμφοτέρας κακαιμάνα, εἰλίας καλαμου δέρματα κακαιμάνα. ταῦτας δὲ ταῦτα ἴχυστοπάταλα λατρείας ίγρας ικνωτοὶ προτριγύνιατο. ἀπὸ τούτων ἀρρένων δέ τοῦτον ἐκχυνθῶσιν ἐλαῖς δαφνίντης η τοι ἀρρένων. ταῦτα μόνηα δὲ παῖδες, καὶ τὰ δυσαισθήτα, καὶ αὐτοῖς διαφέρεισαν αἰσθητομένοις. μὴ ἴχυστοπάταλα φαρμακευτὸν θραύσιον σείλας. τοῖς δὲ διύχειδας ιαμπίοις τῆς αὐτοτερανού θραύσειν προσφέρεις.

B. πρεσβύτεροι τελετῶν

Αὐτορρήνια τείχος προειδούμενος τοῦ δέρματος εἰ τῇ καφέλῃ, καὶ δόθει vide Actum ἀνάφειται τῷ αἵτιον τῷ δέρματι. οκτὼδεις ἡ πύγεαστος αὐτὸύ δινένθει οὐρανοπεική, ελ- lib. 6. c. 56. καὶ ἄλλη καὶ σφίγγη τοῦ κατανού δέρμα διατίνων φαρμακευτοῦν: οποῖα ἐστὶ λα- μπνοῦ καὶ χοιτελούν, ταῦτα καθέ αὐτα τοιούτοις, ἐλικίνια καὶ σωκηπικά
ἔχοντα ἀμφότερα διωγμον. προσθεναι τὸν διώρωμον φαρμακον ταῦς γενομένας θειεῖ, μεμγμένον λαδανού μέροντελούσ. ὕζυγειαμένης τὸν κεφαλήν, πικέ-
λαδὸν ἐχεῖ προσφέρει. πολλοὶ δὲ ἐπαρχόσαντο μητρότης τὸ δέρματόθ, τοῦ χρηστοῦ εἶναι σιμόη μητρώας διονελασσονεις τολαδανούσαντο τοι πάρεστι
ναρπίον ὥστε ταῦτα τοῦ χραίται οἰκιαίας τοῦ θρηματικού τοῦ πέτρης θε-
ραπείας ἀνατειβιάλεμματα προσφέρει τῇ κεφαλῇ. Ἐξ ἀρρένων τοῦ συμ-
βουλευτοῦ ἔσθε πίπτει ταῦς τρίχας τὸν κεφαλῆς. χρειάζεται διαιτης αγαντα-
σης, (καὶ) ἔχει τὸν οἰκοτόνον λατρείας τελείων ιγναῖν (συμβουλη). ἔστι δὲ οὐτε ἀ-
ντον ποσος αρρώσιας τοιποτον αἱ τρίχες. χρώμεται δὲ τοῖς τε προσφεύμασι,
καὶ καφοξυλίαν. ἢ κάνεται, τοῦ ζεύγος αὐτὸν μέρη ικνωτης μηγνύδεις, καὶ sambicum Ae-
χετην: ~~τοῦ~~ ἀνέστην καὶ τακνοῖ ταῖς τρίχαις. οτε δὲ ἔδην οὐ πεποστ, με-
λαζίου κακαιμάνου χρώμα μέρη ικνωτης. ἀπὸ θυσίας τε τοῦ οἴστου αὐτοῦ οὐ-
λαζεῖ οὐτοπάθητος τοῖς τρίχαις. μελαζίας εἰς τοῖς Ελεφαρέσις ἀπὸ τοῦς οὐρέσιον εχε-
μηνοι, γυναικεῖον φ. Λακκαριμάνα καὶ λειχαρένα ἀπὸ ιανθίνης, μετά τοῦ οἴστου

πριν φυλῶαι τείχος. ἐσί τε τὸ σάμαῖος @ τὸ κεφαλῆς τὰς φθιρέουσας τείχος* ὡσαύτως λέγεται οὐκ αὐτό. * Τοσαῦτα δὲ εἰσὶν αἱ οὐρανοὶ αἱ φθιρές συμεῖ ἐκ πλλοσου καὶ γυμνούσου τὸ δρῦμα, καὶ πρὸ Ἐλληνοτιλαθρα λεγεται, ὅπως μὴ ταπελφε φυιώσιν. ἀλλὰ δέσπο μὲν τὸ αἴτιον εἰς τὴν αλειφώνητείας τείχος. τὰ λειπόντα ἐκ τύτων οικεῖανται, οὐα γυμνα Διαμενοσίν. ἀλλὰ μὲν τοι λεπτωστὸς τὰς τείχος, ἀλλαζτραχιαστὸς, λεπτες ἐφαγηναι ἀνάκυκλοις φτιεῖ. ἐπεκτειναλαντὴ τὸ σα πανος δὲ γυντος δέ, καὶ διαρσενικον, Γενερερχη, ασβετος γάδα, * τὰ ιχνεα δηλαδη. τιμα δὲ τὰ φθιρεον ταὶ τοὺς αὐθαίτεραις μηγνύμενα πήρε πριεῖ. ευπήικης δὲ διώαμνο. * τὸ τὴν ἡ τα μετειχος δέι κειδηκυρμος @ δέσποβος αλδυζον, αφρόνιζον, μηνίζον. πριεῖ πέρος ταὶ μηκεας οικληας τείχος λεπτωστὸς. δέσποων δέσπο, κιοσκρος μη κειδημενων ικενων μη δερφυρδων, η τα ἀλλα τὸ ιστέων μη κελλιῶν, κειδημενά δέσπο οικπιδων, καὶ μη κειδημενα αλκιονια, αμφότοι οι ελλεδοροι, φίλαιτη τὸ έρυνων. θελφον τὸ δέ δινδόντων ποιησαι, μη. ίδεις ποτε μέλωτο ροδων, αφρομεν, ωρίνα αιδως, ωρίνα αγρια ασβέτα λαφωστοι μηδὲ έλαιος αιδα τείχος, καὶ τετράγωνα μη τείχος. καὶ μειλικηνέφον, δέσποπαξ εἰς όπιοις δ' αντοφθητεις, καὶ στοιχητεις, καὶ στοιχηφθητεις. καὶ γυμνοὶ σφόδρα διειδεύν τοπον ασβετος γάδα μορος αι. καὶ βελεσιδεια μολιβδίνω, καὶ νεφρούστιβελλε, καὶ πιασανης χυλων, καὶ μολιβδίνωδειδηνι λαφιστης, εως αι γείηται μέλατο, @ θεριάνασιοιτιχρίσεις. ἀσαύτως ἀλοδεργασιον, καὶ αιαμον ήν δέ κακαθερμηνων, καὶ πιασανης εφεσι οὐδεπι, καὶ παντης τὸ δέ χυλωχεω, καὶ αιδατος πλεομηνύφε, αρσενικον καὶ ασβετον, καὶ εἴ τι λαφθρανακτὸς εώντος. καὶ μηδέσπο πλεομηνύφε σμίεντο. α. μαστίχης τε. α. κακαθερμηνων το. δ. δέσποβελσαμο κολλαφροιδον, καὶ δέ.

Vide Action
lib. 5. c. 57.

*Lotti Arboris ra
mentorum de
coctum Aetio
filius reddit
capillos*

γ. πρίσ πολιας.

Ινχ μη φυι πολιάθετέξ αρον ἀγριοκελεκιαδέδα, καὶ πρὶπινον αι πλι, καὶ δέντος ἀντρὸς κακαθερμηνηδιμελφρ, καὶ τατω το. ηρώσεις αυτης δέ έλαιος πλεονινη καὶ πλεομηνης ιοτηνύμεν, αρσενικον, καὶ μη λαφωστης, αλλ' εἰσι τω τατω καδραν μην, καὶ ζλειτης δέ δέντης αταξης πλεονατ. δέσπο πριεῖς ποιην ορειαν καὶ πονην τείχος. ἐκ τηρειασδέ δέ δέν φλεν κακαμηνων @ λελφωμενον μηδὲ οίην αιτιχρίσεις * φύλλα διασφρασηρηλαμιγάσια κολληται, μηδὲ χαμαμηλης κεκαυμένης οτε μηδὲ έλαιος αιτιχρίσεις, ξινέας ποιει τὰς τείχος. Εστι μων φλυα έεβεργρινης εν έλαιοι φημορας θ.η.η. μη τατη αιτιχρίσεις οπέραιω πλεομηνων δέντης βελανειον. τατης καὶ ταντ δειδεν εἰκ τ φλυς δέ αφτημα.

δ. Μίλανας ἢ τρίκας ποιᾷ.

Τό αφέτημε τῷ βεβεγμένῃ κηπίδῃ, καὶ τῇ χαλιφάθῃ, καὶ τῷ σκηναζότῳ ταῖς τοιχαῖς εἰς πάσις αμφιβολίᾳσι. ἀδιχείφυτε καὶ ἐκ κληματίδῃς δάκρυνοι μὲν ἔλαιος, καὶ θλωραι κληματίδῃς κηφινούμινοι οὐράντι τὸ χρυσὸν τὴν πάνοντα μηδεμίων.

1. πρὸς τὰς φιλοφαλέας φάρας.

Γεννῶνται δολαρίκις αἱ τῇ κεφαλῇ φθείρεσι, οὐροισμήν τὸ χρυσίφυντας τὸν
θεός τοιλάντην τῷ βάθει τῷ δέρματος εἰς τὸν τοιεοεντὸντος χυμόν, μη μετεί-
αστος θερμῆς θερμίσαμέντος. καὶ ὅτι προσφέρεται τὸν θερμακεύοντον φαρμα-
κον, καὶ εἰς τὸ ρυπόσις καὶ ἐλκυσθεὶς διώτης δριπάστησι, καὶ σία. αὐτὴν οὐδὲ
αὐτῷ τοῦ φεβεροῦ αρχιτένειν, καὶ τὰς κηνιδαστριας, καὶ τὸν κιαστὸν δάκρυνον. τοῦτο
χυλερὸμοιως φαῖται, ταχίδεστις αγριαστικόν μόνον. Κανδαράχη καὶ νίτρου μέ-
ρος εῖ. σωτὴρ δέ τοι εἶλασθε επαλφεῖ τῷ κεφαλῶι. λαπάθη εἴχας μετά
ἔλαιουν. ἐλέβορον λαυκόν. σαφίς ἀγριαστικόν νίτρου οὐράντι σαθημένη τῷ βαλα-
νειφραδίᾳ εἶλαίσιν ἀδιχείσταις. ιδίαις θελαπτιφραδίαις οὐράλημην δεύμοπάτη μὲν
δέξας ταυτελεστείς.

2. πρὸς * ιχθύας καὶ φλυκτάνας.

ἀχύρας.

Ταῦτα δέ τοι εἰλαχισμένας ιχθύας εἰς τῷ τῇ κεφαλῆς λέγομεν δόρματι Vide Aegine-
σιατάνον, λεπτής δὲ σφόρα τρυπαστέχοντας, οὐδὲν ἀδιέρρειδος ιχθὺς εἰς τῷ
δέρματι, εθεοὶ καὶ ιχθείσι οιομακλούται, ὁ χυμός δέ ὃ εκεῖθεν ἀρρεφεων, βλακ-
νώδης δέ τοιείστις, ομοιός δέ τοι εἰς τὸ παθόντον οὐδὲν ιχθυός εἰσιν τῷ βαλα-
νειφραδίᾳ εἶλαίσιν ἀδιχείσταις. οὐδὲν μέρος εἰς τῷ χυμόν, ομοιός δέ τοι εἰς τὸν τοιούτοις
τοιούτοις δέ τοι εἰς τὸ ποδὲν ἀλογωτεκτονέλεθον. Εἴσαχντά τοι δέ διότι τὸ
τὸ πάθος, τοιοῦτο περισσότερον θειώτητι, τὰ λεπτώτατα καὶ τοιούτα
τοῦ παχεῖς χυμός. πιθεῖς δέ εἰναι περιπλέκοντα εἰς τὸν τοιούτον φυρ-
μάκων. ὅπερ δέ εἴτεν αἰδηρροῖς δέ τοι σῶμα τὸν οὐτινὸν τοιούτοις μικράν
οὐδὲν μηδεσίν, πίστα, φλέττα, πιθεῖς θειώτητες ἐπανέκαρσοι ταῖς θειώ-
μάκα τοιούτοις θειώτητας, καὶ τοιούτατα καὶ τοιούτα. μήγανδρος
εἰς τοὺς κηνούς διακεντούσθι τοιούτους κειμενούσιν, κιμωλία θειώτητοιούτοις
εἶχες διακεντούσθι, οπας κειωτούσθι τοιούτους αὐτοῖς εἰς τοιούτας καὶ τοιούτας
χρυσούς χυμός, οὐδὲν ταῖς πατέρεσσι θειώτητας, καὶ τοιούτας διακεντούσθι, λελυμένα,
διαστατεῖσθαι, καὶ τοιούτας, εἰς τοιούτους κειμενούσιν, Κανδαράχη, αστεῖον

Ζωσα. τὸ δὲ θεός μὲν ἐπιφέρεται πάντα περιεργός τοῖς ἀνθρώποις πάντας
τυγχάνει ταῖς τολμήσεις ἢ κακούς, οὐχί τινας τὸ δέ τοι, πάντα μηδεμά τοι οὐκ εἰσίν
πάντα πάντα. τά τοι τὰ περιεργά τὰς αἱ λαούς. Χαί τοι δὲ ταῦτα καὶ μέρα τοι εἰσίν
λαῆς, αὐτάρχεις δέ τοι εἴσιν αὐτάνθη βεβαγαστά. πάντας αἵστατοι δέ τοι,
καὶ ταῦτα μάκα ἄπ. καὶ μελίτης τάποις ἐπειδή πειλάντοι, καὶ κελακή στεμάτης γῆ,
πραμφόλαντος, παρασύλλογον, λιθαιργούντος. μετά δέ ταῦτα αἱ λαγύς (Λεύτην, τὸ μέτρον
ταξιδεύοντος θηλατείας, βεβεβεγούμενον μεταξύ διεμεντάτων δέδει. τοῦ δὲ αρματίου τοι
γλειόστατος, λιθαιργούντος πειρατοῦσας. εἰς διετούς δέ τοι, δινοτοστοι μηδὲ δέουσα
μηγονίδης. μηδὲ διεπονητής μὲν τὸ μέτρον πάντα πάντας χαρπίον, μή
επελεγμένον τὸ μέτρον μηδὲ πάντας συνέδει καὶ διετούς πάντας χαρπίον, τοποτοι
ζοῖς σταλακής σαρήγεις τούτη, καὶ μὴ τρυφορρήγεις τοῦτο, τοποτοι
δικές καὶ διετούς πανδίδια καὶ οὔγειασι τοῦτο, περιθλέον δέ τοι τῆς παναγκανθίας
σοτε, παρτεῖς αὐτοὺς πάντας * πανφιλῶν καὶ μελαλέξεων, εκπότερος δέ τοι δέεται, οὐ τοιούτοις τούτοις
τοι.

προτίμων τοῖς ιχθύεσσι, οὐδὲ συλλιπέται τοιούτοις τοιούτοις.

αἱ φαλαῖς.

Γεννώνται οὐ πᾶς αὐτοχλῆται δέδηται, καὶ διὸ τόποις μὲν διάφοροι τοῖς θεοῖς
ευπολέσταν λέγονται μετὰ μίλιτα τοῖς θεοῖς πολέμους πάντας καταλιπόντες
θεοὺς επονούν καὶ ἀγριοτέρους θεούς μεταξύ τοιωντας τούτους τοῖς θεοῖς
πάρχειν. Πρός δέ τοις θεοῖς τούτοις πολεμώντας καὶ διευθέτες ἐκεῖνον οὐ πᾶς αὐτοχλῆται
δομοίστας καταλιπόντες, τοῦτον αὐτούς οὐκέπει. Εὐρύτερας τόπος καταλιπόντων, καὶ οὐλού
αποδιμονούσαρθρον μετά μέλιτα τούτοις πολεμούσις οὐδεποτέ στατική στάσις.
Αγγύλων κακούμενοι καὶ λελεκεμένοι μετ' οὐδαπέτερον, καὶ τα τοπικά οντότητα. Γι-
νόνται δὲ καὶ οὐλαχτοί δηλοί οὐ πᾶς αὐτοχλῆται, διποτὶ σκληροῖς οὐλέσται. Θρακο-
ποται δὲ καὶ οὐλαχτοί δηλοί οὐ πᾶς αὐτοχλῆται καὶ τοις υπερβολαῖς μιτά
βολαβούσι φθεῖται καὶ οὐλαχτοί γένονται.

ΤΕΛΟΣ

A D L E C T O R E M.

Cum egregius Basiliensis Typographus, Thomas Guarinus Belga, celeberrimi illius & optimè de bonis literis meriti, felicis memoriae typographi Michaelis Isingrinij gener, manuscriptum codicem Latinum Moschionis cuiusdam de Gynæcijs inspiciendum misisset: iamq; ego prius Moschionis librum eiusdem argumenti Græce manuscriptum haberem, in quo multa mihi depravata & corrupta videbantur, volui eos conferre, nō quidem usque quaque, sed quantum ad Græci codicis nostri emendationem, vel declarationem conducturum videretur. Itaque conferendo has obiter breues annotationes confecei: quædam enim alia cum ipso Græco exemplari his signis () inclusa ex Latina translatione, si quid lucis forte adferrēt, addita hic de industria omisi. Quod si vero aliquis Latinam huius versionem forte desideraret, is pleraque omnia, paucis omnino exceptis, in Harmonia Gynæciorum, quam Casparus Vuolphius, partim ex hoc ipso Latino tamen, partim vero etiam ex alijs quibusdam concinnauit, addito cuique titulo autoris proprij nomine, facile translata reperiet.

IN MOSCHIONIS MEDICI DE
affectibus muliebrisibus librum Græcum
Conradi Gesneri Anno-
tationes.

Cap. B. nōn ēis οὐδενες επικεκρωμένη) Latina trans. habet. aut quia annis XIIII. vacua sit apud Virgines, & nouissime post mutationem ætatis effectus suos per partus mulieribus repræsentet.

Cap. γ. Lat. trans. sicut habet. Vbi nam iacet uulua? Inter duas coxas, inter vesicam & longionem subiacet enim uescicæ & longionis.

Cap. δ. L. tra. h. Quo rūnicis constat matrix? Duabus, una foris, lenior & albâ: intus aspera, durior, & neruosa, rubea, mollis & pulposa.

Cap. ε. quod in L. tran. est primum caput. Σειον, l. calla. τλαγια, l. latera, οώσ δι δι u. l. intus vero ubi est g.

Caput, quod oclauum esse debebat, dicit in Graeco nostro. Lat. transscit hab. Quid est muliebre signum? Cuius foris labia Græcè pterygomata (vel pterygia,) Latine pinnacula dicta sunt, & à superiori parte descendunt in medium, al. enim aura.

Cap. n. L tran. habet, Quantum ergo pinnaculum refedit, & retro est orificium matricis? Non omnibus quidem equaliter, sed secundum differen-
tiam etatis & naturæ quinq^u, vel sex digitis.

Melius, non
de virginate.

Cap. o. L. tr. h. Quale ergo est orificio matricis? Apud virgines que de-
virginatæ sunt pulposum & molle: mulieribus autem que iam pepererūt,
spacious & callosissimum.

Caput i. in Lat. non est.

Cap. ia. Lat. tran. diuidit in quatuor sic. Testiculi mulierum ubi sunt positi? prope cervicem matricis ex utraq^{ue} parte. Verò quales sunt? Rotundi, & minores & molliores quam masculi. Meatus quibus mulieres semen excludunt Vbi sunt? Iuxta matricis latera positi. Que sunt orificia matricis? Orificia matricis per testiculos excuntia ad uesica collū iunguntur. per testiculos dicit: Vbi Moschion unde tū αφθέτ. & orifica propria spermatis posita videtur.

Cap. i. in Lat. in epiptē habetur. ὀχυρα gestatio.

Cap. i. in La. Duo sunt capita. Posterior, sic: Quando cessat? Alijs quadragesimo anno, alijs quadragesimo quinto.

Cap. ii. in Lat. dicit.

Caput. θ. οὐ διμηνεῖς ἀρρώσ.) L. Illæ (illarum) verò que graui aut longa & crudeliter laborant, uniuersus sanguis labore consumitur corporis (non bene transfluit.)

Cap. xi. οὐ οτι τοῦ μεγεθή σώμα.) L. interpretatio hic nouum caput facit. Quid est conceptus? Ingenti corporis labore & tormento perfertur. successione autem plus quam necessarius: unde & retentio perseverat. anima lis verò ad aliud cum naturaliratione & necessitate efficitur.

Cap. xii. non est in Lat.

Caput λ. Lat. sic. Quandiu cissa perseverat? Alijs usq; ad ipsum partum. Omnid. ergo in utero habentib. occurrit cissa, his qui abundant humorib.

Cap. λγ. Lat. sic. Quo septimo mense agende sunt? præ omnibus patienter & quiete, ne nimia gestatione iam pecus perfectum foras excutatur,

siqui-

siquidem & septimani nasci possunt. neq; ergo exercitiis partes illas fricari, neq; pectoralibus fasciis māmias constringere decet. Laxamēto n. indigent, vt lacte impleri possint: ne de strictura ipsa male accipientur.

Cap. 8. Πλω ει χειροθεατη, μι αινηκατη) L. tran. h. Grauidæ mulieres vii non debent virus, si fieri potest, vt non agitetur: ne matrix ipsa ex agitationis Ysu sine tormento sui sustinere non possit. Maximè (aut) in novissimis diebus debet ab hoc Ysu in omnibus abstinere, ne (sicut diximus) motus eius hac importunitate rumpat chorion, (αγιον:) & humor effundatur, qui propter lapsum (lubricitatem) infantis à natura prouisus est.

Cap. 9. L. sic. Vnde dictum est ἀγιον, hoc est, uascalum? Quia infantes ibi includuntur: in quo sic voluuntur sicut pilam marina.

Caput. 05. οὐδὲ μαθός τι λόγος.) L. tran. h. ipsasq; mammae neq; nimium laxas & rugosas habeant, neq; iterū valde tensas papillias: neq; multū graciles, neq; valde breues: & que non multas cauernas habent. neq; iterum paruas & breues.

* Cap. 09. οὐδὲ πάπος οὐδὲ μῆλον, ἔως οὐ) L. tra. Sicut enim ramusculi dū Latina comadhuic in eadem arbore consistunt, vnde natū sunt, sustinent tempestatis & ventos: separati vero ab autore, & inserti in alia non praeulent sustinere, quousq; radicem infigant.

Cap. 08. Lat. tran. sic h. Que sunt exercitia que facere possunt infantes? In primis ad pilam ludant, vt altius manus extendant. hæc exercitia utilia sunt infantibus.

Cap. 09. οὐδὲ τοιδεννα, &c.) L. trans. h. Vespertiliones etiam combustas, & noctuas, & cinerem cum vino bibere dabant.

Cap. πδ. L. tran. Nam et nutrici cibos falsos accipere non permittimus: quoniam paruulum corrumpunt: & lac & vires infantis minuunt.

Cap. ξγ. La. tran. sic h. Ad tu siccula verò eoru quid dabimus? Semeli ni, amygdalas, succum liquiritie: & tragacantha remur & electuarys.

Addit L. tran. etiam hæc, que in Græco non sunt.

Quæ est validudo que apud infantes syriasis appellatur? Cerebri est feruor cum meningis, ita vt occipitum infantis cocauum fiat, cum igneis & * frequentissimis febribus.

Si vero venter infantis solutus fuerit: quid faciemus? Si adhuc lactet omnia que stringere possint nutrici damus. epithema quod est de palmulis vel

continuis

*lenticula inducimus. Si vero plurimis diebus non fuerit assellata, multam
nutrici. & olea quæ ventrem mouere possint, etiam * mammae damus.*

* Sic etiam in prologo ad *catapocyanus tractauimus: & quoniam omnium valetudinum speciales curas non habent, quas vel maxime obsterices nosse co-
uenit: placuit ut ad *Gynecia tria contadas conferamus. non enim plena o-
erat, nisi tunc & m*inum causarum cura insinuari poteat.*

*ta & tokou.
boc est, de ijs fluxus & gonorrhœa. Hoc magis probo.*

*Cap. eode p̄dōs T̄tōis n̄ d̄iaφēqd.) Nouum hoc caput esse debebat: quod
L. tran. (ut nos legimus) sic habet. Quid differt ea quæ in totum non purga-
tur, ab illa quæ retentionem menstruorum habet? quia hec res valetudi-
nem ostendit: non purgari autem, etiam secundum naturā occurrere solet.*

*Cap. q̄ne. & M̄m̄ d̄ yūp̄w̄x̄t̄a φω̄n̄s) L. tran. simpliciter yūp̄w̄x̄t̄a hab.
id est, exercitatione: nihil de noce aut cantu.*

*Cap. q̄n̄. & M̄m̄ d̄ t̄t̄s β̄x̄t̄olv̄ aī t̄, aī p̄v̄b̄ δ̄x̄t̄uλ̄ioν) L. tra. sic. Sed si
capacitas eius quæ sinus dicitur, habuerit causam, hinc à foris dolor, inflatio
et tumor inuenitur. si enim pars eius ipsa, quæ in priore est, dolor et inflatio,
& vrimare retinetur. si vero posterior pars, in renibus est dolor & tumor et
stercora impediuntur.*

*Et inferius, ἐπίοις οὐκεπαθήτω(ει)) L. trans. addit. Vt etiam ex oleo dul-
ci, vel ex succo, encathismis.*

*Cap. q̄n̄. aī t̄t̄n̄ v̄ōt̄ & Δ̄l̄t̄ t̄l̄ αφων̄x̄) L. tran. Huic valetudini pro-
pter silentium similes sunt caducae, apoplectica, et quæ de lumbricis iacent:
lethargica etiam & cataleptica.*

*Et inferius. καὶ οὐδὲν λέγονται οὐκεπαθήσου) L. tran. et ex eo quod
caducae in fine post spasmum salivas plurimas emiserunt.*

*Et mox, οὐπατθοῦσιν αἰδούνται) L. tra. paralyticæ sunt. ictericæ
(hysterice) autem aut nullum, aut breue & spissum (pulsum habent.)*

De Moschione autore quedam & eius sty- lo obseruata. &c.

*Moschionem potius quam Mischionem nominandum puto. nam et Mo-
schus viri nomen est, & extant Moschi Syracusani poetae quedam. fit aut*

¶ Moscho diminutium μοχάων, ut à μωρός μωριών. et si μοχάς & μιχάς in quadam significatione pro synonymis habeantur. In translatione scribitur Muschion. Videtur autem interpretis Latini vel Iudei alicuius nomine esse, qui è Græco hunc Latinum fecit: non autem Græci auctoris, ut ex prefatione appareat, quam in Latino Moschione inuenimus, nunc in Gynæciorum Harmonia cum alijs positæ est. In ea enim se Gynæciorum librum Græcum auctore non nominato translatisse ait. Et certè nomen ipsum Iudicum est.

Recentiorem esse constat, ex stylo & vocabulis quibus vtitur.

Veterum quædam placita aliquoties conuelliunt, ut de secundis promouendis, de cohibendo lacte, &c.

Loca quædam habet pudicis auribus parum conuenientia: & remedia quædam superstitiosa aut parum probata. Sed hæc cōpensantur multo maiore aliorum vtilium numero.

Fœtida quomodo non probat in suffocatione vteri? in capite vero de vteri dolore, cum vterus ad stomachum ascendit (à partu) eadem probat: quasi non idem planè morbus sit.

Cum alia p̄assim rara & notatu digna docet, tum ea quæ scribit de vmbilici sectione absq; ferro, de lotione & inspersione infantium, de lacte augendo, de fero vteri, de suffocatione eiusdem, &c.

Desiderantur quædam, quæ ex Aetio supplere licebit.

Obseruata quædam ordine literarum.

³ Αἰδανομοι verbum accusatio iungit, cum genitium postulet: hoc alias mutauit, alias reliqui.

Aetius pro passiuis subinde usurpat.

Αραιῶς pro ατανίως ponit, id est, raro, imitatione Latinorum.

"Αέθεον, cap. 1. & pudendum accipio. Vetus interprete testiculos Verit.

Γυμναστική, strenuum & validum ei significat.

Δούτρα, vide χογίον

Δῆλον pro δηλενότι, videlicet, certe.

Εἰ μὲν τοι, pro καὶ γα, vel γα ἐπειδὴ siquidem, enim.

Ἐι π δ' αι, si quid.

Ζθίξδε, articuli, cap. 90.

Θύλαξ, Θυλάκιον. Vide γέριον.

Κατοψήχεαίνειν pro κα τα ψήχειν, (ad analogiam verbi θεμαίνειν) cap. 136. & alibi.

Climaces quales olim trahendis secundis in γενε fuere int, quaerendum.

Κύρα, cūnæ, cap. 104.

Latīnatum uocabula, tum phrases non raro habet.

Μαθός, mamilla. Latinus interpres didam uertit alicubi.

Nominatiui pro genitiuis absolutus, cap. 126.

Οὐασι cum indicatiuo: ut κελδύσσων οὐασι λαθίσσι, pro λαθίψι.

Πάνιον cap. 55. linteum pannus.

Γοικμαλεῖσιν εἴδετο μίτρας, locus uidetur corruptus cap. 129. codex noster Lat. manuscriptus, legi hic non potest.

Πολὺ, pro Valde.

Πρετήδην, pro προτείνειν.

Γροστφύγια τα νεῶ, cap. 115. an sorbitiones c tritico? nam cap. 55. προσφάγια intersimplices cibos numerat, & cap. 86. & 126. Lat. interpres uertit pulces.

Instrumentum simile φαγῆ, quod nostri mammulam uocant, à sugendi γενε quem infantibus præbet, nominatur ab eo capite 116. capite uero ultimo φόξ (φάξ melius, uel φάξ) papillam ei significare uidetur.

Ριπτια ὅσι, pro ἔργονται, Latinismus est, ut ita dicam.

Ριπτειν pro eo quod est ponere simpliciter.

Ρυτα, Vide ζωλ.

Σταφυλὶ ζυφαξ, uel ομφακίνη pro γυαλacerba. ca. 136. & alibi. Inter. Latin. uertit γυαλ lupinam, que forte strychnus est.

Σωαφή, coitus.

Σωτρίχη, pro συμβαίνειν, paſſim.

Terminationes que ex nominum & verborum inflexione nascuntur, sæpe ad uulgarem sui ſeculifum detorsit.

Toivis sæpe abundat, uel pro etiam ponitur. Τροφὸς ή, Mamma, Latin. interpr.est uox Germanica, nutricem significans.

Φύση proκύσις: cap. 3.

Φύσις pro pudendo, cap. 47. L.interpres sexum Verit.

Χώνωσις interpres uertit laßitudo. & cap. 139. χαύνωσις μήτρας, lassus matrices. melius laxitudo, uel relaxatio, & laxas.

Χοειον δ', θυλαξίον δ', θυλαλκιον δ', δέντρα τα, synonyma sunt pro secundis sed aliter capite 6. accipit.

Χράδη verbum pro χρῆ ponit: & construit cum accusatio, sēpe cū genitio: ego in datiuos mutau: ad rectā ueterū Græcorum consuetudinē.

Ωα ἐκτίσια, oua elixa: & pūta cap. 116.

Interpres Latinus vetus,

Mammā ponit pro nutrice, didam pro mamma (forte à Greco τίτη quod est nutrix. τίτης vero, & Τίτιον, mamma, μαστός) membranum &, pro membrana. Frigidor δ', pro frigiditas, feruura, pro feruor. Di-
nexum, pro πλάγιον. Naticæ, pro nates.

Quedam eiusmodi in hoc libro occurrit, ut ex lingua Latina ab aliquo Græca lingue non satis perito translata in Græcam uideri possint. cap. 133. ubi Græce θρησκευτικός, id est, caliditas legitur: in translatione est callus: & quidem melius ut uidetur. Cap. 138. πτερόμελαντειον, adhibenda sunt: & λαμπτεια, lamina: γητέα δὲ, pro eis tunc.

E R R A T A.

Fol.	Vcr.	Fol.	Vcr.	Fol.	Vcr.
2 92)	12 βαθε	28 31 δέρ	4		
θερικούτερη	17 10 conari	2 33 διειρητα	1		
προσγνασ	24 11 αρτον	26 35 διειρητης	32		
4 ἔτι	18 12 integer	21 κοιτῶνι	pcn.		
5 forte ποτη	27 11 inuolucre	25 36 επιδέναι	19		
6 ἔπιας	4 19 papille	ult. 37 παλινbos	19		
ιταντυ	6 24 πιμιλωδες	3 atagenam	20		
ίδη	14 dele δ'	6 38 διρυδε	2		
forte φικδη	18 dele κα postremum	7 39 κατακλίνε	20		
χρόνος	31 συμβάνσοι τοιχύτα	25 40 τ συμβάν	1		
7 αιματο	16 25 στούπες	20 ομοιει τοιχώ	16		
χρόνδη	28 26 callositatem	21 46 forte ἔτι ίτι.	pcn.		
9 ιγνωματη	16 29 eis	3			

ΤΩΝ ΤΟΥ ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ ΠΕ-
είγωνακειωμ παθῶμ θεούν θεφα-
λαιωμ τάξις.

Cap.

Pag.

α.	Τί δὲ μούα;	1
β.	Η μητρα καὶ ωσσες γροπάς οὐομάζεται;	1
γ.	Πότε κέπται η κατή μητρα;	1
δ.	Ο ποῖα δέσιν ή μητρα;	1
ε.	Πόστας χιτῶνασ ἔχει;	1
Ϛ.	Ο ωσσα δέσει ἐχηματιομένη ή μητρα;	1
Ϛ.	Γά κέπται η σομιον τὸ μητρασ;	2
η.	Ο ωσσαν ἀπεινη καὶ δέσιασ ὅτι;	2
θ.	Ο ωσσαν δέσιν αὐτὸν τὸ μητρασ;	2
ι.	Ο ποια μεγάθει δέσιν εγκεκληψασι ον;	2
ια.	Οί δέσεις τὴν γυαλικῶν αὐτὸς ἐστι τεθφιλοις;	2
ιβ.	Πότι τὸ καθαροεις τὴν γυαλικῶν.	3
ιγ.	Πόθεν εἴρηται η καθαροις;	3
ιδ.	Πότε αρχεται η πλότη καθαροις συμβινουι;	3
ιε.	Ο φέσω * αιματη καθαροις αι γυαλικοις;	3
ισ.	Ο ωσσα είσιν αι ταλέσιν καθαροι ποιοσσα;	3
ιτ.	Ο ωσσα μετρω καθαροις ται;	3
ιη.	Πόσιας ήμοραις αι γυαλικοις καθαροις ται;	3
ιθ.	Ποιαι είσιν αι τὸ φυσιν μη καθαροις μναι;	3
ικ.	Γά δοκιμάζομεν ζενασ καὶ φύσιν μη καθαροις μη αι τη;	4
ια.	Ο πρώτοις ομειοις νοσμηλη τῷ πλότῳ καθαροι ελελυθούχι;	4
ιβ.	Εως πότε αι κραι παρθενοι είναι δφέλλασι;	4
ιγ.	Ο ωσσα είσιν άλιτηδαι πλέος συλλιτιν;	4
ιδ.	Ο ωσσα δέσιν άθιτηδαι πλέος τὸ γυαλικος πλέος συλλιτιν;	4
ιε.	Ο ωσσα είσιν τὰ ομεια τὸ συλλιτιεως;	5
ισ.	Η συλλαβεσσα τὸ εμβρυον πως αρρένη η γῆλην δφινεις	5
ιτ.	Τί δέσι κιασα;	5
ιη.	Πόθεν εἴρηται κιασα;	5
ιθ.	Ο ωσσα μιση τὴν εἰκιμοντσων η κιασα σωτριχει;	5
ικ.	Εως τησσα άλιμασ δη κιασα;	5

λα

λα.	Οκτώσια μιαττάριον τὸν κύασαν πέραθεν; *	Λείπει.	5
λβ.	Τίνα πήχειν αυτὴ χρή;		6
λγ.	Περί πόπῳ ἐβδομάδια μιαττάριον τὰς ἐγκυμονήσεις; * Λείπει.	σ	6
λδ.	Εν τῷ οὐρανῷ μιαττάριον;		6
λε.	Εν τῷ ὄντα μετωπικῶν πίνακας θαυμάτεα;		6
λσ.	Τί δέν γρείον;		6
λζ.	Γόβην ἔργηται γρείον;		6
λη.	Γόβην εἴρηται αγγέλον;		7
λθ.	Τὰ δύο τόρα πήρημένα εῖστι;		7
μ.	Εκ ποίων σωμάτων τὸ γρείον;		7
μα.	Εκ ποίων σωμάτων τὸν πίστην ὁμοφαλές;		7
μβ.	Τί δέν ίνδιλλος;		7
μγ.	Ποῖα εἰσὶ σκηναὶ τὰ πέριοδοι τραγουδίων συμβαίνοντα;		7
μδ.	Ποῖα εἰσὶ σκηναὶ τὰ πλησίον τόκου;		7
με.	Γάρδες Διαχωριστές τὴν οδηγίαν;		8
μσ.	Τίνα εἰσὶ περιπάτηκαν ασθεῖαι Διάτοπον αναγκαῖαι;		8
μζ.	Παῖς έξιν δύοντας (έμαλλον) διέφερε;		8
μη.	Δύο κλιναὶ εἰς τὸ ὀφελός;		8
μθ.	Πῶς τὰ πεκτίσειν καθιστάνσαι οφέλοισι;		8
ν.	Πρίν οὐ εἰς τὸν δίφρον τὰ πεκτίσειν καθιστάνθειλ, πί δε ποιεῖν		
	8		
να.	Αἱ ὑπορετεῖαι (ω τῷ μείᾳ πόσαι εἰσὶν αναγκαῖαι;		9
νβ.	Η μετέχει δύσοις τῷ καθίσαι οφείλει;		9
νγ.	Εἰ πδ' αὖ (τὴν δύο τόρων) απαπομένη τὶ ποιητέον;		10
νδ.	Τίνα εἰσὶ αὐτοὶ τὰ ἐπίσημα τὸ δύο τόρων οι αρχαῖοι πρεδηματοι;		10
νε.	Πῶς * διατάνθειλ τὸ έκτην Αλεχθύσειν.		10 πλάγια.
νς.	Πῶς μνωσομένη τὸν ικανῶν τῷ καθάριον σωματερμηνία;		11
νζ.	Εἰ εἰς τὸ ορμῆς καὶ πάσεως σωματερμηνῶν σὺ τὸ τόκω τὰ ρύματα		11
	συμβαίνοντα, πέρι πάστας πάσιεν οφείλειμι;		
νη.	Τίς δέν ἀδημελάφαι πηγήσοντις τὸ μαλαθῶν μὲν τὸ έκτην;		11
νθ.	Πρότι ἀδημελάσεις τὸ γάλακτος.		11
ξ.	Πειρέζεσσες τὴν μαλαθῶν.		11
ξε.	Εἰ γυνὴ τεξετα αὐτὴ θειλαστοι διωκθεῖν, πί ποιόθειλ;		12
ξβ.	Εἰ δὲ λιπηλαστει, πῶς αὐτὴ τειχητὴ γαλατείσαμε;		12
ξγ.	Εκ ποίων σκηναίων δοκιμάζομεν τὸν πίστην ἀδικήσουσαν πέρια τὸ		
	αντιγράφων;		12

ξδ.	Τίστιμοι ζωύειν γέννωνται;	12
ξε.	Πρότε δ' ομφαλον ἐξήγιατον;	12
ξς.	Δι' ιώ αἵπατην διηπιον ἥδι προσέχον λάζεται; (Melius, Γάδος ἡ λάζεται καὶ ἀδίπάσεθε χοῦ διηπιον;)	13
ξξ.	Πῶς τὰ ἄδιπάσατα θεῖ διηπιον ὑποκρετόμελο;	13
ξη.	Πάντα διηπιον φασκιώθελο;	13
ξθ.	Πάντα διηπιον καὶ θεῖ δεῖ;	13
ο.	Πῶς τῷ ινταίω τῷ προφίλῳ διηπιον δεῖ ξένον μέτρον τοκον;	13
οα.	Σποίσαι προφίλῳ διηπιον λαμβάνειν διφέρα;	14
οβ.	Γάδος τῷ μέλι θεῶθελο διηπιον;	14
ογ.	Εἰ δὲ μητεκον γάλα διηπιον δεῖ ξένον μέτρον τοκον;	14
οδ.	Ποιόν δέ διηπιον γάλα;	14
οε.	Πότορον τῷ μητικῷ γάλακτι θεεπέρεον τοιηπιον, καὶ τῷ προφίλῳ;	14
οσ.	Οχιά δέ διηπιον διφέρα προφίλῳ τοιηπιον;	14
οζ.	Πῶς διαυτητέαν προφόρος.	14
οη.	Πῶς αὐτῇ αρχῇ τοιηπιον καχεκτεῖ;	15
οφ.	Ποῖα εστι τὰ γυμνάσια τὰ χειράδη διωδημέλο διηπιον παιδίων;	15
ω.	Τι διωκτεον εἴ τοι προφίλῳ γάλα καὶ ολέθρεον;	15
πα.	Πῶς διατητέαν εἶναι ὃν διηπιον γάλα θεαφανίζεται;	15(15)
πε.	Τίνα παρέχεσθιν οἱ αρχαῖοι, ὅπως τὸ γάλα τολεοντον θεφάσους;	15
πγ.	Πῶς διαυτητησθιν εἰναι αἱ πόροι ὑπέρ διηπιον γάλα εχεσθι;	15
πδ.	Ινα πά τας διεμέτροις ἀλυκας προφας τῷ προφίλῳ χοῦ προσφέρειν;	15
*	* Λεπτό.	15
πε.	Πῶς διατητέαν διηπιον γάλα διεφθαρμένον ἔχεσθι;	16
πσ.	Γάδος αἱ ορθώθελο ταῖς τοιηπιον γάλα διηφθαρμένον ἔχεσθι;	16
πζ.	Γοσκισ τοιηπιον αἱ ορθώθελο;	16
πη.	Εν τοιω τοσῳ λαζετον διηπιον;	16
πθ.	Πῶς φασκιωτεον διηπιον μέτρον λαζητον;	17
σ.	Δι' ιώ αἵπατην διηπιον τῷ ινταίω τοιηπιον αἱ ορθουμελίαι φαλή ιετω κρεμνάται;	17
σα.	Οισίως ταῖς τοιηπιον αἱ λαζητον χοῦ;	17
σβ.	Δι' ιώ αἵπατην οἱ ορθολμοι τοιηπιον εἰλαιώ επαλείφονται, (ἰμβρέ χονται;)	18
σγ.	Δι' ιώ αἵπατην κελευσοι τοιηπιον μέτρον λαζητον ταωτα καὶ τας εἴ- νεις αἱ κρηπαίνειν;	18
σδ.	Μετ' ὁποῖον ἐξῆται βαλανετη πέρις διηπιον προσωελατεῖν τοιηπιον;	19

ταῖον;

σι.	Πῶς τὸ μαθὸν ὁ φέλει ἀδιδῆναι αὐτῷ.	18
σσ.	Απὸ τῆς ὑπνης τὰ τροφόν ποιεῖν δῆ;	18
σζ.	Ποσάκης τὴν πίσιν θηλαζόντος ὁ φέλει;	18
ση.	Τὶ πάχεται τὰ πίσια ἐπὸ τῆς βαλανείας αὐτῷ. Τῷ βαλανείῳ τὸ μαθὸν λαμβάνεσθαι;	19
σθ.	Ποιοὶ σπλέοις νοσημέλη τὴν πίσιν τὰ τροφῶν λαμβάνειν ὁ φέλει;	19
ρ.	Γῆς γνώσομελή εἴφεις αἵ πάσις κλαυθμεῖται τὴν πίσιν;	19
ρα.	Τὶ ψεύσιμον εἶμεν τὴν θηλάσσων (μὲν τὸ γάλα τιέν) σωτηρεύειν καλεῖ θηλαζόντες;	19
ρβ.	Ηνίκα ἀρχομένη τὴν πίσιν, τὸ θετέον εἰσι;	19
ργ.	Οὐαρά (Ποίω) ιατροῦ Φασκιώθημελη τὴν πίσιν;	20
ρδ.	Πῶς καὶ διὰ τοῦτον βασανίτεον τὸ πίσιν;	20
ρε.	Μετὰ τὸ τέλος οὐδέποτε ὁ ὄμφαλός τῆς πίσιν τοιποτείς;	20
ρσ.	Οὐαίρας (αἱ ἀκεισείας (μέρη ἀστραλέας)) τὸ ὄμφαλόν εὔχεται πίσιν;	20
ρζ.	Πότωρ Κρητῶν Φασκιώθημελη δε τὸ πίσιν;	20
ρη.	Ποῖα μάρκη πέφτοντο λυσμέλη τὴν πίσιν;	20
ρθ.	Πότε πέφτοντο εἰς τῷ βαλανείῳ τὴν πίσιν * λάζαρος ὁ φέλει;	21 * forte, λαζαρι.
ρι.	Πότε οἱ πάσις πέρος τὸ πιεσθήσιον ὁ φέλει φειδομέλη τὸ πίσιν;	21
ρια.	Πῶς διδακτέον αὐτῷ ποιεῖ πατέται;	21
ριβ.	Πελίν, τὸ πέτε καὶ πάσις διδακτέον ποιεῖ πατέται;	21
ριγ.	Πότε τὸ βρέφος ἀπὸ τὸ γάλακτος θέλαγαγενοφειλεμέλη;	21
ριδ.	Οὐαίρα διδαχῆ βρέφει τὸ ἀπὸ τὸ γάλακτος χωείζομελη;	21
ριε.	Γοῖαν πέφτε τὰ τροφῶν τῷ πίσιν δομένται ὁ φέλειομέλη;	21
ρισ.	Ποῖον δὲ τὸ μάρκη μέλη;	21
ριζ.	Πότε αρχεται τὸ πίσιν οὐδενόφευτον;	21
ρικ.	Ποῖα εῖσι σημάτα τῆς πίσιν οὐδενόφευτον;	22
ριθ.	Ποιοὶ πέλεγμαστοι χρήσεον, ἵνα μὲν (αἱ δοματικὲς τρόφῳ δομένοφευται) σῖ τὰ πίσια;	22
ρη.	Πρὸς λεσίν τὸ φαρύγγων τὸ πίσιον ποίοις πέλεγμαστοι χρήσεθαι;	22
ρηα.	Πρὸς κινησούσια τὴν πίσιον τί δῆ ποιεῖν;	22
ρηβ.	Πρὸς καρνῶν ὕτην, καὶ ποιατεῖ τὸ φόρον (τειρμένον δομόντην) οἱ Λεβαντοὶ ἀπὸ ^{τοῦ} χυμὸς συμβάνεσθαι, τί δέ ποιεῖ;	23
ρηγ.	Πρὸς τὰ βῆτα καὶ πάτη τὸ μέλη;	23 (23)
ρηδ.	Ποῖα εῖσι τὰ νοσημάτα τὰ γάλα κανῶν, ἀστέ τοῦ σφίξιν γλυκαζός ἐώθιστο; * videtur ali-	
ρηε.	Ποῖα εῖσι τὰ Δέλτα τὰ γένεσιν τὰ σωματεῖα σφρόμελα * ἐπίζεστος quid deesse.	

	Τὴν ἐμπάνων; (Οποῖα εἴσι τὰ Δῆλα πᾶν αἱματθ' ἀχρέοις κατασῶντα πᾶν ἵστιχον πᾶν αἱματθ';)	23
ρητ.	Γρὶ οὐδιχέσεως τὴν ἐμπάνων, ποσάκις σάζεσι καὶ λύσεις θαύμονται.	23
ρηζ.	Πορὶ ζέσεως τὸ μήτρας.	26
ρηκ.	Πορὶ σατυραλίσεως.	28
ρηθ.	Πορὶ ἀσπυγεμῆ τὸ μήτρας.	29
ρηλ.	Πορὶ τάλσεως τὸ μήτρας.	31
ρηλα.	Πορὶ οἰδηματθ' τὸ μήτρας.	31
ρηλβ.	Πορὶ φλεγμονῆς (όγκωσεως) τὸ μήτρας.	32
ρηλγ.	Πορὶ σκληρίας τὸ μήτρας.	32
ρηλδ.	Πορὶ δύσης τὸ μήτρας.	33
ρηλε.	Πορὶ μυλώς τὸ μήτρας.	34
ρηλσ.	Πορὶ αἱματωσεως (άμορφαγίας) τὸ μήτρας.	35
ρηλ?	Πορὶ ρύθμως αἱματθ' τὸ μήτρας.	37
ρηλκ.	Πορὶ ρύθμως αἱματθ' τὴν γυναικεῖν, λιώσις Ελλήνες γονόφροιαι κα λέσι.	38
ρηλθ.	Πορὶ χαυνώσεως τὸ μήτρας.	38
ρημ.	Πορὶ πραλυσεως τὸ μήτρας.	39
ρημα.	Πορὶ πατηθὲν τὴν κατακλίσεων τὸ μήτρας.	39
ρημβ.	Πορὶ εφεύσεως τὸ μήτρας.	39
ρημγ.	Πορὶ μυχερέσις καὶ ιοπάθεις τόκου.	40
ρημδ.	Πῶς λέγοσι Δῆλα δυχέρεψαν τὸ τόκου ἐκτιτρώσκειν; (πῶς λέγεται οὐνέζαντα τὸ τίκτυσης τὸ μυχερές τόκου συμβαίνει;) 40	
ρημε.	Πῶς λέγοσι δῆλα τὴν γυναικείην ηπίας δυχερέσερον γίνεσθαι τὸ τόκου;	41
ρημτ.	Ποσακεῖσι καὶ πίνα τὰ θηματα εἰς ἄ τα νηπία γλυκώνται;	41
ρημζ.	Ποσάκις ἀντὶ τὸν κεφαλῆς ἑξέχονται;	42
ρημκ.	Ποσάκις τὴν σφύλην ἐλευχισάντων κατέρρευνται, καὶ εἰς τὸ σόμα τὸ μή τρας πεθεμένων τὴν ξειρῶν;	42
ρημθ.	Πῶς λέγοσιν ἐκ τὴν ἐκτός συμβαίνοντὴν μυχερέσερον τόκου γίνε θαι;	42
ρην.	Πῶς λέγοσι Δῆλα τὴν γερίσ (θύλακθ') ἐμποδιαθῆναι τὸ τόκου;	42
ρηνα.	Πορὶ ἀλλων τινῶν αἰτίῶν τὸ τόκον δυχερέσιας.	42
ρηνβ.	Ποσακεῖσια ρυμενεῖσθαι ὅφύλασιν ἐκένται, αἵ μὲν βραδυτῆτος ο σῶ μυχερέσια τίκτυση;	43
ρηνγ.	Πορὶ γυναικές αμοβηκήσεις.	43
		γραδ.

Ταξίδι.

63

ερδ.	Πρὸς τεθνητούς βρέφους, ἵνα αὐτόν οκταβολήσῃ.	43
ερι.	Πρὸς τὸ μῆνιν εἴπαμε τὸ βρέφους.	43
ερυ.	Πρὸς τὸ γάλα τὸ γυναικεῖον οκταπλάσιον.	43
ερχ.	Πιεὶς σθέσαι γάλα γυναικός.	43
ερν.	Πρὸς τὸ μῆνιν αὐξανόν γυναικεῖον μασθίζεις.	44
ερθ.	Πιεὶς γυναικεῖον ἀτέκτινον ἴνα συλλίπτηται.	44
εργ.	Πρὸς τὸ γυναικεῖον μηδὲ σῆρος τεκνοποιῆσαι.	44
ερχα.	Πρὸς γυνῶντας γυναικά, αρχ γόνιμός δεῖν πάσῃ.	45
ερχβ.	Πιεὶς τὴν γυνῶντας στόμαν ἄρρεν γάλαν τεξίπται.	45

ΙΑΜΑΤΑ ΑΤΤΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΤΙΝΟΣ,

ἢ μετὰ τὴν τῷ Μοχίων Θείῳ λορ γεγραμ-
μένα εὑρηκαμένα, πρὸς ταύτην
τινάκεφαλῆς.

α.	Πρὸς σῆμαν κιφαλῆς, τατέσιν ἀλωσανικοῦ ὄφιασιν.	45
β.	Πρὸς αρρερόλιθον τειχῶν.	47
γ.	Πρὸς πολιάρι.	48
δ.	Πρὸς τὸ μελαίνην τὰς τείχας.	49
ε.	Πρὸς τὸν τύπον κιφαλῆς φθέρας.	49
Ϛ.	Πρὸς ἵχθρας (αὐχθῆρας) καὶ φλυκταίνας.	49
ϛ.	Πρὸς τῷρας καὶ ἵχθρας καὶ σκληρίας τὰς οὐ τῇ κιφαλῇ.	50

Τ Ε Λ Ο Σ.

